

James

BOND

Ian Fleming

Ölümsüz Elmaslar

Forrest

TAY YAYINLARI

JAMES BOND: 13

Tay Kitapçılık ve Ticaret Limited Şirketi
Dr. Evki Bey Sokak. 10/3 Türbe İstanbul
Telefon: 528 43 84

James
BOND

Ian Fleming
Ölümsüz Elmaslar

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: DIAMONDS ARE FOREVER

Türkçesi:
Yaprak BURCU

Dizgi: Özyalçın Dizgi Servisi/Film: Gümü
Reprodüksiyon / Baskı: Gündo du Matbaacılık
Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

HAT AÇILIYOR

ri simsiyah akrep hı irtıyla büyük kayanın altından çıkarak iki kısıncını öne do ru uzattı.

Delin önünde sert bir düzlük vardı. Akrep düzlü ün ortasında dikilerek durdu, sonra tüm sınırları ve kasları gerilmi olarak beklemeye ba ladı.

Kocaman dikenli çalıktan süzülen ay ı ı ı on be santim uzunlu undaki sert, simsiyah kabu a vuruyor, safir rengi pırıltılar yapıyor, sırtına paralel duruma gelmi kuyru unun ucundaki beyaz i nesini donuk bir ı ıkla aydınlatıyordu.

Zehirli i ne yava yava içeri çekilerek kayboldu ve kasları gev edi. Akrep artık tehlike olmadı ına karar verdi. Bir karı ötede, bir böcek ilerdeki çimenli e do ru yol alıyordu. Akrebin üstüne ok gibi geli inden kanatlanıp uçmaya vakit bulamamı tı. Sert kuyruk vücuduna dolandı ve zehirli i ne karnına gömülürken böcek debelendi, sonra hareketsiz kaldı. Ölmü tü.

Akrep belki be dakika orada öyle kımıldamadan kaldı. Bu sırada avını incelemi , çevrede dü manca bir titre im olup olmadı ını anlamak için her tarafı koklamı tı. Sonunda emin olunca ön kısıkaçlarını böce in etine gömdü ve bir saat süreyle ara vermeden kurbanını yedi durdu.

Akrebın böce i öldürüp yedi i büyük dikenli çalılık, Kissidugu'nun güneyinde uzanıp giden bir ovadaydı. Burası Fransız Afrikası'ndaydı. Düzlü ün çevresi tepelerle ve balta girmemi ormanlarla kaplıydı. Dev çalılık, Afrika devletinin sınırlarında bir yerdeydi. Liberya sınırına on be kilometre, Sierra Leone'ye ise sekiz kilometre uzaklıktaydı. Sınırın hemen öteki yakasında zengin ve muazzam Sefadu elmas yatakları uzanıp gidiyordu. Bu madenler ngiliz Milletler Toplulu u'nun gözbebe i, güçlü Afric International Maden mparatorlu u'nun bir kolu olan Sierra nt. irketi'nin malıydı.

Akrep iki kısıkaçıyla böcekten kopardı ı parçaları a zına götürüp emerken ölüm saatinin yakla tı ını bilmiyordu. Birkaç adım ötede, tırnak uçları yenik, iri ve kaba bir el yerden bir ta alıp yava ça havaya kaldırdı.

Hiçbir gürültü olmadı, yalnız akrep üstündeki havada bir hareket sezdi o kadar. Bir anda iki ön kısıkaç havaya dikildi ve dola maya ba ladı. Kaskatı kesilmi i nesi kuyru unun ucunda belirdi, miyop bakı lı gözleri çevredeki dü manı aramaya ba ladı.

Kocaman ta hızla indi.

—Pis yaratık seni!

Parçalanmı akrep ölüm acıları içinde kuyru unu kırbaç gibi iki yana sallarken adam

ezdi i akrebe dikkatle baktı.

Sonra esnedi. Hemen hemen'iki saatten beri dibinde oturdu u çalının önünde dizlerini kuma dayayarak do ruldu, kollarını ba ının üstüne kaldırdı.

Adamın bekledi i motor sesi imdi daha iyi duyulmaya ba lamı tı. Adam nihayet aya a kalktı ve ay ı ı nın aydınlattı ı patikadan ileriye do ru dikkatle baktı. Do uda, gökte garip siyah bir karaltı belirmi , kendisine do ru geliyordu. Bir an, ayın ı ıkları yakla an helikopterin üzerindeki pervaneye vurarak parladı.

Yerdeki adam ellerini kirli haki ortunun iki yanına silerek ovu turdu, sonra çabucak çalının arkasına dolandı. Arkada çalılı ın içine gizlenmi bir motosikletin arka tekerle i görünüyordu. Selenin iki yanında takım çantaları asılıydı. Adam çantaların birinden ufak,a ırbir paket aldı, sonra onu gömle inin içine soktu. Öteki çantadan da dört cep feneri çıkardı. Onları alıp, büyük çalıdan elli metre ileriye yürüdü. Orada tenis kortu geni li inde bir düzlük vardı. Adam cep fenerlerinden üçünü teker teker alanın üç kenarına yere soktu ve ı ıklarını havaya do ru yanar durumda bıraktı. Sonuncu feneri eline alıp dördüncü kö eye gitti ve ayakta beklemeye ba ladı.

Helikopter yava yava adamın bulundu u yere yakla ıyordu. imdi yere otuz metre ya var ya yoktu. Helikopter ay ı ı nda dev yapılı garip bir böce e benziyordu. Adamın tam ba ının hizasında durdu ve hafifçe yalpaladı. Sonra pilot yerinden bir kol uzandı ve havada yakılan cep fenerinin ı ı ı adama do ru çevrildi. I ı ı yanıp

söndü. Mors alfabesiyle bir "A" i areti verdi.

Yerde bekleyen adam elindeki cep fenerini hızla yakıp söndürerek yine morsla bir "B" ve "C" sinyali verdi. Sonra dördüncü cep fenerini de yere gömerek helikopterin yerden kaldıracı ı tozdan korunmak için gözlerini örtüp oradan uzakla tı.

Pervane yava ladı ve araç yerdeki dört fenerin ortasındaki alana ustaca kondu. Motorun u ultusu son bir hızlanı tan sonra kesildi. Bunu izleyen sessizlik içinde dikenli çalılıkta bir çekirge ötmeye ba ladı, sonra yakından bir yerden bir gece ku u cıvıladı.

Pilot tozun inmesi için bir süre bekledi. Sonra pilot yerinin kapısını gürültüyle açtı. Dı arıya kısa bir alüminyum merdiven itti. Oturmaktan uyu mu oldu u için hantal hareketlerle indi. Yerdeki adam alanın dört kö esindeki fenerleri toplayıp söndürürken pilot helikopterin yanında bekledi. Randevuya yarım saat geç kalmı tı, bu yüzden yerdeki adamın söylenece ini dü ünüp canı sıkılıyordu. Bütün Güney Afrikalılardan nefret ederdi. Hitler ordusunda sava pilotlu u yapmı safkan bir Alman pilotu için Güney Afrikalılar soysuz bir ırktı.

Öteki yanına yakla ırken pilot selam vermek için elini yava ça havaya kaldırdı ve:

— ler yolunda mı? diye sordu.

—Umarım yolundadır. Ama, yine geç kaldın. Hemen yola çıkarsam gün a arırken zar zor sınırı geçebilirim.

—Manyeto arıza yaptı yine. Hepimizin i i, zor. Neyseki bir yılda yalnızca on iki dolunay var. Ya daha fazla olsaydı? Haydi malı getirdiy

sen hemen ver, depoyu doldurup ikimiz de yolumuza koyulalım.

Elmas madenlerinden gelen iriyarı adam hiç konu madan elini gömleinin içine attı. Çıkarıldı. İki düzgün ve ağır paketi pilota verdi.

Pilot paketi aldı. Kaçakçının gösünün terinden ıslanmıştı. Pilot onu haki renkli avcı ceketinin yan cebine koydu. Sonra elini arkasına atıp ıslanan parmaklarını pantolonuna sildi.

—Çok iyi, diyerek uçağına döndü.

Elmas kaçakçısı:

—Bir dakika, dedi.

Pilot arkasına dönüp adamın yüzüne baktı.

—Evet, ne var?

— İler karııyor. Madenlerde yani. Durum hiç hoşuma gitmemeye başladı. Londra'dan stihbarat Örgütü'nden önemli bir adam geldi. Herhalde haberini okumuşundur. U Sillitoe denilen adam. Gizli Servis'in eski efiyimiyim. Elmas irketi onu tutmuş. Madenler için bir yığın yeni yönetmelikler hazırlandı. Bütün cezalar iki katına çıkarıldı. Adamlarımdan bazıları'nın içine korku düştü. Bu yüzden sert davranmak zorunda kaldım. Hatta içlerinden birini ta parçalama makinesine ittim. Onu görünce ötekiler biraz düzelir gibi oldu. Yine de mal alabilmek için eskisine oranla daha çok para ödemek zorunda kaldım. Yüzde on fazla. Buna rağmen adamlarım yine de memnundeler. Güvenlik Örgütü bugünlerde bunlardan birini enseler diye korkuyorum. Sonra o siyah domuzları bilirsin, dayayı yediler mi bülbül gibi konurlar. Do rusunu söylemek gerekirse polisin i kencesine dayanabilecek adam da yok

tur ya! Ben bile dayanabilece imi sanmıyorum.

Pilot:

—Yani, dedi. (Duraladı.) Bu gözda ını ABC'ye bildireyim mi?

Öteki çabucak:

—Ben kimseye gözda ı vermiyorum, dedi. Yalnız burada i lerin çatalla tı ını bilmeleri gerekiyor. Durumu ö renmeliler. Herhalde bu Sillitoe'yuonlar da tanırırlar.

Pilot yava ça:

—Peki, ne istiyorsun? dedi. Verilen paranın artırılmasını mı?

Öteki inatla:

—Evet, dedi. Hissem artırılmalı. Yüzde yirmi fazla verilmeli. Yoksa i i bırakırım.

Bunları söylerken pilotun yüzünde anlayı a benzer bir ifade aramaya çalı ıyordu.

Pilot kayıtsızca:

—Pekâlâ, dedi. Mesajını Dakar'a bildireceim. İgilenirlerse onlar da Londra'yı haberdar ederler. Fakat bu i in benimle hiçbir ilgisi yok. (Pilot ilk kez ona do ru e ildi.) Yerde ol sam bu adamlara gere inden fazla baskı yapmaya kalkı mazdım. Gerekti inde bu Sillitoe denilenden de, irket'ten de, hatta bütün hükümetlerden de daha zorlu olmayı bilirler. Bu i in yalnız bu bölümünde son bir yıl içinde üç adam öldü. Biri korkaklı ı yüzünden, ikisi de getirdikleri paketlerden elmas çaldıkları için. Sonra, senden öncekinin ba ına gelen kaza çok korkunçtu. Hiç insan yata ının altında dinamit unutur mu? Akıl alır i de il! Halbuki ne kadar da dikkatli bir adamdı.

ki adam bir an ayı ı ı altında hareketsiz

kalıp birbirlerini süzdüler. Elmas kaçakçısı omuzlarını silkti.

—Pekâlâ, dedi. Yalnız i in kötüye gitti ini bilsinler yeter. Adamlara fazla para vermek zorunda kaldı ımı da. O kadarından anlarlar. Akılları varsa hiç olmazsa paraya yüzde on zam yaparlar. Yapmazlarsa...

Sözünü bitirmedi, helikoptere do ru döndü ve yürüdü.

—Haydi, gel depoyu doldurmana yardım edeyim.

On dakika sonra helikopterin tankı dolmu tu. Pilot yerine bindi. Merdiveni içeri çekti. Kapıyı kapamadan önce elini kaldırdı.

—Ho ça kal! dedi. Gelecek ayın on dördünde görü ürüz.

A a ıdaki adam birdenbire içinde çok kötü bir his duydu. Sanki dünyada yapayalnız kalmı gibiydi. El sallayarak:

—Güle güle! dedi.(Sonra Almanca ekledi.)
ansın açık olsun!

Geri çekildi. Yerden kalkacak toza kar ı ellerini gözüne siper etti.

Pilot hazırlıklarını tamamlayıp havalandı. Helikopter do uya döndü ve yükseldi. Ayın ormanların üstünde olu turdu u gümü ten yolu izleyerek hızla uzakla tı.

Yerdeki adam bir süre helikopterin arkasından baktı. Helikopter gidiyor, dört milyonluk elması da birlikte götürüyordu. Bu elmasları madenlerde çalı an adamları çalmı , dillerinin altında saklamı lardı.

Çaldıkları elmasları dillerinin altında saklayarak gelen siyah derili maden i çilerini di çi kol

tu una oturtur, sonra a ızlarını açtırarak gizledikleri ta ları çıkartırdı. Sonra elmasları ı ı-ın altına tutup yava ça 50,75 veya 1000 derdi ve ne fiyat verirse zenciler ba larını sallarlar, banknotları alıp elbiselerinin içine gizlerlerdi. Gerçekten di a rısı yüzünden di çiye gitmi oldukları izlenimini vermek üzere ellerinde kâ ıda sarılmı aspirinlerle oradan çıkarlardı. Verdi i fiyatı kabul etmekten ba ka çareleri yoktu zencilerin.

Yoktu, çünkü bir zencinin elmas madenlerinden dı arı minicik bir kıymetli ta çıkarabilmesi mümkün de ildi. Madenciler senede ancak bir kez o da uzaktaki ailelerini görmeye gittiklerinde veya bir yakınlarının cenazesi dolayısıyla madenden çıkabilirlerdi. Böyle zamanlarda yutarak karınlarında gizledikleri elmas varsa dü sün diye, onlara sürekli müşhil içirilir ve teker teker hepsi röntgenden geçirilirdi. Yakalandıklarında halleri haraptı. Ama nöbetçi o oldu u gün, di a rısını bahane ederek dispansere gitmek ve di çinin koltu una oturmak çok kolaydı. Üstelik aldıkları kâ it para da röntgenden geçerken görünmüyordu.

Adam motosikletine bindi ve daracık engeli bir keçi yolundan ilerlemeye ba ladı. Sierra Leone sınır boyundaki tepelere do ru gidiyordu. imdi uzaktaki tepeler daha belirginle mi ti. afak sökmeden Suzy'nin kulübesine varabilirse anlıydı. Ondan sonra yorucu bir gecenin sonunda bir de Suzy ile yata a girip sevi mek zorunda kalacaktı. Bu aklına gelince can sıkıntısıyla yüzünü buru turdu. Madenden Suzy'nin koynuna girmek için ayrılıyor görünüyordu.

Önce onun evine u ruyor ve bir soru turma olursa geceyi kendisiyle geçirdi ini söylemesi için ona avuçla para veriyordu. Ama Suzy yalancı tanıklı a kar ılık parayı yeterli görmüyor, sevi - mek ve beyaz bir erkekle yatmak istiyordu. Onun yata ından çıktıktan sonra kahvaltı için on altı kilometre uzaklıktaki kulübeye soluk solu a yeti mesi ve orada da arkada larının kaba takılmalarına katlanması gerekiyordu.

—Hey, artık dün gece sabaha kadar yatmı sındır, ha doktor? Duydu uma göre bu yörenin en büyük gö üsleri Suzy'ninmi . Doktor dolu - nay seni kızı tırıyor galiba, ne dersin?..

Fakat helikopterin her ay götürdü ü elmas paketi, onun için Londra bankalarından birine yatırılan 400.000 sterlin demekti. Gıcır gıcır bank - notlar. Tehlikeye de erdi do rusu. Fakat bu i i fazla uzatmayacaktı. Bankadaki hesabı 80 mil - yonu bulunca istifa edecekti. Sonra da...

Motosikletli adam ovadaki patikadan olabil - di i kadar hızlı, sarsıla sarsıla ilerliyordu. Her an düzlükteki çalılıktan biraz daha uzakla ıyordu. O dev çalı dünyanın en büyük elmas kaçakçılı ı - nın ba langıç noktasıydı. Oradan yola çıkarılan elmaslar eytanın bile aklına gelmeyecek yolları izleyerek sekiz bin kilometre uzakta pürüzsüz gerdanlar üzerine yayılacaktı.

II. BÖLÜM

MÜCEVHER KAL TES

M. sabırsızlandı.

—Kuyumcu büyütecini gözüne vida gibi çevirerek kıstır, dedi.

James Bond gözünden kayıp masanın üzerine dü en büyüteci tekrar aldı ve bu kez onu gözünün yuvasına iyice yerle tirdi.

Temmuz nedeniyle odada bol gün ı ı ı oldu u halde, M. masanın üstündeki lambayı yakıp Bond'un yüzüne çevirmi ti. Bond pırlanta gibi yontulmuş ta ı alıp ı ı a tutarak baktı. Ta ı parmaklarının arasında çevirirken gökku a ı nın tüm renkleri yüzüne vurdu ve parıltıdan gözleri kama tı.

Büyüteci gözünden çıkardı, söylenecek uygun bir söz dü ünmeye ba ladı.

M. ona ku kulu bir bakı la baktı.

— yi bir ta mı?

Bond:

—Fevkalade, dedi. Kimbilir ne kadar pahalıdır.

M.nin sesi cansızdı.

— İgisi yok! Elmas de il o, bir kuvars parçası. Yalnız, bir kuyumcu tarafından i lenmi , o kadar. İmdi ba ka bir deneme daha yapalım.

Önündeki masanın üstünde duran bir listeye baktı. Sonra ince bir kâ ıda sarılı ba ka bir ta ı aldı, kâ ıdın üstündeki numarayı kontrol etti. Sonra açıp ta ı Bond'un önüne sürdü.

Bond elindeki kuvars parçasını kâ ıdına sarıp ikinci ta örne ini aldı.

M.ye bakarak:

—Bunları ayırt etmek sizin için kolay efendim, diye gülümsedi. Kıymetli ta lardan anlıyorsunuz.

Büyüteci yine kıvrırarak gözüne sıkı tırdı. Sonra ta ı ı ı a kaldırdı.

Bu kez baktı ı ta ın hakikili inden kimse ku kulanamazdı. Üste otuz iki, altta yirmi dört faset vardı. Ta yirmi kıratlıktı. İmdi parmakları arasındaki ta ın mavi beyaz bir kalbi vardı ve onun derinliklerinden yansıyan sonu gelmez ı ıklar i ne gibi gözüne batıyordu. Sol eliyle elmas benzeri kuvarsı aldı, onu büyütecin altında elmasın yanına tuttu. Elmasın göz kama tırıcı pırıltısının yanında öteki cansız, hemen hemen mat bir cam parçasına benziyordu.

Bond kuvars parçasını masaya bıraktı, yine elmasın kalbine baktı. Elmas denilen eyin insanlarda uyandırdı ı ihtirasın nedenini İmdi anlıyordu. Bond elmas efsanesini o birkaç dakika içinde kavramı tı. O ta ın ortasında gördü ü eyi hayatı boyunca unutmayacaktı.

Elması kâ ıdın üstüne koydu, büyüteci avucunun içine aldı. Sonra masanın öteki tarafında,

kar ısında oturan M.nin gözlerinin içine baktı.

—Evet, dedi. imdi anlıyorum.

M. koltu unda arkasına yaslandı.

—Geçen gün Elmas irketi'nde ö le yeme indeydim. Müdürü de bana aynı eyi söyledi. Elmas i ine gireceksem her eyden önce ta lar dan iyi anlamam gerekti ini belirtti. imdi sana gösterdi im o ta ları o da bana aynı ekilde gösterdi ve...

M.Bond'a bakarak gülümsedi.

—Belki keyfin yerine gelir, diye söylüyorum.

lk baktı ımda kuvars parçası senin gibi beni de aldattı.

Bond yerinde ta la mı gibi duruyordu. Hiç bir ey söylemedi. M:

— imdi öteki ta ları bir gözden geçirelim, dedi. (Önünde duran kâ ıtlara sarılı ta yı nını gösterdi.) irketin müdürüne piyasada bulunan kıymetli ta lardan örnek almak istedi imi söyledim. Onlar da seve seve verdiler.

Elindeki listeye baktı, bir paketi açıp onu Bond'un önüne do ru itti.

—Az önce baktı ın ta kalitesi en iyi olanıydı. nce Mavi Beyaz denilen cinsten bir ta .

Sonra Bond'un önündeki iri pırlantayı gösterdi.

— u da on kıratlık baget biçimi yontulmuş bir Top Kristal. Çok güzel bir ta ,fakat de eri Mavi Beyaz'ın de erinin yarısı kadar. Bu ta lar ın iyisini bozuk olanından ayırmak çok güç. Ancak uzmanların yapabilece i bir i bu.

Bond Top Kristal'i alıp inceledi. Sonra bir çeyrek kadar M. ona yakutu, zümrütü, safiri,

topazı ve her cins kıymetli ta ı gösterdi. Sonunda, içinde küçük elmaslar bulunan bir paketi açarak Bond'a uzattı. Bu elmasların hepsi kusurlu, çizik veya dü ük kaliteliydi. M:

—Bunlar da sanayi elmasları, dedi. Pek mücevher olabilecek kalitede sayılmaz. Bunlar sanayide makinelerde kullanılıyor. Ama, sakın de ersiz olduklarını sanma. Geçen yıl yalnız Amerika, bizden iki milyarlık sanayi elması satın aldı. Ayrıca elmaslar için daha ba ka pazarlar da var. Büyük tünellerin açılı ında kullanılan matkapların uçlarına bu elmasların takıldı ını söyledi müdür. Sonra di çiler dolgu yaparken yine uçları elmalı aletler kullanıyorlarmı . Dünya yüzünde elmastan daha sert bir cisim yok. Elmas dünyanın sonuna kadar dayanabilecek kadar sa lam bir madde.

M.piposunu doldurmaya ba ladı.

— te imdi sen de elmas konusunda benim kadar bilgi sahibi oldun.

Bond koltu unda geriye yasladı. Sonra M. nin masasına da ılmı kâ ıtlara ve içlerindeki ı il ı il, rengârenk ta lara baktı. M. kendisine neden bu ta lardan söz açmı tı, bilmiyordu.

M. bir kibrit çakıp piposunu yaktı, kibrit kutusunu cebine koyduktan sonra dü ünürken yaptı ı gibi ba ını hafifçe yana do ru e di.

Bond kol saatine bir göz attı: 11.30 olmu tu. Bir saat önce telefonu çaldı ında, masasındaki "Çok gizli" belge yı nını incelemesine gerek kalmadı ını dü ünerek çok sevinmi ti. Bond M. nin Kurmay Ba kanı'na neden ça rıldı ını sorunca o da:

—Herhalde yeni bir görev verecek, demi ti.

ef ö le yeme inden önce kendisine hiçbir telefonun ba lanmamasını söyledi. Yani bu süre içinde seninle görü ecek. Ayrıca, saat ikide Scotland Yard'da olman için randevu aldı. Onun için elini çabuk tut.

Bond ceketine uzanıp dı büroya çıkarken sekreteri ba ını kaldırıp nereye gidiyorsunuz der gibi bakınca Bond:

—M. ça ırıyor, diye yanıtlamı tı. Bill'e göre bana yeni bir görev verecekmi . Onun için o çöplü ü masama yı aca ını dü ünerek sevinme sakın. Hepsini pencereden fırlatsan daha iyi olur.

Genç kız ona hayranlıkla bakmı , sonra so uk bir sesle:

—Kravatınız çarpık, demi ti. Sonra bunlar da pencereden atılacak cinsten eyler de il.

Evrak kayıt defterine e ilirken Bond dı arı fırlamı tı. Koridorda hızlı adımlarla yürürken çok güzel bir sekreteri oldu u için anslı oldu unu dü ünmü tü.

M.nin oturdu u koltuk gıcırdadı. Bond ba ını kaldırdı. Sonra kar ısında oturan, hayranlık besledi i, çok sevdi i ve canını u runa seve seve verebilece i efine baktı.

M.nin gri kur uni gözleri kendisine dü ün- celi bakıyordu. Sonra piposunu di lerinin arasından çıkardı.

—Fransa'da tatilin iyi geçti mi?

—Fena de ildi.

—Durum raporunu inceliyordum. Ufak silahlarla yaptı ın atı ların sonucu iyi. Silahsız dövü teki durumun da iyi görünüyor. Sa lık heyetinin raporu senin çok formda oldu unu

belirtiyor.

M.duraladı. Heyecansız bir sesle:

—Sorun u, dedi. Sana verilecek çok çetin bir i im var. Her i in altından kalkabilecek durumda olup olmadığını anlamak istedim.

—Haklısınız, efendim.

M.sert bir sesle uyardı.

—Ama sakın bu i te yanlı yapayım deme, 007. Çetin bir i oldu unu söylerken abartmıyorum. Böyle i lere çok girip çıktın, ama imdiye kadar kar ıla madı ın ölçüde zorlu adamlar var kar ında. Bunlardan birkaçının elmas i iyle ilgisi olabilir. Onun için seni bu i e sokmadan önce tekrar tekrar dü ünmemeye canın sıkılmasın.

—Tabii, efendim.

—Pekâlâ.

M. piposunu masanın üstüne bıraktı. Sonra kollarını masanın üzerinde çaprazlayarak öne do ru e ildi.

—Ben sana öyküyü anlataca ım, sonra bu i i alıp almamak konusunda sen karar vereceksin... Bir hafta önce Hazine Bakanlı ı üst yöneticilerinden biri beni ziyarete geldi. Yanında Ticaret Bakanlı ı genel sekreteri de vardı. Geli inin nedeni elmas i leri idi. Mücevher elmasının önemli bir kısmı ngiltere'ye ait topraklardan çıkardır mı ve dünyadaki elmas satı larının yüzde doksanı da Londra'da yapılıyormu . Bu elmasları satan irketin adı Elmas irketi.

M.omuzlarını silkti.

—Neden böyle bilmiyorum, ngilizler yüzyılın ba larında bu elmas i ine el atmı lar, ondan sonra da bir daha i i elden bırakmamı lar. imdi çok önemli bir i bu. Her yıl elmas satı larından

200 milyar kazanıyormu uz ve ngiltere'nin en büyük ticareti elması . Onun için bu i te bir aksama olunca hükümet kaygılanırmı . Ve elması leri de bir süredir iyi gitmiyormu ...

M.yumu ak bir bakı la Bond'a baktı.

—Her yıl Afrika'daki madenlerden en az sekiz milyarlık elmas çalınıp kıta dı na kaçırılı yormu .

—Büyük para bu! dedi Bond. Peki nereye gidiyor çalman elmaslar?

—Söylenilenlere bakılırsa Amerika'ya, dedi M. Dünyadaki en büyük elmas piyasası Amerika. Ve bu çapta bir elmas kaçakçılı ı i ini de ancak Amerikalı gangsterler yönetebilirler.

—Maden irketleri bu kaçakçılı ı neden durdurmuyor?

—Ne gerekiyorsa yapmı lar. Gazetelerde okumu sundur. irket M 15'in eski efi Sillitoe'yu bu i için tutmu . Sillitoe imdi orada. Güney Afrika Güvenlik Örgütü ile birlikte çalı ıyor. Bir süre inceledikten sonra bir rapor hazırlamı ve kaçakçılı ı önlemek üzere ilginç öneriler getirmiş . Fakat bakanlıklar raporu fazla be enmemiş . Madencilik irketlerinin bu i i kendi ba larına halledebileceklerini pek sanmıyorlar. Bu i in onları çok a tı nı dü ünüyorlar. imdi resmen harekete geçmeleri için ellerinde çok iyi bir nedenleri de var...

—Nedir o efendim?

— u anda Londra'da içi Afrika'dan kaçırılı mı elmaslarla dolu kocaman bir paket var.

M.nin gözleri Bond'a bakarken kıvılcım landı.

—Paket Amerika'ya gönderilece i anı bekli

yor. Örgütümüzün Özel ube'si bu elmasları Amerika'ya taşıyacak olan adamın kim olduğunu öğrenmi .

Bond M.nin yine başkalarının i lerine burununu soktu unu dü ünüyordu.

—Peki, neden bu i i M 15'in Özel Büro'suna bırakmıyorsunuz, efendim? diye sordu.

—Çetenin kaçak elmasları taşıyacak olan elemanı pekâlâ suçüstü tutuklanabilir. Fakat bu elmas kaçakçılığını durdurmaz. Bu adamlar polisin eline dü tü ünde bülbül gibi her eyi anlatan cinsten de iller. Hem sonra taşıyıcıları her zaman çok önemli adamlar olmaz. Büyük bir olasılıkla malı onlara parkta tanımadıkları biri veriyor ve yine götürdü ü yerde tanımadı ı birine teslim edip paralarını alıyorlar. Bu i in kayna ına inmek için tek yol var. Adamların pe ine dü üp malın en son kimin eline geçti ini öğrenmek. Federal Büro'nun bu i te bize yardımcı olacağını pek sanmıyorum. Bu i onlara göre ufak bir i . Hem sonra Amerika'nın bu i ten bir zarar gördü ü yok. Tersine kazancı var. Bu i te yalnızca İngiltere kaybediyor. Bu soru - turmayı ancak bizim servis yürütebilir.

Bond:

—Evet, imdi anlaşıyor, dedi. Fakat elimizde bu soru turmanın başlangıç noktası olabilecek başka bir kanıt var mı?

—Elmas Evi'ni hiç duymu muydun?

—Duymaz olur muyum, efendim, dedi Bond. Amerika'nın en büyük mücevhercilerinden biri. New York'ta ve Paris'te ubeleri var. Dünyanın sayılı mücevhercilerinden biri sayılıyor.

M:

—Evet, dedi. Tamamen öyle. Londra'da da ubeleri var. Ve bu ube çok büyük partiler halinde elmas satın alıyor. Fakat son üç yıldır aldıkları miktarı biraz düürmüler. Dıarda elmas satı ları arttı ı halde, onların resmen satın aldıkları elmas düzenli olarak azalmı . Mutlaka ihtiyaçları olan elması ba ka bir yerden alıyorlar. Bakanlık yetkilisi bu kurulu tan ku kullandıklarını söyledi. Fakat adamların aleyhinde hiçbir ipucu yok ellerinde. Londra'daki ubenin ba ında en önemli adamlarından birini buluyorlarmı . Bu da garip. Adamın ismi Rufus Say. Hakkında fazla bir ey bilinmiyor. Ne içki, ne sigara kullanıyor. Savoy Oteli'nde kalıyor. Tam anlamıyla örnek bir vatanda .

Bond can alıcı soruyu sormanın zamanı geldi ini dü ündü. Masanın kar ısına, M.nin gözlerinin içine baktı:

—Ben bu ie ne zaman karı ıyorum, efendim? diye sordu.

—Scotland Yard'da Vallance ile bir saat sonra randevun var. Sana gereken bilgiyi ve belgeleri o verecek. Elmasları ta ıyacak olan adamı bu gece enseleyip içeri alacaklar. Elmasları Amerika'ya götürmek üzere onun yerine seni koyacaklar.

—Peki sonra?

M. çok so ukkanlı:

—Sonra da, dedi, elmasları Amerika'ya kaçak olarak sen sokacaksın. Daha do rusu ilk plan böyle. Ne dersin?

III. BÖLÜM

ÇALINTI TA LAR

James Bond odadan çıktı, arkasından kapıyı kapadı. Bayan Moneypenny'nin ela gözlerinin içine bakarak gülümsedi. Sonra M.nin sekreterinin odasını geçerek Kurmay Ba kanı'nın odasına girdi.

Kurmay Ba kanı Bond'un ya larında, zayıf ve son derece so ukkanlı biriydi. Dolmakalemini masanın üstüne bıraktı, koltu una yaslandı. Bond arka cebinden sigara tabakasını çıkararak açık pencereye yürürken Kurmay Ba kanı hiçbir ey söylemeden onu süzdü.

Bond'un dü ünceli oldu u belli oluyordu.

—Demek aldın i i? dedi Kurmay Ba kanı.

Bond geri döndü.

—Evet.

Bir sigara yaktı. Dumanın içinden dimdik Kurmay Ba kanı'nın gözlerine baktı.

—Yalnız anlayamadı ım bir konu var, Bili, dedi. Bizim ihtiyar bu i ten neden bu kadar çekiyor? Neden bu kadar ürküyor? Demirperdeyle ilgili bir i de il ki. Ne olursa olsun Amerika

uygar bir ülkedir. Onun içini kemiren kurt nedir acaba?

—Bilirsin, M.yi üzebilecek eyler pek azdır, dedi Bill sigarasını yakarken. Servis'teki herkes gibi bunu sen de iyi bilirsin, James. Onu en çok kaygılandıran SMERSH'dir. Çin afyon kaçakçılarından ve bir de Mafya'nın sahip oldu u otoriteden biraz çekinir. Amerikalı gangster çetelerine kar ı da öyle. Onu yalnız bu saydıklarım üzer. Bu elmas i i de seni bu çetelerle kar ı kar ıya getirecek gibi görünüyor".

Bond kar ı çıktı.

—Amerikan gangsterlerinin hiçbir özellikleri yoktur ki... Hem onlar Amerikalı da de ildirler. Ço u talyan asıllı serserilerdir. ık giyinir, sabah ak am spagetti yer ve kokular sürünürler.

Kurmay Ba kanı

—Sen öyle zannet, dedi. Bu saydıkların yalnızca senin görebildiklerin. Herifler öyle zeki ve kurnaz ki, uyu turucu madde ve kumarı ellerinde tutuyorlar. Amerika'daki en örgütlü endüstri kolunun kumar oldu unu biliyor muydun? Çelik endüstrisinden bile daha büyüktür.

imdi gelelim elmas i ine. Yılda 6 milyar iyi paradır ve adamlar bu i in aksamısından hiç ho lanmayabilirler. Her eyi yaparlar.

Kurmay Ba kanı duraladı. Kar ısında duran koyu mavi takım elbiseli, uzun boylu genç adama ve onun zayıf, ya ız çehresindeki bir çift inatçı göze baktı.

—Belki de Amerika'da bu yıl içinde i lenen cinayetlerle ilgili FBI raporunu okumadın. Çok ilginç. Her gün otuz dört cinayet i leniyor. Son

yirmi yılda 150 binden fazla Amerikalı öldürülmü .

Bond kulaklarına inanamıyor gibiydi.

—Hepsi gerçek bu söylediklerimin, anladın mı? Sen bu çetelerle savaacaksın. Hem de tek başına. Yeterli mi bu sana?

Bond'un yüz çizgileri gevedi.

—Pekâlâ Bill, dedi. Hepsi bu kadarsa bugün öle yeme i benden. Seni Londra'nın en lüks lokantasına götürece im. Nefis bir ıstakoz yiyip bir i e de kırmızı arap içece iz. Beni epey rahatlattın. Ben de i in içinde bir bityeni i var sanmı tım.

—Pekâlâ, pekâlâ! Sen adam olmazsın zaten!

Kurmay Başkanı M. ile birlikte payla tı ı kaygıları bir yana bırakıp Bond'un arkasından bürodan çıktı, kapıyı da ardından hiç nedensiz hızla vurarak kapattı.

*

Bond yemekten sonra, saat tam ikide Scotland Yard'daydı. Orada örgütün en önemli sırlarının açılıp döküldü ü bir büroda ık giyimli ve zeki bakı lı bir adamla el sıkı ıyordu. Bond, Vallance ile daha önce de kar ıla mı tı. Bu yüzden selam sabahla hiç zaman kaybetmediler.

Vallance ona iki foto raf uzattı. Her ikisi de siyah saçlı, oldukça yakı klı bir delikanlıya aitti. Genç, çok iyi giyimliydi ve masum bakı ları pırıl pırıldı. Vallance:

—Adam bu, dedi. Sana epey benziyor. Onu görmeyen, fakat e kâlini bilen birine pekâlâ yut turabilirsin. Adı, Peter Franks. Kibar görünü lü. yi aile çocu u. Tahsil yapmı , sonra

yoldan çıkmı . Bir daha da yola gelmemi . Özellikle kent dı ındaki villaları soymakta usta. Böyle tipler bilmedikleri i lere girdiler mi, tökezlemeye ba larlar. Benim Soho'da hesabımıza çalı an iki, üç güzel kızım var. Franks onlardan birine ivice tutulmu . Tuhaf, ama kız da ondan pek ho lanmı . Onu yine do ru yola getirebilece ini dü ünüyor. Fakat görevini de ihmal etmedi. Franks bir ara a zından bu i e dair bir laf kaçırmı . Kız hemen durumu bize bildirdi.

Bond ba ıyla onayladı.

—Belirli i lerde uzmanla mı olanlar hiçbir zaman ba kalarının i lerini ciddiye almazlar. Eminim soymaya hazırlandı ı villalardan biri söz konusu olsaydı, kıza tek kelime bile söylemezdi bu Franks.

—Evet, ona üphe yok. Neyse, anla ıldı ına göre bir tanıdı ı Franks ile ili ki kurmu , konu mu lar ve be milyon kar ılı ında Franks Amerika'ya bir parti malı sokmayı kabul etmi . Parayı malı teslim edince almak üzere anla mı lar. Benim kız ona "eroïn mi kaçıırıyorsun?" diye sormu . Franks bir kahkaha atmı . "Hayır ...daha da kıymetlibir ey...kaçak elmas"demi .

Vallance bir an duraladı, sonra konu masını sürdürdü:

— imdi elmaslar onda mı? diye soracaksınız. Hayır. Adamın elmasları alabilmesi için koruyucusuyla ili kkiye geçmesi gerekiyor. Onunla yarın Trafalgar Meydanı'ndaki otelde, kızın odasında bulu acaklarmı . Koruyucusu bir kız. Adı Case. Case ona ne yapması gerektiğini söyleyecek ve i i ezberletecek.

Vallance aya a kalkıp odanın içinde bir

a a ı bir yukarı dola maya ba ladı.

—Önemli bir malın ta ınmasında kaçakçılar hep çift çalı ırlar. Malı ta ıyan kuryeye yüzde yüz güvenmezler. Gümrükte i ler sarpa sararsa ne oldu unu izlemek üzere birisini görevlendir mi lerdir. Kurye polise sı ınıp da konu maya ba larsa kodamanlar hemen durumu duyup önlem alabilir böylece.

Bond'un bu türden i lere ilk giri i de ildi.

—Evet, anlıyorum, dedi. Fakat genel görü nü ü nedir bu i in? Yani Franks nasıl bir rol oynayacaktı?

—Bir kez elmasların Afrika'dan geldi ine ku ku yok.

Vallance'ın gözleri donuk donuktu.

—Union madenlerinden gelmedi i de kesin. Büyük bir olasılıkla, dostumuz Sillitoe'nun kayna nını aradı ı Sierra Leone'deki gedikten kaçır ılmı olmalı. Oradan Liberya'ya geçirilerek Afrika'dan çıkarılmı olabilir. Belki Fransa'ya da geçirildi. Ve imdi burada oldu una göre, Londra'nın bu kaçak elmas yolu üzerinde bir istasyon oldu u anla ılıyor.

Vallance odada dola mayı bırakıp Bond'un önünde durdu.

—Ve bu paketin bir, iki güne kadar yola çıkarılaca nını da biliyoruz. Elmaslar orada ne olacak, onu bilen yok. Bu malı kaçır anların onları orada i leteceklerini sanmıyorum. Çünkü elmasın i lenmesi için de erinin yarısı kadar para harcanması gerekir. Bu nedenle ta ların elmasla ilgili yasal bir kurulu a devredilip orada i lenerek öteki ta lar gibi piyasaya sürülmesi akla yakın görünüyor.

Vallance bir an duraladı.

—Bir ö üt versem, darılmazsın de il mi?

—Saçmalama.

—Bu gibi i lerde en zayıf nokta, kurye gibi ufak çapta adamların paralarının ödenmesi i i dir. Söz konusu 5 milyon Franks'a nasıl ve kimin tarafından ödenecek? Bu i i becerirse yine böyle bir görev verilecek mi? Bütün dikkatini parayı ödeyecek olan aracının kimli ini ö renmeye harca. Sonra da o adamı izleyerek daha üst kademelerdeki ki ilere yakla maya çalı . ini be enirlerse durumun daha iyile ir. inin ehli kurye az bulunur. Onun için yetenekli yeni bir elemanla en üstteki yöneticiler bile ilgileneceklerdir. Bundan eminim.

Bond dü ünceli dü ünceli:

—Evet, haklısın, dedi. Akla yakın bu: En önemli sorun Amerika'da ili kiye geçece im ilk adama kendimi yutturabilmekte. imdi ilk adımımız ne olacak? Beni Peter Franks'ın yerine nasıl koyacaksınız?

Vallance yine odada dola maya ba lamı tı.

—O önemli de il. Bu gece Franks'ı enseleyip içeri tıkaca ız ve yarın gece Franks'ın yerine Case denilen kızla sen bulu acaksın.

—Kız Franks hakkında bir ey biliyor mu?

—Kıza yalnızca Franks'ın e kaliyle ismini vermi ler. Daha do rusu öyle oldu unu umuyorum. Hatta aradaki ahsı bile tanıdı ını sanmıyorum kızın.

—Kadın hakkında bir bilginiz var mı?

—Yalnızca pasaportunda yazılanları. Amerikan vatanda ı, 27 ya ında, San Francisco do umlu, sarı ın, mavi gözlü, 1.65 boyunda.

Medeni durumu: bekâr. Son üç yıl içinde buraya en az on kez gelmiş. Belki de iki isimlerle daha da çok gelmiş olabilir. Her zaman Trafalgar Oteli'nde kalıyor. Otel dedektifine sorduk. Pek dı arı çıkmaz mı. Çok az ziyaretçisi gelirmiş. Hiçbir zaman iki haftadan fazla kalmazmış, hepsi bu kadar. Onunla kar ıla tı ında uygun bir öykün hazır olsun. Bu i i neden yaptı ın filan hakkında...

—O kolay.

—Sana ba ka nasıl yardımcı olabiliriz?

Bond dü ünmeye ba ladı. Bundan ötesi tamamen kendisine aitti. Sonra o mücevher firmasını hatırladı.

—Peki, u üpheli Elmas Evi'ne ne dersin? Bu konuda bir bilgin var mı?

—Açıkçası onların üstünde hiç durmadım. Vallance sanki af diler gibiydi.

—Bu Rufus Say hakkında soru turma yaptım, fakat pasaportunda yazılı olanlar dı ında bir ey elde edemedim. O da Amerikalı. 45 ya ında. Elmas tüccarı. Sık sık Paris'e gidiyor. Herhalde orada bir metresi falan var. Bak ne diyece im, neden bu adamı kendi gözleriyle yerinde görmüyorsun? Belki bir eyler elde edersin, belli olmaz.

Bond ku kuyla:

—Peki, nasıl bir nedenle gidebilirim? diye sordu.

Vallance cevap vermedi. Masasının üstündeki bir dü meye bastı.

Madeni bir ses:

—Buyrun, efendim? dedi.

—D anks'ı hemen buraya gönderin.

Lobiniere'i de. Sonra bana telefonda Elmas Evi'ni ba layın. Oradan Rufus Say'i isteyin.

Vallance gidip pencereden nehre bir göz attı. Sonra yelek cebinden bir çakmak çıkardı. Dalgın dalgın onu yakıp söndürmeye ba ladı. Az sonra kapı vuruldu. Vallance'ın sekreteri ba nı kapıdan uzattı.

—Çavu Danks geldi, efendim.

Vallance:

—Söyle, içeri gelsin. Ben zili çalana kadar da Lobiniere'i dı arda beklet.

Sekreter kapıyı itip açtı. çeri bir sivil polis girdi. Dikkati çekmeyen bir tipti. nсан onu tanımasa bir firmada ube müdürü falan sanabilirdi. Vallance:

—Günaydın çavu , dedi. Sana Savunma Bakanlığı ı'ndan Binba ı Bond'u tanıtayım.

Çavu kibarca gülümsedi.

—Senden bir ricam var.. Binba ı Bond'u Elmas Evi'ne götüreceksin. Rufus Say'i göreceksiniz. Oraya gidince soygunda çalınan bazı elmasların Amerika yoluyla Arjantin'e gönderdiklerini ö rendi imizi ve soru turma yaptı ı-mızı söyleyeceksin. Sonra da kendisinden özür dile ve yanından ayrıl. Bu i i de unut tamam mı?

Çavu Danks:

—Tamam, efendim! diye yanıtladı.

Vallance yine dü meye bastı ve bir dakika, sonra içeriye son derece ık giyinmi bir sivil polis daha geldi.

—Ho geldin, çavu . öyle gel, yakla . Dos-tuma öyle bir yakından bak.

Çavu Bond'a yakla tı. Zeki gözlerle yüzünü inceledi. Sonra geri çekildi.

—Yapaca ım makyaj altı saatten fazla dayanmayabilir. Beyi kime benzetece im, efendim?

—Çavuş Danks'ın ekibindeki Çavuş James olacak.

Vallance saatine bakarak ekledi:

—Bu makyaj da yalnızca üç saatlik olacak. Anla ıldı mı?

—Evet, efendim. Hemen ba layabilir miyim?

Vallance'ın ba ıyla onaylaması üzerine, çavuş Bond'u pencerenin önündeki iskemleye oturttu. Çantasını açıp Bond'un yüzü ve saçları üstünde çalı maya ba ladı.

Bond kendini bırakmı , Vallance'ın Elmas Evi'yle yaptı ı telefon konu masını dinliyordu.

—Üç buçuk a kadar gelmez mi? O zaman Bay Rufus Say'e söyleyin, tam üç buçukta iki adamım kendisini ziyarete gelecek. Bu basit bir soru turmadır. On dakikadan fazla vaktinizi alacağımızı sanmıyorum. Çok te ekkür ederim. Ben, Polis Müdür Yardımcısı Vallance. Evet, Scotland Yard'dan. Evet. Ho ça kalın!

Vallance alıcıyı yerine koydu. Bond'a döndü.

—Bu i tamam. Üç buçukta onu görmeye gidebilirsiniz. Makyaj nasıl gidiyor?

Çavuş Lobiniere Bond'a bir yüz aynası verdi. Bond'un akakları kırılmı , yüzündeki yara izi kaybolmu tu. imdi onu gören olsa, tanımazdı.

IV. BÖLÜM

"NE OLUYOR BURADA BÖYLE?"

Çavu Danks devriye arabasında kendi dü ünceleriyle me guldü. Konu madan arabayı Strand'a sürdü. Az sonra Londra Elmas Evi'nin iki kanatlı beyaz kapılarının yakınında bir yerde durdular.

Bond arkadan indi. Yaya kaldırımından arkadasını izledi. Çok zarif bir kapıdan girdiler. Kapının tam ortasında pırıl pırıl cilalı bir pirinç levha vardı ve üstünde de "Elmas Evi" yazılıydı. Altında "Avrupa ubesi Müdür Yardımcısı Rufus Say ' okunuyordu. Çavu Danks iç kapının zilini çaldı. Kapıyı cin gibi bir kız açtı. Sonra onları çok kalın halı dö eli bir koridordan geçirerek bekleme salonuna götürdü.

Kayıtsız bir sesle:

—Bay Rufus neredeyse gelirler, diyerek odadan çıkıp kapıyı kapadı.

Bekleme salonu son derece lüks dö enmi ti. Salonun manzarasını görünce Danks'ın gözleri falta ı gibi açıldı. Sonra oturdu, eline bir dergi alıp karı tırmaya ba ladı.

Dört duvarda da özgün resimler, tablolar vardı. Odada duvar saatinin sesinden ba ka gürültü yoktu. Bir çıtırtı oldu ve kar ılarındaki kapı birkaç santim aralandı. Sonra birinin çok kaba bir Amerikan aksanıyla konu tu u duyuldu.

—Ama Bay Grunspan, neden bu kadar inat ediyorsunuz? Bu i ten hepimizin biraz kazanması gerekmez mi? Samimi söylüyorum, bu harika ta bana en azından dört milyona mal oldu...

Bir kakhaha duyuldu.

—Willy, gerçekten yaman adamsın! (Bunu bir Amerikalı söylemi ti.) Ama olmaz. O ta a üç buçuk milyondan bir kuru fazla vermem. Teklifimi dü ün. Bu caddede bundan çok veren de bulamazsın.

Kapı açıldı. Amerikalı bir i adamı, peri an kılıklı bir yahudiyi dı arı çıkardı. Bekleme salonunun bo olmadı ını görünce ikisi de biraz a ırdılar. Sonra Amerikalı bir "Affedersiniz" savurarak arkada ını odadan ko ar adımlarla geçirdi. Kapı arkalarından kapandı.

Danks ba ını kaldırıp Bond'a gülümsedi.

— te Londra elmas borsasının çekirde ini gördün imdi, dedi. O adam Willy Behrans idi. En tanınmı elmas simsarlarından biridir.

Birdenbire duvardaki saat buçu u vurdu. Sonra kapı ardına kadar açıldı. ri yapılı,esmer bir adam odaya girip iki adım attı, durup ikisine de ayrı ayrı baktı. Sert bir sesle:

— smim Rufus Say, dedi. Ne oluyor burada böyle? Ne istiyorsunuz?

Rufus Say'in arkasındaki kapı açıktı. Çavu

Danks aya a kalktı. Sert adımlarla yürüyüp arkasındaki kapıyı kapadı ve yerine döndü. Sakin bir sesle:

—Scotland Yard Özel Büro'dan Çavu Danks, dedi. (Sonra Bond'u gösterdi.) Bu da Çavu James. Çalınmı bazı elmaslar hakkında bir soru turma yapıyoruz. Belki bu konuda bize **yardımcı** olursunuz...

Rufus Say:

—Buyrun, dedi. Sizi dinliyorum.

Çavu Danks arada bir elindeki not defterine bakarak normal bir ses tonuyla konu maya ba - ladı. Bond da farketmeden Rufus Say'i inceliyordu.

Rufus Say iriyarı, sert yapılı granit gibi bir adamdı. Kö eli bir yüzü, kısa kesilmi kıvrıkcık saçları vardı. Ka ları kalın ve düzdü. Rahat ve ık giyimliydi.

Bond adamı süzmü ve notunu vermi ti. Rufus Say en zor okullarda yeti mi , i inin ehli, zorlu bir adama benziyordu.

Çavu Danks açıklamasını bitirip "özellikle ilgilendi imiz ta lar unlar" diyerek çe itli isimleri saymaya ba lamı tı. Bir ara durdu. Ba ını kaldırıp Rufus Say'in keskin siyah gözlerine dimdik baktı. Yava ça:

—Hiç bu saydı ım elmaslardan biri veya bir kaçı siziii elinize geçti mi acaba Bay Say? dedi.

Rufus Say donuk bir sesle:

—Hayır, diye yanıtladı. Geçmedi. (Sonra arkasındaki kapıya dönerek açtı.)

—Ho ça kalın, beyler!

Kararlı adımlarla salondan çıktı. Kapı hızla kapandı. Odaya derin bir sessizlik çöktü.

Çavu Danks not defterini cebine koydu, apkasını alıp koridora çıktı. Bond da onu izledi.

Devriye arabası hareket edince Çavu Danks'ın yüzündeki sert çizgiler gev edi. Bond' a döndü.

—Bu ziyaret çok ho uma gitti, efendim. nсан böyle çetin bir cevizle sık sık kar ıla maz. Siz de ö renmek istedi inizi ö rendiniz mi?

Bond omuzlarını silkti.

—Evet, onu yakından alıcı gözüyle görmek iyi oldu. Hiç elmas i i yapan birine benzemiyor.

Çavu Danks kıkır kıkır güldü.

—Rufus Say elmas tüccarı falan de il, efendim. E er elmas tüccarıysa ben de u apkamı çıkarır yerim.

—Nereden anladın?

Çavu Danks gülümsedi.

—O kayıp ta ların listesinde bazı özel isimli elmaslardan söz ettim...

—Evet, ne olmu ?

—Kıymetli ta lar arasında öyle bir ey yok, efendim. Ama Rufus Say bir ey söylemedi.

V. BÖLÜM

"FEUILLES MORTES"*

Bond uzun ve sessiz koridordan 305 numaralı odaya doğru yürürken asansörcünün arkasından baktığını hissetti. Bu çok doğaldı. Londra'nın en büyük otellerinde bile burada dönen dolaplar dönmüyordu herhalde.

Koridorun sonuna yaklaşırken kulaklarına oldukça hüznümlü bir melodinin meleri geldi. Bu parçayı tanıdığı, "Les Feuilles Mortes". Kapıyı vurdu.

—Girin!

Otelin kapıcısı anlaşılan a a ıdan telefon edip kendisinin geldiğini haber vermişti. Sesin sahibi geleni bekler gibiydi.

Bond içeri girdi, kapıyı arkasından kapadı. Ses:

— çerden kilitleyin, dedi.

Bu kadın sesi yatak odasından geliyordu.

Bond söylenileni yaptı. Sonra odanın ortasına yürüdü. Açık olan yatak odasının önünde

(* Ölü yapraklar.

durdu. Masanın üstündeki portatif pikapta imdi ba ka bir parça çalmaya ba lamı tı.

Sesin sahibi tuvalet masasının önünde yarı çıplak olarak oturuyordu. Ters çevirdi i iskemlenin arkalı na kollarını dayamı , çenesini de kollarının üstüne koymu tu. Belkemi i bir yay gibi kıvrılmı tı. Ba ının ve omuzlarının dikli inde, ba kaldıran bir ifade vardı. Siyah sutyeni nin incecik askısı çıplak sırtını ikiye ayırıyordu. Dantelli siyah külotu ve çok biçimli bacakları Bond'u birdenbire heyecanlandırmı tı.

Kız kendini incelemeyi bıraktı, aynadan kısa ve so uk bir bakı la Bond'u süzdü.

Bo uk ve ihtirashlı bir sesle:

—Yeni kuryesin herhalde, diye mırıldandı. öyle bir yere otur, müzik dinle. Bugüne kadar böyle güzel bir hafif müzik pla ı doldurulmadı.

Bond'un keyfi yerine gelmi ti. Birkaç adım atıp büyük bir koltu a kuruldu.

Sonra sigara tabakasını çıkarıp bir sigara aldı.

—Sigara içmemin bir sakıncası var mı? dedi.

Pikaptaki piyanist "Les Feuilles Mortes"u çalarken genç kadın sessiz sessiz onu aynadan inceledi ve plak sona erdi.

O zaman genç kadın kayıtsızca iskemlenin arkasına do ru kıvrıdı ı bacakları üstünde yava ça do ruldu. Ba ını çevirdi, sarı saçları bu hareketle omuzlarına döküldü ve ı ıkta pırıl pırıl parladı.Sonra Bond'a döndü.

—Ho una gittiyse pla ın arkasını çevir. Ve di arı çık. Giyinece im.

Bond kalkıp odadan çıktı, kapıyı kapadı. Pikaba yürüyüp pla ı çevirdi.

Bond onu Amerika'ya kadar bir gölge gibi izleyecek olan Bayan Case'in kendisi hakkında ne dü ündü ünü bilmiyordu. Do rusu onun böyle güzel olaca ını tahmin etmezdi. Küçük adı neydi bu kızın? Pikabın sapındaki etiketin üstünde "T. Case" ibaresi görmü tü. Tess mi, Teresa mı? Hangisiydi acaba?

Bond böyle dü ünürken yatak odasının kapısı açıldı. Bayan Case sessizce kapıda belirdi. Ve Bond'u dalgın bir ifadeyle süzdü.

Bond çok sakın aya a kalktı. O da kızı ba - tan a a ı süzdü.

Kız elinde ufak, siyah apkasını tutuyordu. Sırtında çok ık siyah bir tayyör ve aya ında en pahalı cinsinden krokodil ayakkabılar vardı. Her haliyle kimseyi umursamayan bir havadaydı. Güzelli i de kendinden ba ka hiç kimseyi ilgilendirmiyormu gibi davranıyordu. ri alaycı gözlerinin üstündeki ka ları çok zarifbiçimliydi. Gözleri açık kül rengiyle, koyu gri ye il arasında de i iyor gibiydi. Teni bronzdu. imdi durgun bir bakı la Bond'u süzüyordu.

—Demek Peter Franks sizsiniz? dedi.

Bond:

—Evet, diye yanıtladı. Deminden beri isminizin ba ındaki T'nin ne oldu unu dü ünüyorum. Genç kadın bir an dü ündü.

—Bunu a a ıda resepsiyondan ö renebilirsiniz. Adım Tiffany, fakat bu ismi herkes bilmez, dedi so uk bir sesle.

Bond omuzlarını silkti, pencerenin yanına gitti. Arkasını pencereye dayadı, ayaklarını öne

uzattı.

Bond'un umursamazlı ı genç kadının canını sıkması gibiydi. Yazı masasının önüne oturdu.

—Pekâlâ öyleyse, dedi. (Sesi gergindi.)

imdi i imize gelelim. Önce bu i i neden kabul ettin?

—Eski i imde bir arkada öldü de ondan.

—Ya!.. (Tiffany Case Bond'a keskin bir bakışla baktı.) Ama bana uzmanlığının hırsızlık üzerine olduğu unu söylemişlerdi... (Durakladı.) Polis mi vurdu arkadaşını?

—Hayır, ben vurdum. Kavga ettik de...

— İmdi de buralardan uzaklaşmak istiyorsun öyle mi?

—Evet, uzaklaşmak ve para kazanmak istiyorum.

Tiffany Case hemen konuyu de i tirdi.

—Ayağın takma falan mı? Veya dişlerin?

—Hayır, her şeyim kendi malımdır.

Genç kadının kolları çatıldı.

—Her zaman bana takma bacaklı birini bulduğum der dururum. Neyse, herhangi bir alı kanlı in veya merakın falan var mı? Elmasları Amerika'ya nasıl sokacağını hiç düşünmüş mü?

Bond:

—Hayır, dedi. skambile ve golfe meraklıyım: Ama herhalde elmasları bavula gizlemeli.

Genç kız kuru bir sesle:

—Gümrükçüler bunu iyi bilirler, dedi.

Bir an sessizce oturdu, düşünüyordu. Sonra önüne bir kâğıt ve kalem çekti. Asık bir suratla:

—Ne marka golf topları kullanırsın? diye sordu.

—Dunlop 65 numara. Belki golf toplan iyi bir saklama yeri olabilir.

Tiffany Case hiçbir ey söylemedi ve golf topunun markasıyla numarasını kâ ıda yazdı. Sonra ba ını kaldırıp baktı:

—Pasaportun var mı?

Bond:

—Var, diye yanıtladı. Fakat asıl adıma çıkarmı tır.

—Ya! dedi yine genç kadın ku kuyla. Asıl adın neymi bakalım?

—James Bond.

Tiffany Case burnundan soludu.

—Sıradan bir isim. (Omuzlarını silkti.) Hem James Bond olmu , John Doe olmu ne fark eder? ki günde vize alabilir misin? Bir de a ı kâ ıdı?

Bond:

—Hemen alabilirim, dedi. (Scotland Yard'ın Q ubesi i ini çabucak hallederdi.) Amerika'da hakkımda açılmı bir soru turma falan yok. Aslında burada da sabıkam bulunmuyor. Yani Bond ismi altında.

Tiffany Case:

—Pekâlâ, dedi. imdi beni dinle. Göçmen Bürosu sana bazı sorular soracak. Yanıtlarını sıralıyorum. Amerika'ya bir arkada ını görmeye gidiyorsun. smi Michael Tray. New York'ta Astor Oteli'nde kalacaksın. (Do ruldu.) Sırası gelmi ken, Michael Tray adında bir ahıs mevcut. Kendisine soruldu unda onaylayacak. Fakat onu bu isimle pek tanıyan yoktur. Dostları "Belalı Tray" diye bilirler onu. Tabii dostu varsa...

Bond gülümsedi. Kız kısaca:

—Öyle pek gülünecek adam de ildir, dedi.

Masadaki bir çekmeceyi çekip yirmi er sterlinlik bir deste banknot aldı. Onları öyle bir karı tırdı, yarısını kenara ayırıp çekmeceye koydu. Geri kalanını kıvrıp çevresine lastik bant geçirdi ve Bond'a fırlattı. Bond e ilerek paketi yakaladı. Tiffany Case:

—Orada iki bin var. Kendine imdi Ritz Oteli'nde yer ayırt. O adresi Amerika'da Göçmen Bürosu'na bildirirsin. öyle kullanılmı bir valiz bul ve golf oynamak üzere yolculu a giden birisi çantasına ne koyarsa onları koy. Ortalarda görünme. New York'a per embe gecesi uçacaksın. Yarın sabah ilk i in uçak biletini ayırtmak olacak. Konsolosluk biletini görmeden vize vermez. Per embe ak amı 6.30'da bir araba gelip seni alacak ve golf toplarını da sana getirecek. Onları golf çantana koy ve...

Dimdik Bond'un gözlerinin içine baktı.

—Ve sakın golf toplarını teslim aldıktan sonra ortadan kaybolayım falan deme. Kötü olur. Valizlerin ve golf çantan uça a ta inana kadar oför yanından ayrılmayacak. Ben de havaalanında olaca ım. Onun için sakın bir oyuna kalkı ayım deme. Anla ıldı mı?

Bond omuzlarını silkti. Umursamadan:

—Böyle malı ben ne yapayım? dedi. Benim harcım de il böyle büyük i . Peki New York'a vardı ımızda ne olacak?

—Gümrük binasının önünde ba ka bir oför seni bekleyecek. Sana gerekli olanı o söyleyecek.

Tiffany'nin sesi imdi baya ı heyecanlıydı.

—Gümrükte herhangi bir olay olursa, sen

hiçbir ey bilmiyorsun. Ne kadar sıkı tırırlarsa sıkı tırsınlar hiç kimseye bir ey söylemeyeceksin. Tamam mı? Golf toplarının çantana nasıl ve kimin tarafından konuldu unu bilmiyorsun. Ne sorarlarsa onlara yalnızca "Bilmiyorum" diyeceksin. Aptal numarası yap. Ben hemen yakınında olacağım ve bir an bile gözümü senden ayırmayacağım. Belki daha başka gözetleyenler de olacak, bilmiyorum. Amerikan gümrü ünde yakalanırsan, hemen İngiliz konsolosu ile görüşmek istediğini söyle ve ısrar et. Öyle bir durumda sana hiçbir yardımımız olamaz. Bana çaresine bakacaksın. Zaten sana bu kadar para ödenmesinin nedeni de bu. Anladın mı?

Bond:

—Çok iyi anladın, dedi. Bu işte bir tek sana zarar verebilirim. (Onu yukardan aşağı süzdü.)

Tiffany alayla:

—Laf, dedi. Benim için elinde en küçük bir kanıt yok. Sen benim için kendini üzme. Ben kendimi korumayı bilirim.

Kız kalktı, gelip tam Bond'un önünde durdu. Sert bir sesle:

—Hem bana öyle "küçük kız" muamelesi yapmaya da kalkma. Birlikte üstündeyiz. Ben kendimi korurum. Hem de nasıl, görürsen anlarsın.

Bond doğruldu. Pencerenin önünden uzaklaştı. Sabırsızlıkla o çakmak çakmak yanan kül rengi gözlerin içine baktı.

—Senin yaptığın her işi ben daha iyi yaparım. Sen de kendini üzme. Epey işine yararım, ama bir an olsun u sinirli halini bırak da işten uzak bir hava koklayalım. Seni yeniden görmek istiyorum.

ler yolunda giderse New York'ta bulabilir miyiz?

Bond bunları söylerken genç kadını aldatıyormu gibi bir his duydu içinde. Bu kızdandan hoşlanmıyordu. Onunla arkadaş olmayı arzuluyordu. Fakat bunu gangsterlerin çetesinde yükselmek için istiyordu.

Tiffany Case bir an dü ünceli dü ünceli ona baktı. Sonra gözlerindeki kasvet yavaş yavaş da ıldı. Kısılmı dudakları gevreyip hafifçe aralandı. Bond'a cevap verirken sanki kekeliyor gibiydi.

—Ben...ben yani...

Sonra kaba bir hareketle Bond'a arkasını döndü.

—Bırak canım sende, dedi.

Sesinde yapmacık bir ifade vardı.

—Cuma akşamı bozum. Yeme i birlikte yiyebiliriz. 52. Cadde'deki Club 21'de bulalım. Bütün taksi oförleri bilir adresi. Tam sekizde. Bu i i barırsak tabii...Uygun mu?

Sonra Bond'a döndü. Bu kez onun gözlerine de il, dudaklarına baktı.

Bond:

—Çok iyi, dedi.

Artık bir yanlı yapmadan oradan ayrılmasının sırası gelmişti.

—Eh, dedi. Bak konu olacak bir şey var mı?

Tiffany Case:

—Hayır, dedi. Sonra birden hatırlamı gibi sert bir sesle ekledi:

—Saat kaç?

Bond saatine baktı.

—Altıya on var.

Genç kadın:

—Bir an önce i e ba lamam gerekiyor, dedi.

Bond'a çıkması için eliyle bir i aret yaparak kapıya yürüdü. Bond onu izledi. Case elini anah-tarın üstüne koyunca, dönüp Bond'a baktı. Yüzünde bir güven vardı.

—Bu i i ba aracaksın, dedi. Yalnız uçakta benden uzak dur. Herhangi bir olay olursa pani e kapılma. Bu i i ba arırsan...

Genç kadının sesine yine otoriter hava gel-mi ti.

—....Sana bundan sonra yine aynı i i bulmak için bir eyler yaparım.

Bond:

—Eksik olma, dedi. Memnun olurum. Seninle çalı maktan zevk duyarım.

Genç kadın omuzlarını silkerek kapıyı açtı. Bond koridora çıktı. Sonra döndü.

—Cuma gecesi u senin Club 21'de bulu u-ruz, dedi.

Kalıp onunla daha çok konu mak istiyordu, ama genç kızın bakı ları çok dalgındı. Bond'a artık tamamen bir yabancıya bakar gibi bakı-yordu. Kayıtsızca:

—Tamam, dedi.

Bir kez daha genç adama baktı. Sonra kapıyı a ır a ır ama kesin bir ifadeyle yüzüne kapadı.

* *

Bond koridorda asansöre do ru yürürken genç kadın kapının iç tarafında durdu, ayak seslerini dinledi. Sonra gözleri yarı kapalı pikaba yürüdü. neyi pla a koydu. Ve acıyla

"Tanrım! Bu da hırsızın biri." diye dü üdü. Bu tiplerden bir türlü yakasını kurtaramayacaktı. Fakat plak durdu u zaman kızın yüzünde mutlu bir tebessüm vardı. Burnunu pudralayarak dı arı çıktı.

Caddeye inince duraladı. Altıyı on geçiyordu. Be dakikası vardı. Hemen meydandaki her zaman kullandı ı telefon kulübelerinden birine girdi. Numarayı çevirdi inde saat altıyı çeyrek geçiyordu. Öteki uçtaki zil her zamanki gibi iki kez çaldı ve bir çıtırtı duydu. Teyp çalı - maya ba lamı tı. Sonra emir aldı ı o bilinmeyen efin sesi bir tek kelime söyledi: "Konu !" Yine sessizlik oldu ve i nenin cızırtısı duyuldu.

Tiffany Case çabuk ve net bir ekilde konu - maya ba ladı:

—Case, ABC'ye hitap ediyor. Tekrarlıyorum. Case ABC'yi arıyor. (Bir an durakladı.) Kurye uygundur. Gerçek adının Bond oldu unu söyledi. Pasaportta da o adı kullanacak. Golf oynuyor. Golf sopaları ta ıyacak. Golf toplarından yararlanmayı teklif ettim. Dunlop 65 numara kullanıyor. Bütün öteki hazırlıklar tamam. Yedi çeyrek ve sekiz çeyrekte bilgi vermek üzere yine arayaca ım. Bu kadar.

Bir an öteki uçtaki i nenin sesini dinledi, sonra alıcıyı yerine koydu. Tekrar yürüyerek oteline döndü. Odasına çıkınca telefonla bir duble martini istedi. çki gelince oturdu, bir sigara yaktı ve 7.15 randevusunu beklemeye ba - ladı.

*

* *

Yedi çeyrekte yine telefon edince öteki uçtan

o bo uk, ölgün sesi duyacaktır:

—ABC Case'e hitap ediyor. Tekrarlıyorum
Tekrarlıyorum. ABC Case'e hitap ediyor..

Sonra da genç kıza talimatları vermeye ba la
yacaktı.

VI. BÖLÜM

YOLCU YOLUNDA GEREK

Perembe gecesi saat altıydı. Bond Ritz Oteli'ndeki yatak odasında bavulunu hazırlamakla uğraşıyordu. Valizin eski görünümüne rağmen lüks oldu ve her halinden belliydi ve domuz derisindedi. İçindeki eşyalar da sahibinin büründüğü kimli ve uygundu. Gece elbiseleri, golf takımı, ipek ve poplin gömlekler, çoraplar, kravatlar ve iç çamaşırları...

Çamaşırların hiçbirinde isim veya marka yoktu.

Bond işini bitirdi. Tıraş ve banyo takımlarını yerleştirdi. Golfle ilgili bir kitabı ve pasaportunu yine domuz derisinden dosya çantasının içine yerleştirdi. Bu çantayı kendisine Scotland Yard'ın Q Bürosu özel olarak hazırlamıştı. Çantanın iç kısmında tabancası, susturucu ve mermiler saklıydı.

Telefon çaldı. Bond randevu zamanının geldiğini sandı. Ama daha beş dakikası vardı. Telefon eden koridordaki hizmetkârdı. "Universal Export" şirketinin bir temsilcisi bizzat Bond'a

teslim edilmek üzere bir mektup getirmi ti.

Bond meraklanmı tı.

—Yukarı yollayın onu! dedi.

Birkaç dakika sonra kapı açıldı ında kar ı-
sında sivil bir polis duruyordu. Onu tanımı tı.
Scotland Yard'ın kullandı ı habercilerden
biriydi. Adam:

— yi ak amlar! dedi.

Ceketinin cebinden yazısız kocaman bir zarf
çıkartıp Bond'a verdi.

—Mektubu okuyun, sonra yine geri götürere-
ce im, efendim, dedi.

Bond zarfı açtı. çinden çıkan mavi zarfın
mühürünü kırdı. Mektubun içinde bir tane
mavi kopya kâ ıdı vardı. Üzeri gayet sık yazıl-
mı tı. Ne ba lık ne de imzası vardı. Bond efi
M.nin daktilosunun harflerini hemen tanımı tı.

Haberciye bir el i aretiyle oturmasını söy-
ledi, sonra pencerenin kar ı tarafındaki yazı
masasının ba ına geçip oturdu. Kâ ıdı okumaya
ba ladı:

"Washington'dan aldı ımız bilgilere göre
Rufus Say takma bir isimdir ve adamın adı Jack
Spangle'dir. Spangle, hiçbir sabıkası bulunma-
yan bir gangster zanlısıdır. Seraffimo Spangle
adında bir ikiz karde i var. kisi birlikte
Amerika'nın her kö esine dal budak sarmı
bulunan "Spangle Çetesi"ni idare ediyorlar.
Spangle karde ler Elmas Evi'nin hisselerinin
ço unu be sene önce "yatırım yaparak" satın
almı lar. Tamamen yasal olarak çalı an bu fir-
manın faaliyetlerinde hiçbir ku kulu tarafsapta-
namamı tır.

Spangle karde ler aynı zamanda kaçak bir

telefon ebekesi de çalı tırıyorlar ve bunu gizli mü terek bahisler için kullanıyorlarmı . Adı Telefon ebeke Servisi. Las Vegas'daki Kiara Oteli de bu iki karde e ait. Otel Spangle Çetesi'nin karargâhı durumundaymı . Ayrıca Elmas Evi'nin merkez bürosu da bu otelede.

Ayrıca, Spangle Çetesi uyu turucu madde alım satımı ve fuhula da ilgileniyor. Örgütlü bir ekelde yüzlerce kadın çalı tırıyor. ebekenin faaliyetlerini New York'daki "Belalı" adıyla bilinen Michael Tray yönetiyor. Tray daha önce be ayrı suçtan yakalanıp hüküm giymi .

Washington'a göre Spangle Çetesi Amerika'nın en güçlü gangster örgütlerinden biriyim . Hem hükümette hem de poliste uzantıları var mı ve iyi korunuyormu .

Bu konuyla neden yakından ilgilendi imizi Washington'a açıklamadık, fakat soru turma sırasında hayati bir tehlikeyle kar ıla ırsan hemen dostlarımızı haberdar edeceksin ve soru - turmayı FBI'a devredeceksin.

Bu yazılı bir emirdir ve aynı zamanda mektubun kapalı zarfıçinde geri verilmesi emrini almı oldu unuz anlamına gelecektir."

Kâ ıdın altında imza yoktu. Bond kâ ıdı katlayıp onu Ritz Oteli'nin zarfı içine koydu. Zarfı yapı tırıp aya a kalktı ve haberciye uzattı.

—Çok te ekkür ederim, dedi. Güle güle!

Haberci:

—Ben de te ekkür ederim, efendim, dedi.

Sonra kapıya gidip açtı.

— yi geceler, efendim!

—Size de.

Kapı sessizce kapandı. Bond odayı geçerek

pencereye geldi, kar ıdaki parka baktı.

Soru turmayı FBI'a devretmek ha? Bond M.nin bu sözlerinde ciddi oldu unu biliyordu, ama bundan ho lanmadı ından da emindi.

Bond birden Rufus Say'in o granitten oyulmu sert ve kö eli yüzünü hatırladı. Sonra omuzlarını silkti ve saatine bir göz attı: 6.25. Sonra odasına bir baktı. Her ey hazırды.

Telefon çaldı.

—Arabanız geldi, efendim.

Bond alıcıyı yerine koydu. Sonunda hareket anı gelip çatmı tı.

Dalgın dalgın pencereye yürüdü, tekrar ye il a açların üstünden uzaklara baktı. Midesinde hafif bir bo luk vardı. Artık devlerin kar ısında yapayalnızdı.

Kapı vuruldu, bir komi içeri girip valizlerini aldı. Bond onu izleyerek koridora çıktı. Artık kafasında yersiz hiçbir dü ünçe kalmamı tı.

imdi yalnız kapıdaki arabayı ve bindikten sonra kendisini elmas kaçakçılarının eleba ılarına götürecek olan yolları dü ünüyordu.

Otelin önünde bekleyen siyah arabanın üniformalı oförü:

—Herhalde öne oturacaksın, dedi.

Bu ça rı de il, emirdi. Bond öne oturdu. ki valiziyle golf sopalarını da arkaya koydular. Bond yerine rahatça kuruldu. Piccadilly'ye saparlarken sürücünün yüzünü iyice inceledi. Bütün görebildi i vizörlü bir kasket altında sert ve tanımadı ı bir profilden ibaretti. Gözleri kara gözlüklerin arkasında gizliydi. Direksiyonu ustalıklı kullanan ellerinde siyah deri eldivenler vardı.

—Siz sakın olun ve rahatınıza bakın, bayım.
oförün aksanı tam New York Amerikanca
sıydı.

—Konu maya kalkı mayın. Yanımda birisi
konu unca sinirlerim bozulur.

Bond gülümsedi, bir ey söylemedi. oför
kırk ya larında ve epey i mandı. Yüz kilo
kadar. Boyu bir yetmi ti. Londra trafi ini çok iyi
biliyordu. Tütün kokmuyordu. Ayakkabıları en
pahalı cinstendi. Çok temiz giyinmi , yeni tıra
olmu tu. Günde iki kez tıra oldu u belliydi.

Büyük Yol'un sonunda dönüp durdular.
Adam torpido gözünü açtı. Siyah paket ka ıtlarındaki
Dunlop 65 golf toplarını aldı. Sonra
çıkıp arka kapıyı açtı. Bond omzunun üstünden
bakınca adamın altı golf topunu çantanın içine
koydu unu gördü. Sonra adam hiç konu ma-
dan yine oför yerine bindi ve yola koyuldular.

Londra Havaalanı'na geldiklerinde Bond
valiz ve bilet kontrollerinden kayıtsız bir ifa-
deyle geçti ve kendine bir gazete aldı. Sonra
gümrü e yollandı.

—Bunlardan ba ka e yanız var mı, efendim?

—Hayır.

—Yanınızda ne kadar ngiliz parası var?

—Üç sterlin kadar.

—Te ekkür ederim, efendim.

Bir valizle üç çantanın üstüne mavi tebe irl
i aret çizildi. Hamal çantaları alıp bir arabaya
koydu.

—Sarı ı ı ı izleyin ve Göçmen Bürosu'na
do ru yürüyün, efendim, dedi.

oför Bond'u alaycı bir tavırla selamladı.
Dudaklarında cılız bir gülü le:

— yi yolculuklar, efendim! dedi.

Bond ne eli ne eli:

—Sa ol, o lum! dedi ve oförün arkasından gülerek baktı.

Sonra çantasını aldı, pasaportunu genç bir çocu a gösterdi ve memur yolcu listesindeki isminin yanına bir i aret koydu. Bond çıkı salonuna yürüdü. Hemen arkasından Tiffany Case' in pasaport memuruna nazikçe "te ekkür ederim"dedi ini i itti. Ve kız salona girip onunla kapı arasında bir yere oturdu. Bond kendi kendine gülümsedi. Her an kaçması beklenen biri için oturulması gereken yere oturmu tu.

Bond gazetesini açtı ve sonra uçaktaki yolcuları gözden geçirmeye ba ladı.

Uçak epey dolu olacaktı. Bond kırk kadar yolcu arasında tanıdık bir tek ki inin bile bulunmadı ını görünce rahatladı. Bir an gözetlendi ini hisseder gibi oldu, fakat bakanlar az önce Amerikalı birer i adamı olduklarını tahmin etti i iki ki iydi. Bond bakınca adamların bakı ları yava yava ba ka tarafa do ru çevrildi.

Biraz sonra hoparlörden yolcuların uça a binmesi istendi. Bond sakin bir tavırla yerine yerle ti, bir sigara yaktı. Kitabına ba lamak üzereyken birden önünde oturan iki ki iden birinin koltu u hızla kendine do ru geldi. Bu Amerikalı i adamlarından birine, i man olanına aitti.

Bir gölge uça ın içini dolduran ı ı ı kapattı. Bu Tiffany Case idi. Tiffany Bond'un yanından geçerek alt kattaki kokteyl salonuna giden merdivenlerden indi. Bond onun pe inden gitmeyi çok istiyordu, ama kendini tuttu. Hostesin getirdi i kokteylini, havyar ve isli balı nı aldı. Yine

kitabına döndü.

Ve gecenin karanlı ında Atlantik'in öteki kıyısına do ru uçu ba ladı. Bond deliksiz bir uyku çekti. Ancak Nova Scotia'nın güney kıyılarına yakla tıkları sırada uyandı. Kalkıp tuvalete gitti. Yıkandı,tıra oldu ve yine yerine döndü. Az sonra gün a ardı.

Uça ın içi kan rengi bir ı ıkla aydınlandı.

Be dakika sonra uçak New York'un Idlewild Havaalanı'na iniyordu.

VII. BOLUM

BELALI TRAY

Gümrük memuru tombulca, sempatik bir adamdı. Bond'un önünde üç parça e yası duruyordu. Hemen yanındaki bölmede Tiffany Case vardı. Bond onun sinirli hareketlerle bir sigara yaktı ını gördü. Tiffany çakma ı sinirden be , altı kez çaktıktan sonra yakabildi. Sonra onu yine çantasına koyup kapattı. Bond onun dikkatle kendisini izledi ini biliyordu. Ne olurdu u kız biraz uza ında olsaydı!

—Bay Bond siz misiniz?

—Evet.

—Bu imza sizin mi?

—Evet.

—Bu e yalarınızdan ba ka e yanız var mı?

—Hayır.

—Peki, Bay Bond.

Bu sorulardan sonra adam defterinden bir gümrük kontrol pulu çıkardı ve valizin üstüne yaptı rırdı. Sonra dosya çantasına da aynı eyi yaptı. Sıra golf çantasına gelmi ti. Gümrükçü pul defteri elinde torbanın önünde durdu. Ba ını

kaldırıp Bond'a baktı.

—Vuru lar nasıl, Bay Bond?

Bond bir an beyninin dondu unu hissetti. Adamın ne demek istedi ini anlayamadı tı.

—Çantada golf sopaları var.

Adam sabırla.

—Biliyorum, dedi. Onun için vuru larınızın nasıl oldu unu sordum.

Bond içinden kendi kendine küfretti.

— öyle böyle, dedi.

Gümrük memuru:

—Ben de bu oyunu yıllardır oynarım, bir türlü iyi bir golf oyuncusu olamadım, dedi.

Elindeki pulu golf çantasının üzerine, New York Havaalanından Amerika'ya gizlice sokulan en büyük elmas koleksiyonunun bulundu u yerin birkaç santim üstüne yapı tırdı.

— yi tatiller, Bay Bond!

Bond te ekkür etti. Ba ıyla bir hamala i aret etti. Sonra onun pe inden gümrükteki son engeli, yani müfetti i hiç duraklamadan geçtiler. Müfetti hafifçe e ilip çantaların üstünde pul var mı diye baktı ve üzerlerine bir damga vurdu.

—Bay Bond?

Bunu söyleyen uzun boylu, uzun yüzlü, saçları çamur renginde ve kaba görünülü bir adamdı.

—Arabam sizi bekliyor.

Adam ba ka bir ey söylemeden döndü, yürümeye başladı. Bond onu izlerken sa arka cebindeki i kinlik gözünden kaçmadı. Küçük bir otomatik tabanca. Mayk Hammer biçimi. u Amerikan gangsterleri nerede olsa kendilerini belli ederlerdi.

Bond kendilerini bekleyen siyah Oldsmobile' e bindi. Hamala bah i i yanındaki adam verdi. Araba hareket edince, Bond sonunda bir eyler söylemesi gerekti ini dü ündü:

—Buralarda hava nasıl?

oför:

—Kırk dereceden yukarda, diye yanıtladı.

Bond bir süre duraladı. Sonra:

— imdi ben ne yapaca ım? diye sordu.

Adam dikiz aynasından geriye baktı ve arabayı en içteki yola do ru hızla sürdü. Kamyonları geçip açık yola geldiler. Bond az önceki sorusunu yineledi:

—Programımız nedir? diye sordum.

oför ona bir göz attı.

—Belalı seninle görü mek istiyor.

Bond:

—Öyle mi?

Birdenbire bu herifler canını sıkmaya ba lamı tı. Daha ne kadar dayanacaktı? Bir süre di ini sıkması gerekiyordu.

Manhattan'a girdiler ve 46. Cadde'nin ortalarında bir yerde kaldırıma yana arak durdular. Lüks vitrinli bir ma azanın giri kapısının yan tarafındaki yazı öyle küçüktü ki, Bond bu ismi daha önce belle ine yerle tirmemi olsaydı farketmeyecekti: "Elmas Evi ti."Otomobil durdu u anda yaya kaldırımında bekleyen biri hızla arabaya yakla tı ve oföre:

— ler iyi mi? diye sordu.

—Evet. Patron içerde mi?

—Evet. Arabayı park edeyim mi?

—Ç ok iyi olur.

oför Bond'a döndü:

—Yerimize geldik, arkada . Haydi çantaları indirelim.

Bond inip arka kapıyı açtı. Dosya çantasını aldı, sonra golf çantasına uzandı.

—Sopaları ben alırım, dedi oför.

Bond hiç sesini çıkarmadan bavulunu çıkardı. Sonra oförün pe inden siyah mermer küçük kapıdan içeri girdi.

Ufak holde bir kapıcı odası vardı. Kapıcı ba ını kaldırıp onlara baktı. oföre "Merhaba" dedi. Sonra keskin bir bakı la Bond'u süzdü.

oför de ona:

—Merhaba! dedi. Çantaları senin yanına bıraksak olur mu?

—Bırakın, dedi adam. Burada emniyette olur.

Golf çantasını sırtına asmı olan oför asansör kapısının önünde Bond'u bekliyordu. Asansöre binince dördüncü katın dü mesine bastı. Konu madan yukarı çıktılar.

Epey yıpranmı bir koridor halısının üstünden yürüyerek camlı bir kapıya geldiler. oför kapıyı vurup içeri girdi.

çerde büyük bir masanın gerisinde kızıl saçlı, ablak yüzlü bir adam oturuyordu. Girdikleri anda adam aya a kalktı. O zaman Bond adamın sırtındaki kamburu gördü. Bu adamın sadece görünü üyle bile dü manlarına deh et salaca ından ku kusu yoktu.

Kambur a ır a ır masayı dolandı ve Bond'un yanına geldi. Çevresinde bir tur attı ve önünde durup dikkatle gözlerinin içine baktı. O bir çift mavi porselen gibi donuk göz öyle bo ve hareketsizdi ki, cansız bir insanın gözlerini andırıyordu. Bond adamın kendisini denedi ini

anlamı tı.

—Çalı tırdı ım adamları kendi gözümle yakından görmek isterim, Bay Bond.

Ses gayet sakin ve tizdi. Bond kibarca gülümsedi.

—Londra'dan aldı ım habere göre hırsızlık sırasında bir adam öldürmü sünüz...Bizim hesabımıza ba ka i lerde çalı mak ister misiniz?

Bond:

—Yapaca ınız teklife ba lı, dedi ve gülümsedi. Daha do rusu paraya...

Kambur keskin bir kahkaha attı. Hemen oföre döndü.

—Rocky, u topları çıkar ve hepsini kes. Al unu.

Sa kolunu hızla silkti ve elinde bir bıçak belirdi. Bond adamın bıça ı çıkarı ına hayran olmu tu. oför:

—Peki patron! dedi.

oför kesti i topu patronuna uzattı. Kambur topun içindekileri masaya bo alttı. Üç büyük yontulmamı elmas parçası dü tü. Kambur dalgın dalgın ta larla oynadı. Az sonra hepsi önüne yı ılmı tı.

—Pekâlâ Rocky, dedi adam. Hepsi on sekiz tane. Tamamdır. imdi bu adamın valiziyle çantalarını alıp Astor Oteli'ne götür, ona yer ayırt.

oför çantaları alıp çıktı.

Yalnız kaldıklarında, Bond bir iskemle çekip masanın önüne oturdu. Bir sigara çıkarıp yaktı.

—Eh, durumdan memnunsanız u bizim be yüz bin doları uçlanın da keyfim yerine gelsin, dedi.

Deminden beri Bond'un hareketlerini gözleyen kambur:

—Paranız son kuru una kadar ödenecektir, Bay Bond, dedi. Belki daha fazla bile alacaksınız. Ama hepsini size verirsek polise bu parayı nereden buldu unuzu açıklayamazsınız. İmdi diyelim ki, bugün dostun Bay Tray ile karılı-tın. Yani benimle. Michael Tray iyi ve dürüst bir vatandaştır. Kendisiyle harpte 1945'te İngiltere'de tanıştım.

Bond adamın sözlerinin doğruluğuna ve mantığına hayran olmuştu.

—Evet? dedi.

—Size eskiden oynadığımız bir briç oyunundan 500 dolar borcum vardı. Hatırladınız mı?

Bond başıyla onayladı.

—Öyleyse bu parayı size ödedim. Ve siz de onunla gidip at yarışları oynadınız. İmdi alın paranızı.

Kambur arka cebinden beş tane yüz dolar çıkardı. Bond onları alıp ceketinin cebine koydu. Kambur:

—Ve sonra oynadığınız at kazandı, dedi.

—Ya kaybederse.

—Öyle olmayabilir. Kazanacak.

Bond daha imdiden örgüt hakkında bir şeyler öğrenmeye başlamıştı. Danışıklı tertiplenen at yarışları konusuna yıldırım hızıyla girmişti bile.

—Bir süre İngiltere'den uzak kalmak istiyorum, dedi. Bilmem aranızda yeni adama ihtiyacınız var mı?

Porselen gibi donuk gözler hiç kıvıldamadı. Odaya derin bir sessizlik çökmüştü. Adam dal

gın dalgın elmaslara bakıyordu imdi. Sonunda:
—Olabilir, dedi. Sana verilecek bir i imiz de olabilir. Yarı lardan sonra bana telefon et. Ama dediklerimi unutma. A ır ol ve söyleneni yap, tamam mı?

Bond'un kasları gev edi. Omuz silkti.

—Zaten yaparım. arıyorum ve parası iyi oldu u sürece her an ba layabilirim.

İlk kez porselen beyazı gözlerde incinmi , öfkeli bir bakı belirdi.

—Sen bizi ne sanıyorsun? Kaldırımında çalı an serseri çetesi mi? Bırak saçmalamay! imdi söylediklerimi iyi dinle. Önce u telefon numaramı not et.

Telefon numarasını veren Belalı Tray kesik ve tiz bir kahkaha attı.

— imdi söyleyeceklerimi e er birisinden duyarsam, o dilini kökünden kestiririm. Salı günü dördüncü yarı ta oynayacaksın. Paranı gilerin kapanmasına bir dakika kala yatır. Elindeki parayla iyi para toplarsın. Anla ıldı mı?

Bond kur unkalemmini not defteri üstünde tutarak:

—Anla ıldı, dedi.

Kambur:

—Tamam, dedi. Paranı yatıraca ın atın adı, Utangaç Tebessüm. ri bir attır. Alnı ve dört ayak bile i beyazdır. Bunun üstüne istedi in kadar para yatırabilirsin.

VIII. BÖLÜM

H Ç UYUMAYAN GÖZ

Bond asansörle a a ıya inip caddeye çıktı-
ında saat 12.30'du. Rasgele yürüyerek kendine
havalandırmalı serin bir bar aramaya ba ladı.
Tray ile olan konu masından memnundu. Kam-
burdan ho lanmı tı. Çok ilginç bir adamdı
Belalı. Spangle Çetesi için nasıl da böbürlen-
yordu. Ama hiç aka etmedi i de belliydi.

Bond yürümeye ba layalı birkaç dakika
olmu tu ki, birdenbire bir eyler hissetti. zleni-
yordu. Kafasının derisindeki hafif bir karınca-
lanma dı ında hiçbir ey belli etmedi. Altıncı
hissine çok güvenirdi. Hemen kar ıya geçti ve
bir saatçi dükkânının vitrini seyretmeye ba ladı.
Arkasına göz ucuyla baktı ında dikkati çekecek
birini göremedi.

Birdenbire bir el sa koluna yapı tı. Bir ses
hırlayarak:

—Pekâlâ ngiliz, ö le yeme i yerine kur un
yemek istemiyorsan a ır ol bakalım, dedi.

Sonra Bond'un arkasına sert bir ey
gömüldü.

Bu ses yabancı de ildi. Ama nereden tanıyordu. Birden dönüp yana e ilerek sol yumruunu müthi bir hızla a a ıya indirdi. Yumru u adamın sol eline çarptı ve Bond adamın tabancasının olmadığını anladı. Birden çok iyi tanıdı ı kakhaha kulaklarını çinlattı.

— yok sende o lum. Çoktan öteki dünyayı boyladın bile.

Bond a ır a ır do ruldu. Max Ronald'ın pi mi kelle gibi sırttan yüzüne bakakaldı. Sonra aniden bütün bedeni gev edi. Ve nihayet:

—Demek beni arkadan de il de önden izliyordun kerata! dedi ve arkada ına ne eyle baktı.

Ronald, Bond'un son macerasında yanında olan CIA'dan arkada ıydı.

—Ne i in var buralarda? Sonra bu sıcakta böyle e ek akası yapmanın alemi var mıydı?

Bond mendilini çıkarıp yüzünü sildi. Max Ronald, ona kakhahasıyla cevap verdi.

—Haydi sana buzlu bir içki ısmarlayayım da kendine gel.

Birlikte yürüyerek bir restorana girdiler. Ronald yemekleri ve içkileri ısmarladı. Ve Bond' a:

— imdi anlat bakalım, senin Belalı Tray ile ne i in var? dedi.

Bond yava ça:

—Önce sen bana bir eyi söyle Ronald, dedi. u anda kimin için çalı ıyorsun? CIA hesabına mı?

Ronald:

—Hayır, dedi. Bana yine masa ba ı i verdiler. Sonunda Pinkerton Dedektiflik Bürosu bana bir i önerdi ve ben de CIA'dan ayrıldım.

Firmanın Yarı leri Ekibi'nin ba ındayım. Yani ike yarı larla danı ıklı yarı düzenleyenlerin pe indeyim.

—Hiç de kötü bir i e benzemiyor, dedi Bond. Ama senin yarı atlarıyla ilgili bilgin oldu unu hiç bilmezdim.

—Do ru, dedi Ronald. Ama insan isterse bir eyi çabuk ö reniyor. (Sesini alçalttı.) Ya sen? Hâlâ eski firma için mi çalı ıyorsun?

—Evet.

—Gizli bir soru turma mı?

—Evet.

Ronald derin bir gö üs geçirdi.

—Eh, u Spangle Çetesi ile ilgili bir i se tek ba ına çalı makla hata ediyorsun derim. Bu sabah Belalı Tray'in ma azasının çevresinde erketedeydim, belki birbirimize yardımımız dokunabilir. Tamam mı?

Bond ciddi bir ekilde:

—Seninle çalı maktan zevk duyarım, bilirsin Max, dedi. Fakat aynı i üstüneysek örgütlerimize zarar vermemek kaydıyla birlikte çalı abiliriz. (Bond Teksaslının yüzüne merakla baktı.) Senin u anda dört ayak bile i de beyaz olan bir yaratıkla ilgilendi ini sanıyorum. Do ru mu, yoksa yanılıyor muyum? Utangaç Tebessüm yani?

Ronald hiç a ırmamı tı.

—Tam üstüne bastın. Salı günü yarıacak. yi ama, bu atla ngiliz mparatorlu u Gizli Servisi'nin ne ilgisi olabilir?

Bond:

—Yarı lara katılıp paramı atın üstüne yatırmamı söylediler. Bir i kar ılı ında paramı böyle

ödüyorlar. (Bond sigarasını kaldırdı, eliyle a zını kapadı.) Bu sabah uçakla Spangle ve arkadaşları için 4 milyarlık ham elmas getirdim.

Ronald'ın gözleri kısıldı. Hayretle bir ıslık çaldı.

—Vay canına! dedi. Sen benimkinden de büyük bir i in pe indeymi sin. Salı günkü yarışlarda kazanacak olan at gerçek Utangaç Tebesüm de il ki... Onu vurdular ve benzeri olan Picapepper'a aynı damgayı vurup ona benzettiler. Bu yüzden herifler büyük para kıracaklar. Bire on, hatta on be almaları büyük bir olasılık.

—Peki bu bilgileri nereden öğrendin? diye sordu Bond.

Ronald ne eyle:

— antajla. Artık bu dünyanın insanlarını iyi tanıyorum, dedi.

—Bu durumda ne yapacaksın imdi?

—Bilmiyorum. Pazartesi günü Sarratoga'ya yarışlara gidece im. Dur bakayım, sen neden benimle gelmiyorsun ha? Birlikte bir eyler yapabiliriz.

—Çok iyi. Bundan iyisi can sa lı ı.

—Otelde yer ayırtırım. Birlikte fazla görünn eyiz.

— yi fikir, dedi Bond. Önce yeme imizi yiyelim imdi.

sli sombalı ı nefisti. Ronald'ın ısmarladı ı bifte in üstüne bir dilimde kavun yiyen Bond kahvesini içmeye ba ladı. Ronald da Spangle karde lerle ilgili bildiklerini anlatmaya koyuldu:

—Spangle karde lerden Seraffimo denile-
nini fazla tanımıyorum. Rufus Say dedi in adam
olabilir. Dosyalarını karı tırırken Tiffany Case
adlı bir kıza da rastladım. Ho kız, fakat yıllardır
gangsterlerin arasında ya ıyor. Annesi bir
zamanlar San Francisco'nun en lüks randevue
vini i letiyormu . Kadın bir gün büyük bir hata
yapıp haraç alan çeteye para ödememi . Budala-
lık. Çetenin adamları yerini basıp da ıtmı lar ve
bu arada kızının yani Tiffany Case'in
ırzına geçmi ler. Kız o sıralarda on altı ya ların
daymı . O günden sonra bir daha erkeklerle
arkada lık etmemi . Annesi ölünce de kendini
gangsterlerin dünyasında bulmu . Seraffimo
kızın o güne dek kimseyle yatmadı ını ö renince
baya ı heyecanlanmı . Ona Las Vegas'daki
Tiara Bar'da i vermi . Tiffany iki yıldır orada
çalı ıyor. Ama iyi bir kız.

Bond bir an Tiffany'yi ilk gördü ü günü
hatırladı. Onun aynadan kendine çevrilmi huy-
suz bakı larını dü ündü. Kısaca:

—Benim ho uma gidiyor, dedi.

Ronald onu dalgın dalgın süzdü.

—Eh, artık gitsek iyi olacak, dedi Bond.

Birlikte çıktılar. Ronald onun kolunu tuttu.

—Yalnız sana bir ey söyleyece im, James.
Amerikan gangsterleri hiç kimseye benzemez.
Kendini iyi kolla. Seni hep iki aya ının üstünde
görmek istiyorum, dedi. Morg masasında de il..

IX. BÖLÜM

ACI AMPANYA

Tiffany Case çok normal bir sesle:

—Seninle yata a gitmeyece im, dedi. Onun için beni sarho etmek için bo una para har-cama. Yalnız bir kadeh içece im. O votka mar-tinleri de bo una ısmarladı ını imdiden söyleyeyim.

Bond bir kahkaha attı.

—Henüz yeme imizi yemedik. Istakozla beyaz Ren arabı getirtelim diyecektim. Belki o zaman dü ünceni de i tirirsin.

Tiffany:

—Beni dinle Bond, dedi. Bir erkekle yata a girmem için mayonezli ıstakozdan daha iyisini yemek gerekir. Hem madem sen ısmarlıyorsun, havyar, ngiliz kotleti ve pembe ampanya isterim. (Birden e ildi ve Bond'un elini tuttu.) Beni affet! Az önce hesap için söylediklerim do ru de ildi. Bu yemek benden. Yalnız senin kadar yakı ıklı bir ngilize ilk kez rastladı ımı itiraf edebilirim.

Bond onun gözlerinin içine bakarak gülüm

sedi. İlk kez ona küçük ismiyle hitap etti.

—Saçmalama Tiffany, dedi. Bu geceyi dört gözle bekliyordum. Hesap için yeterli param var, merak etme. Bay Tray bu sabah bana borcunu ödedi.

Belalı Tray'in adı geçer geçmez genç kızın hali de i mi ti. Sert bir sesle:

—O para da bu geceye yeter, dedi.

Garson martinileri getirdi. Bond:

—Yaptı ımız i in ba arısına içmedik, dedi.

Tiffany alaycı bir ifadeyle gülümsedi ve martinisinin yarısını bir diki te içti. Sonra:

— İmdi bunları bırak da bana elbisem için iltifat etsene.

Bond gülümsedi.

—Bu gece New York'ta senden güzel bir elmas kaçakçısı olamaz. Yarın kiminle birlikte mal kaçıracaksın acaba?

Tiffany üçüncü martinisini aldı, ona baktı. A ır a ır içkisini içti. Paketinden bir sigara aldı, gözlerini kısarak Bond'a baktı.

—Ho uma gidiyorsun, dedi. Yalnız sakın acele etme. Bana nazik davran, çünkü daha fazla incinmek istemiyorum. (Sonra normal bir sesle devam etti.) Yarın mı ne yapıyorum. Do ruca Las Vegas'a gidece im. Sen ne yapıyorsun yarın?

O sırada garson havyarı getirdi. Bond hemen cevap vermedi. Geriye yaslandı. ampanyalar gelmi ti. Bond tattı. ampanya buz gibi so uktu ve hafif bir çilek tadı vardı. Tek kelimeyle nefisti. Sonra:

—Yarın Sarratoga'ya gidiyorum. Bir ata para yatıraca ım, dedi. Bond.

Tiffany Case suratını ek itti.

—Herhalde ikeli bir yarı tır.

ampanyasından bir,iki yudum aldı.Davranı ları yine de i mi ti. Omuzlarını silkti. Kayıtsızca:

—Belalı seni çok be enmi , dedi. Sana çete hesabına yeni i ler verecekmi .

Bond önündeki ampanyaya baktı. Çok ho - landı ı bu kızı aldatmak zorundaydı.

—Bu güzel i te, dedi. Ama çete dedi in kimler?

Bu soruyu sorarken kayıtsız bir tavır takınmak için sigarasını yakmayı sürdürmü tü. Tiffany'nin kendisini keskin bir bakı la süzdü - ünü hissediyordu. Aya ını denk almalıydı. Ba ını kaldırıp en samimi bakı ıyla kıza baktı. Bu bakı Tiffany Case'e güven vermi ti.

—Çeteye, Spangle Çetesi derler. Ba ında iki karde var. Las Vegas'da onlardan birinin yani Seraffimo Spangle'in hesabına çalı ıyorum. Ötekinin nerede oldu unu bilen yok. Kimileri Avrupa'da oldu unu söylüyor. Sonra ABC diye bilinen biri var. Elmas i leriyle u ra ırken emirleri ondan alıyorum. Seraffimo daha çok kumar ve at yarı larıyla ilgileniyor. Las Vegas'daki Tiara Öteli'nin de sahibi...

—Sen orada ne yapıyorsun?

—Çalı ıyorum i te.

— ini seviyor musun?

Genç kız bu soruyu çok aptalca buldu u için yanıtlamadı.

—Sonra bir de Belalı Tray var, diye sürdürdü. Aslında pek kötü bir adam de ildir. Ran devuevlerini o i letir. Uyu turucu ve öteki kirli

i lerle u ra ır... (Bond'a bakarken bakı ları sertle ti.) Onları be eneceksin. Sana benziyorlar.

Bond öfkeyle:

—Bırak Tanrı a kına! dedi. Hayatımızı kazanıyoruz o kadar.

— nşanın hayatını kazanması için ba ka yollar da vardır.

—Ne yapalım, sen de onlar hesabına çalı ıyorsun.

—Do ru söze ne denir? diye güldü Tiffany. Aralarındaki buzlar yine çözülmü tü. Tiffany kahvesiyle birlikte nane likörlü bir kokteyl ısmarladı.

Bond da aynı kokteylden istedi. Sonra:

—Ama Tiffany, bu elmas i i kolay ve paralı bir i e benziyor. Neden birkaç sefer daha yapmayayım?

—Bu teklifi bir de ABC'ye yap, bakalım ne diyecek? Bir kuryeyi bir kereden fazla dünyada kullanmazlar.

—Anlıyorum, dedi, Bond. (Bir yandan da ABC'nin telefon numarasını kızdan nasıl alacağını dü ünüyordu.) Bu adamlar her eyi inceden inceye hesaplıyorlar, anla ılan.

Kız hemen:

— imdi do ru konu tun i te, dedi.

Konu artık canını sıkılamaya ba lamı tı. Bond kızın içkinin etkisiyle dertlenmeye ba ladı nı farketmi ti.

—Ba ka bir yere gidelim mi?

Tiffany suratını buru turdu.

— stemez. Beni evime götür. urada do ru dürüst bir yemek yiyelim dedik, o lanet olası gangsterlerden ba ka konuacak bir ey bula

madın.

Bond hesabı ödedi. Taksiye binerlerken Tiffany:

—Ben de Astor'da kalıyorum, dedi.

Koltu un kenarına büzüldü, konu madan neonları izlemeye ba ladı. Bond içinden bu mesle e sövüp sayıyordu. Otelin önünde genç kızın taksiden inmesine yardım etti. Tiffany arkasını dönerek bekledi. Sonra kavga etmi evli çiftler gibi konu madan asık yüzle merdivenleri çıktılar.

Odalarının anahtarlarını alıp önce Tiffany'nin katına çıktıklarında Bond'un asansörden inmesine Tiffany bir ey demedi. Kapısına gelince e ilip anahtarıyla açtı. Sonra kapının önünde döndü:

—Bana bak Bond denilen herif..

Çok sert bir çıkı yapmaya hazırlanıyordu, ama bir an durakladı. Dimdik onun gözlerinin içine baktı. O zaman Bond onun kirpiklerinin ya lı oldu unu gördü. Tiffany birdenbire bir kolunu boynuna doladı, sonra derin bir efkate çılgın gibi uzun uzun dudaklarından öptü.

Fakat tam Bond'un kolu beline sarıldı ında Tiffany kaskatı kesildi. Sihir bozulmu tu. Genç kız elini kapı tokma ına koydu ve dönüp baktı. Gözlerinde yine o huysuz bakı lar belirmi ti. Öfkeyle:

—Bana yakla ma, dedi.

Sonra hırsla kapıyı Bond'un yüzüne kapatıp içerden kilitledi.

X. BÖLÜM

UTANGAÇ TEBESSÜM

Ronald ile birlikte Sarratoga'ya geldi inde Bond'un ilk dikkatini çeken yemye il a açlar oldu. Burası Bond'un görmü oldu u ılıca kentlerinin karı ımı bir yerd i. Bond atlara fazla ilgi göstermedi i halde, hipodromlarla birlikte onların yarattıkları co kulu havadan ho landı nı farkettiler. Ronald ile otelde ayrı odalara yerle tiler.

Bond ertesi sabah erkenden kalktı, tıra oldu ve giyindi. Ronald ile birlikte hipodroma atların çalı tırıldıkları yere gittiler. Ronald:

—Son antrenman için atları çalı tırıyorlar, dedi. Bu son antrenmanda atların sahipleri de bulunur.

Sonra pisti çeviren korkulu a yasladılar. Aynı anda sol taraftaki a açların arasından üç adam çıktı. çlerinden biri alnı ve dört ayak bile i beyaz, doru bir atı dizginlerinden çekmi götürüyordu. Ronald hemen:

—O tarafa bakma, dedi. Utangaç Tebessüm geliyor. Anla ılan pistte dört tur yapacak. imdi

bak.

Bond döndü. Pistin öteki tarafında rüzgâr gibi ko an doru bir at imdi onlara do ru yakla-ıyordu. Sırf adale kesilmi at önünden ok gibi geçerken Bond'un bedenine elektrik akımı yayılır gibi oldu. Ronald Bond'un koluna dokundu. A ır a ır korkuluktan uzakla tılar. Arabalarına do ru yürümeye ba ladılar. Ronald:

—At rüzgâr gibi. Gerçek Utangaç Tebes süm'den de hızlı ko uyor. Sahiplerini de tribünde gördün mü? imdi gidip atın cokeyiyle konu aca ım. Bakalım Bay Bell faul yaparak yarı ı kaybetmek için ne kadar ücret isteyecek?

Bond iyi bir kahvalt ı ettikten ve Ronald'ın gevezeliklerini dinledikten sonra ö leden önceki saatlerini tembel tembel dola arak geçirdi. Sonra yarı yerine gidip atları izlemeye ba ladı. Bir an arka sırasında bir kıpırdanma oldu. Ronald Bond'a do ru e ilerek kula ına:

— i ba ardım. Otuz bin dolara mal oldu, ama cokeyle anla tım. Tanrım, ne büyük enlik olacak! Yarın sabah görü ürüz, diye fısıldadı.

Bond Ronald'a bakmaksızın bir süre daha çevresini izledi. Sonra kalkıp a açlar arasından moteline do ru yürürken içinden " ıngır mıngır Bell" denilen cokeye acıdı. Çok tehlikeli bir oyun oynuyordu. O zavall ı Utangaç Tebessüm de yarı ı kazanması kesin oldu u halde oyuna getirilecekti.

*

* *

Bond tribünde oldukça yukarlarda bir yere oturmu , kiraladı ı bir dürbünle Utangaç Tebessüm'ün sahibinin pavurya yi yi ini izli

yordu. Gangster Bond'un oturdu u setin a a 1-
sında açıklhava lokantasında karnını
dozuruyordu. Utangaç Tebessüm'ün sahibi
Pisarro filmlerdeki gangsterlere benziyordu.
Dazlak kafalı, küçük hain gözlü biriydi. Yarı ın
ba lamasına bir çeyrek kalmı tı. Bond arkasına
yaslanıp bir sigara yaktı. Ronald'ın kendisine
söz etti i numarayı cokeyin yapıp yapamayaca-
ını dü ünmeye ba ladı. Pisarro cokey Bell'e
yarı ı kazandı ı takdirde on bin dolar, teklif
etmi ti. Ama Ronald adama faulle yarı ı kaybet-
meyi kabul ederse hemen 10.000dolar verecek ve
yarı tan sonra da 20.000 ödeyecekti.

Bell de buna razı olmu tu. Hem de bir an bile
duraksamadan. Paranın üstünün yani 20.000
doları Acme Kükürtlü Ilıcaları'nda ödenmesini
istemi ti. Kilo vermek için her gece çamur ban-
yosu yapmaya oraya gidiyordu. Yarı ların ertesi
günü saat altıda orada olacaktı. Ronald paranın
ödeneye i sözünü vermi ti. imdi para Bond'un
cebindeydi. Acme Ilıcaları'na gidip parayı biz-
zat vermeyi Bond istemeye istemeye kabul
etmi ti.

Acaba bu tehlikeli oyun ba arılı olacak
mıydı? Bond elinde olmadan heyecanlanmaya
ba lamı tı.Be dakika kalmı tı. Bond dürbü-
nünü skor levhasına çevirdi. Bir numarada
"Yine Gel" vardı. kinci favori "Haydi Yavrur"
du. Gi elerin kapanmasına bir dakika kala
"Utangaç Tebessüm" üstüne binlerce dolar yatı-
rılacaktı.

Birdenbire skor levhasının ı ıkları hareket-
lendi. Utangaç Tebessüm'ün kazanma olasılı ı-
nın 15'de 1 oldu unu gösteren sayılar azalmaya

ba ladı.14...13...12...9...7...2... 1. Sonra gi elerin kapandı ını belirten sinyal yanıp söndü. Amerika'nın her tarafından telgraflarla Utangaç Tebessüm'e gangsterler kimbilir ne kadar para yatırmı lardı?

Bir çan çaldı. Kalabalık kayna tı. Sinirler gerilmi ti. Sonra atlar rüzgâr gibi kapalı tribünün önünden yerden toz toprak kaldırarak geçtiler. Bond ilk a kınlı ı geçince 10 numaranın ba ta gitti ini gördü. Bond sıkıntıdan yüzünden terlerin süzüldü ünü hissediyordu.

imdi 5 numara bir boy farkla önden gidiyordu. Yoksa yar ı kimsenin ans tanımadı ı bu bilinmeyen at mı kazanacaktı? Fakat az sonra 1 ve 3 numaralar ona yeti tiler. 10 numara ise en öndekilerden yarım boy geride ko uyordu. Önde imdi yalnızca dört at vardı. Geri kalan atlar üç boy farkla yar ıyorlardı.

Dönemeci aldılar. imdi 1 numara ba a geçmi ti. 10 numara da dördüncüydü ve 3 numarayla ba aba gidiyordu. Her ikisi de rüzgâr gibi 5 numarayı geçtiler, yarım boy öndeki 1 numarayla yar ı maya ba ladılar. Dönemeci aldılar, kur un gibi gidiyorlardı. 3 numara önde, Utangaç Tebessüm hemen onun arkasında, 1 numara da bir boy gerideydi. Utangaç Tebessüm öndeki atla aynı hizaya geldi. imdi iki at ba aba ko maya ba ladılar. Son dönemece yakla ıyorlardı. Bond solu unu tuttu. te imdi! 10 numara öne geçmi ti.Halk 3 numara favori oldu undan onu desteklemek için ba ırmaya ba lamı tı. Yine aynı hizaya geldiler. imdi Utangaç Tebessüm' ün cokeyi kendisiyle birlikte ko an ata yana maya ba lamı tı. ki at her an birbirlerine

yakla ıyorlardı. Birden 3 numaranın ba ı öteki- nin ba ının arkasında kayboldu. Sonra Utangaç Tebessüm öne geçti. Haydi Yavrum'un cokeyi de faul yüzünden duraklamak zorunda kaldı ve mahmuzları üstünde birden do ruldu. Bu arada Utangaç Tebessüm bir ba ı ileriye geçti.

Kalabalıktan öfkeli bir u ultu yükseldi. Bond dürbününü indirdi. Doru at önünden geçerken geriye yaslandı. Haydi Yavrum onun en az be boy arkasındaydı imdi.

Kalabalık u ultuyla aya a kalktı. Bond, "Hiç de kötü numara de ildi" diye dü ündü. Cokey numarayı ustalıkla becermi ti. Bell atını yıldırım hızıyla kırbaçlayarak fini çizgisini geçti. Yarım boy arkasında Haydi Yavrum bitirdi.

Bir dakika sonra yarı ın sonuçları skor levhasında duyuruldu. Islıklarla, yuha seslerinin arkası kesilmiyordu. Atlar yarı tan sonra tartı yerine geliyorlardı. Halk çıldırmı , sanki cokey Bell'in kanına susamı gibiydi. Bell ise pi mi kelle gibi sırtarak kırbacını seyise attı, kan ter içinde kalmı atın sırtından kayıp indi.

Birden tribünlerde büyük bir alkı koptu. Skor levhasında Utangaç Tebessüm'ün kar ı sında itiraz i areti belirmi ti. Hoparlörden:

"Lütfen dikkat! 3 numaralı Haydi Yavrum' un cokeyi T. Lucky, 10 numaralı Utangaç Tebessüm'ün cokeyi T. Bell hakkında itirazda bulunmu tur. Biletlerinizi yırtmayın!"

Bond mendilini çıkarıp ellerinin terini sildi. Ba ta Pisarro olmak üzere çetenin adamları kimbilir imdi nasıl kuduruyorlardı?

Sonra yine hoparlörden bir anons duyuldu:

"Lütfen dikkat! Son yarı ta ko an 10 numaralı Utangaç Tebessüm hakem heyeti tarafından yarı dı ı bırakılmı tır. Yerine 3 numaralı Haydi Yavrum birinci ilan edilmi tir!"

Bond kalabalı ın u ultusu içinde kalktı, bardan yana yürüdü. Sıra, cokeye parasını ödemeye gelmi ti. Önce bir viski yuvarlaması gerekiyordu. Sonra Belalı Tray'e telefon edip parasını alamadı ını söyleyerek ikâyet edecekti. Ronald'ın oynadı ı oyun gerçekten zevkli olmu tu.

Kalabalı ı yarararak bara girdi.

XI. BÖLÜM

ÇAMUR BANYOSU

Ilıcalara giden otobüs Bond'u giri yerinin çakılları üstünde bıraktı. Otobüsten iner inmez keskin bir kükürt kokusu Bond'un midesini altüst etti. Otobüs çekip gitti. Bond imdi yapayalnız kalmı tı. Binanın kapısıyla pencereleri bir insanın gözleriyle a zını andırıyor ve sanki kendisini gözetliyormu gibiydi.

Bond sabırsızlanarak kımıldadı. Sonra çevresine baktı ve çakılların üzerinden yürüyüp ah ap merdiveni çıktı, kapıdan içeri girdi, içerde resepsiyon masasında soluk benizli bir kadın oturuyordu. Ba ını yava ça kaldırdı.

—Ne istediniz?

Bond onu dikkatle süzdü.

—Bir banyo almak istiyorum.

—Çamur banyosu mu, kükürt banyosu mu?

—Çamur.

—Bilet ücreti 15 dolar.

Kadın ona mor bileti uzattı.

—Ne taraftan gidece im?

—Sa dan. Koridoru izleyin. Kıymetli e ya

lannızı bize emanet ederseniz daha iyi olur. (Bond'unönüne uzun, beyaz bir zarf sürdü.) Lütfen üstüne isminizi yazar mısınız?

Bond saatiyle ceplerindeki bo altıp zarfa koyarken genç kadın onu süzüyordu. Cokeye rü vet olarak verece i 20.000 dolar gömle inin cebinde gizliydi. Zarfı kadına verirken o paraları dü ünüyordu.

*

Koridorun sonundaki salon çok sıcak, buharlı ve kükürtlüydü. Bellerine havlu dolamı iki genç kenarda masada kâ it oynuyorlardı. Bond içeri girince biri ona bir anahtar uzattı. Bond anahtarı aldı. Sonra gençlerden biri ba ıyla içeriyi i aret edip:

—Banyolar orada, dedi.

Sonra yine oyunlarına devam ettiler.

Kapıdan içeri girdi inde dazlak kafalı, i - man bir zenci yanına geldi.

—Rahatsızlı ınız ne bayım?

Bond:

—Hiç, yalnızca ç amur banyosu istiyorum, dedi.

Zenci:

—Pekâlâ. Kalbiniz falan hasta de il ya? diye sordu.

—Hayır.

—Peki. u tarafa.

Bond zencileri çok severdi. Adamın arkasından yürüdü. Salonda tabut gibi bazı sandıklar vardı. Her tabutun ucundan kan ter içinde bir yüz görünüyordu. Bazılarının ba ı merakla Bond'a do ru döndü. Açık olan tabutlardan

birine yürüdüler. Bond'un onun içinde yataca ı anla ılıyordu.

Zenci tabutun içine kirli,bir çar af serdi. Sonra gidip buhar tüten iki dolu kovayı getirdi. Birini tabutun içine döktü. So umaya bıraktı. Öteki mü terilerini dola ıp so uk bir havluyla terlerini sildi. Zenci Bond'un tabutunun yanına gidip ısıyı eliyle kontrol etti. Sonra dönüp ba i aretiyle Bond'u ça ırdı.

—Buyrun bayım.

Bond adamın önünde çırılçıplak duruyordu.

—Daha önce hiç çamur banyosuna girdiniz mi?

—Hayır.

—Ben de öyle tahmin edip size 40 dereceden fazla hazırlamadım. uraya uzanın bakayım.

Bond dikkatle kızgın çamura uzandı. Zenci kovadan avuçlarıyla çamurları alıp vücuduna sürmeye ba ladı. Çamur koyu çikolata rengi, yumu acık, a ır ve kaygandı. Ronald'ın kendisine oynadı ı oyunu dü ünüp güldü. Bütün bunlar onun yüzündendi.

Zenci kar ı duvardaki saate baktı.

—Yirmi dakikalık bir banyo, dedi. Nasıl rahat mısınız?

Bond öyle böyle der gibi homurdandı.

Saat altıyı üç dakika geçe kapı açıldı.Çıplak, sıska bedenli cokey " ıngır mıngır Bell" içeri girdi. Horoz gibi kendinden emin adımlarla odanın ortasına geldi. Orada bulunan boksör suratlı adam:

—Ho geldin Bell, dedi. Bugün ba ına bir i gelmi galiba. Çok üzüldüm.

Bell suratını ek itti.

—O jürideki herifler de a a ılık mahluklar. Haydi Yavrum'a ne diye faul yapayım ben? Yarı ı kazanmı tım zaten.

Zenciye seslendi:

—Hey, kara herif! Tam iki kilo dü ürteceksin bana. Bir tabak dolusu kızarmı patates yedim, üstüne de koskoca bir biftek...

Zenci onun çelme takmak için uzattı ı ayağını a tı ve kıkır kıkır güldü:

—Sen hiç üzülme yavrum. Senin hesabını görmeye hazırım. Hemen geliyorum.

Müstehcen küfürler savuran cokey, Bond'un kar ısındaki bir tabuta uzandı. O da kefene sarıldı. Herhalde 50 derecelik bir banyo yapıyordu. Saat 6.15 olmu tu.

Bond gözlerini yumdu. Kimseye çaktırmadan cokeye parayı nasıl verecekti? Banyodan sonraki dinlenme odasında mı? Yoksa dı arı çıkarken koridorda mı? Hayır, otobüs tehlikeliydi. Dı arda onunla birlikte görülmemeliydi.

—Kimse yerinden kıpırdamasın! Sakin olun, rahatınıza bakın! Bunu yaparsanız kimsenin kılına dokunulmayacak.

Sert,korkunç bir ses verdi ti bu emri.

Bond'un gözleri falta ı gibi açıldı, sonra birden odayı dolduran tehlike kar ısında bedeni karıncalanmaya ba ladı.

Yan taraftaki kapı ardına kadar açılmı tı. Kapının a zında bir adam duruyor, öteki de odaya do ru yürüyordu. kisi de tabancalıydı. Ba larına gözleri oyulmu .siyah birer kukuleta geçirmi lerdı.

Salonda sessizlik oldu. Adam Bond ile Bell'in sandıklarına do ru yürüdü. Gözda ı vererek:

—Nerede o cokey? dedi. Cokey Bell! Hangi sandıkta?

Gangster gelip önce Bond'un yüzüne baktı.

Biran kaskatı kesildi. Gözleri parladı.. Sonra sola yürüdü. Cokeyin ba ına geldi.

Bir an durdu, sonra sandı ın üstüne ata biner gibi oturdu. Çakmak çakmak gözlerle cokeyin gözlerinin içine baktı.

—Vay, vay! Bizim ıngır ıngır Bell'in ta kendisi bu be!

—Ne oluyor?

Cokeyin sesi deh et içindeydi.

—Bak hele ıngır ıngır ıma!

Sesi normal bir tona geldi:

—Ne olabilir ki? Yoksa seni üzen bir ey mi var?

Cokey yutkundu. Öteki sürdürdü:

—Belki Utangaç Tebessüm adında bir atın ismini bile duymadın. Belki de bu at bugünkü yarı ta faul yaptı ında hipodromda bile de il-din.

Adamın sesi sertle iyordu. Cokey yava ça a lamaya ba ladı.

—Tanrım! Patron o faulü ben yapmadım. Herkesin ba ına böyle eyler gelir.

Bond ürperdi.

—Ama dostlarım öyle söylemiyor. Senin gibi usta bir cokeyin bunu bilerek yapca ını oylüyorlar. Odanı ara tırıp bir ampulün içine gizlenmi bin dolar bulmu lar. Onun nereden geldi ini sormamı istediler.

Cokeyin yüzüne müthi bir tokat attı. Bell bir çı lık savurdu.

—Öt kerata! Öt, yoksa beynini da itaca ım.

Bond tabancanın geri çekilen horozunun sesini i itti. Sonra adam aya a kalktı. Yüzüne do ru e ilip nefretle:

—Son zamanlarda biraz formundan dü tün. Dinlenmeye ihtiyacın var. öyle, hastane gibi bir yerde...

Adam yava yava konu arak kovalara do ru yürüdü. çi kaynar çamur dolu bir kovayı aldı ve cokeyin ba ucuna geldi. Bell'in yüzüne baktı.

Bond kaskatı kesilmi ti.

—Dedi im gibi ıngırmıngır. Uzun bir süre dinleneceksin.

Adamın kolu a ır a ır kalkarken yu mu acık sesiyle konu maya devam ediyordu. Cokey ba ına gelecekleri bir anda anlayarak inlemeye ba ladı.

—Yok! Yapma! Yapma, yapma!

Adamın e di i'kovadan kaynar çamur cokeyin yüzüne yava yava akmaya ba ladı. Sonra adam geri çekildi, bo kovayı zenciye fırlattı.

—Bir numara istemem. Polise bildirmek yok. (Kahkaha attı.) Göz bebekleri pi meden kur tarın keratayı, iyi olur.

Sonra kapı hızla kapandı. Cokeyin tabutundan anla ılmayan hırıltılar yükselmeye ba ladı.

XII. BÖLÜM

"YANLI A TAHAMMÜLÜMÜZ YOKTUR"

—Peki sonra ne oldu?

Ronald, Bond'un odasında bir koltu a kurulmu tu. Bond ise ayakta dola ıyor, arada bir masanın üstünde duran viski barda ından bir yudum alıyordu.

Bond:

—Sonra kızılca kıyamet koptu, dedi. Oradaki herkes avazı çıktı ı kadar ba ırmaya ba ladı.

—Adamların dikkati çeken bir tarafları var mıydı?

—Kapıda bekleyeni pek göremedim. Daha ufak tefek, daha zayıf yapıydı. Öteki ise iriyarı, i manca bir adamdı. Sert davranıyordu, fakat hareketleri çok ölçülüydü. Kol saati yoktu. Ha evet...

Bond birden hatırladı.

—Sa elinin ba parma ının üstünde büyük bir et beni vardı. Kıpkırmızı bir et beni.

Ronald hemen:

—Wint, dedi. Hemen tanıdım. Ötekinin de

adı Kidd'dir. Her zaman birlikte çalı ırlar. Spangle Çetesi'nin en azılı kiralık katilleridir. Wint tam serseridir. Sadist kerata, eziyet etmeye bayılır. Ba parma ındaki o et benini de durmadan emer. Yolculuktan çok korkar. Hele uçaktan...Ama karadayken kafası çok iyi çalı ır, çelik gibi sinirleri vardı. Kidd ise yakı ıklı bir o landır. Wint ile ya adı ını sanıyorum. E cinseldir. Otuzunda oldu u halde saçları bembeyazdır. Onun için kukuletayla çalı ıyorlar. Ben onları polise bildireyim imdi, dönünce güzel bir ak am yeme i yeriz. Cokey Bell'e de parayı hastaneye göndeririz.

Ronald gidince Bond soyunup yıkandı. Sonra giyinip a a ıya indi. Belalı Tray'e telefon etmek üzere telefon kulübelerinden birine girdi. Hattın öteki ucundan Kambur Tray'in tiz ve sert sesi duyuldu.

—Buyrun, kim arıyor?

—James Bond.

—Evet, ne istiyorsun?

—Utangaç Tebessüm bir kuru bile getirmedi.

—Biliyorum. Cokey bir itlik yaptı. Ne olmu yani?

—Paramı istiyorum hepsi bu, dedi Bond.

Öteki uçta bir sessizlik oldu. Sonra Belalı Tray:

—Pekâlâ, yeni 'ba tan ba layaca ız. Sana telle bin dolar yollayaca ım. Oradan ayrılma, telefon edip ne yapaca ını söyleyece im. Nerede kalıyorsun? dedi.

Bond adresini verdi. Telefon kapandı. Be dakika sonra yine telefon çaldı. Tray:

—Sen misin Bond? dedi. Dinle, yarın sabah para elinde olacak. Hemen bir uça a atlayıp Las Vegas'a git. Orada Tiara Otelinde sana yer ayırttım. Per embe gecesi otelin altındaki büyük kumarhanede salonun tam ortasında ve bara yakın olan 21 masasına otur. Anla ıldı mı?

—Evet.

—Bin dolara be kez oyna. Sonra kalk, masayı terket. Be oyundan fazla oynamak yok, anla ıldı mı?

—Evet.

—Otel masrafların ödenecek. Sonra bekle, sana yeni talimat verece im. Anla ıldı mı?

Bond onayladı.

—Tamam, dedi Kambur. Kimseyle hiçbir ey konu ma ve sakın bir yanlı yapayım deme. Yanlı a tahammülümüz yoktur. Yarınki gazeteleri okudu unda hata yapanlara ne yapt ımızı görürsün.

Telefon kapandı.

* *

Odasına çıkıp Ronald'ı bekleyen Bond Las Vegas'ı ve Tiffany Case'i bir daha görüp göremeyece ini dü ünüyordu. Ronald içeri girip Bond'a son durum hakkında bilgi verdi. Gangsterlerin hepsi buradan ayrılmı lardı. Olaya FBI el koymu tu. Birlikte çıkıp Sarratoga'nın en lüks lokantasına gittiler. Ronald mayonezli ıstakoz ve martini ısmarladı. Sonra Bond'a:

—Demek Las Vegas'a gidiyorsun, dedi. Ben de orada olaca ım. Yalnız sana bir tavsiyem var. Sakın farla kumar oynayayım deme ve gözünü dört aç. Bu Vegas gazinolarının müthi numara

lan vardı. Kumarhaneye girince ba ını kaldırıp tavana bak. Her ı ı ın yanında delikler göreceksin. Onlar televizyon alıcısıdır. Her gireni ve krupiyeleri sürekli kontrol ederler. üphelendiklerinin hesabını görürler.

Bond gülümsedi.

—Merak etme, dikkat ederim.

Bond Las Vegas'da uçaktan inip terminal binasına girerken hava cehennemden farksızdı. Bagajını aldı. Dı arı çıkarken bir ses:

—Tiara Oteli'nde yer ayırtmı olan siz misiniz? diye sordu.

Tıknaz yapılı, iri gözlü bir adam di lerinin arasında kürdan çi neyerek ona bakıyordu.

—Evet.

—Peki, buyrun gidelim.

Bond adamın arkasından lüks Chevrolet'ye bindi. Araba hareket etti. oför kendisine dikiz aynasından arada bir bakıyordu. Bond ba ını kaldırıp oförün kimlik levhasını okudu: Ernie Cureo. No: 2584.

Taksinin içi puro dumanı kokuyordu. Bond camı açtı. oför dönüp dostça bir sesle:

—Camı açmayın, Bay Bond! dedi. Araba havalandırmalıdır.

Bond:

—Te ekkürler, dedi. Max Ronald'ın ahbabı-sınız sanırım...

—Evet. yi insandır. Size göz kulak olmamı istedi benden. sterseniz beni bütün gün de kiralayabilirsiniz. O zaman dikkati de çekmez.

—Çok iyi dü ün mü sün, dedi Bond. (oförden

ho lanmı tı.) Kabul, anla tık.

Otomobil otelin önünde durdu unda Bond çantasına uzandı. Otelin üniformalı kapıcısı kapıyı açtı. Bond arabadan kızgın sıca a çıktı. Döner kapı Bond'un arkasından kapandı ında Seraffimo Spangle denilen gangsterin sarayının so utulmu havası onu kucakladı.

XIII. BOLUM

T ARA

Bond ö le yeme ini yüzme havuzunun yanındaki lokantada yedikten sonra odasında iyi bir uyku çekti. Uyadı ında saat yediydi. Odasındaki ses makinesi her sesi kaydediyordu. Tiffany'yi aradı, bulamadı. Sonra çıktı. Bu arada odasına giren bir komi masanın altındaki teybin bandını de i tirdi.

Bara inen Bond bir votka martini ısmarladı. Barmene:

—Bay Spangle buralarda mı acaba? diye sordu.

Barmen:

—Görmedim, dedi. Ama ço u kez ilk gösteriden sonra on bir civarında gelir. Tanır mısınız?

— smen yalnızca.

Bond hesabını ödedi, a ır a ır 21 oynanan masalara do ru ilerledi. Saat onu be geçe, be bin dolarını alaca ı masayı buldu. Saatine baktı. Henüz sekiz buçuktu. Yemek salonuna yürüdü.

ısmarladı ı nefis yeme i yerken, Bond o gece yapacaklarını dü ündü. Yeme i bitti inde saa

tine baktı. Tam ondu. Bir sigara yakıp kalktı. Sonra a ır a ır yürüyerek restoranı geçti ve kumar salonuna girdi.

Salonun görünüşü de i mi ti. çersi imdi daha sakindi. Masalarda üç, be kumarbazdan ba kası kalmamı tı.

Salonda de i en bir ey daha vardı. O da bara en yakın 21 masasının krupiyesiydi. Az önceki ellilik adam gitmi , yerini Tiffany Case almı tı.

Demek Tiffany'nin Tiara'daki i i buydu. Sonra Bond öteki masalarda da genç ve güzel kızların krupiyelik yaptıklarını gördü.

Saat tam 10.05'de Bond a ır a ır rahat adımlarla masaya yürüdü. Tam Tiffany Case'in kar ısına geçip oturdu.

— yi ak amlar!

—Ho geldiniz!

Tiffany ona cılız bir tebessümle gülümsedi.

—En çok ne kadar oynayabilirim?

—Bin dolar.

O sırada masaya bakan masa efi yanlarına gelerek Tiffany'ye:

—Belki beyefendi yeni bir desteyle oynamak ister, dedi.

Elindeki desteyi Tiffany'ye verdi.

*

* *

Yarım saat sonra sürekli kazanarak oynadı ı oyunun sonunda dört bin doları olmu tu. Çevresini almı olan meraklılardan biri:

—Vay canına! diye mırıldandı.

Bond dördüncü fi i cebine koyup aya a kalktı. Sonra Tiffany'ye baktı.

—Te ekkür ederim. Çok güzel kâ it da itıyorsunuz.

Tiffany Case dikkatle Bond'a baktı.

—Yine buyrun! dedi.

Bir saniye kadar bakı ları Bond'un göz-bebeklerinin derinliklerine gömüldü, sonra genç kız yine gözlerini elindeki iskambil destesine indirdi.

Bond salonda dola maya ba ladı. Öteki erkeklerin de Tiffany'yi güzel buldukları belli oluyordu. Bir,iki dakika içinde masanın çevresi doluvermi ti. Bond bir an kıskançlık hissetti. Bara yürüdü, cebindeki be bin doların erefine kendine bir viski söyledi. Gece olaysız bitmi ti.

XIV. BOLUM

VAGONDA

— ler nasıl?

Ertesi gece Bond Ernie ile Las Vegas'ın bir banliyösüne do ru ilerliyordu. Bond beklemekten sıkılmı , Ronald'ı telefonla arayarak bulma önermi ti. oförün sorusunu:

—Fena de il, diye yanıtladı. Dün gece heriflerin biraz paralarını aldım, o kadar. Ama dostumuzun üzülece ini hiç sanmıyorum. Duydu uma göre çok parası varmı .

Ernie Cureo burnundan soludu.

—Orası kesin, dedi. Herifin o kadar çok parası var ki, miyop gözlü ü bile takmıyor. Arabasının ön camını numaralı taktırmı .

Bond güldü.

—Ba ka nerelere harcıyor parasını Seraf fimo?

—Nereye harcamıyor ki...

oför daha devam edecekti, ama sustu. Bir süre dikiz aynasına baktıktan sonra:

— zleniyoruz, dedi. Sakın arkanıza bakmayın. Hem önden hem arkadan iki araba bir süre

dir bizi izliyor. Arkadaki beyaz Jaguar, öndeki siyah Chevrolet. İmdi emin olmanız için ben bir numara yapacağım. Arkaya ku ku çekmeden bir göz atarsanız görürsünüz.

Bond "peki" dedi. Ernie Cureo gaza bastı ve kontak anahtarını kapattı. Arabanın egzozu top gibi patlayınca, aynı anda Jaguar'ın içindeki iki adam silahlarına davrandılar. Bond:

—Haklıymı sını Ernie, dedi. Beni buralarda bir yerde indir. Senin başına bir iş gelsin istemem.

oförün umurunda de ildi.

—Boş ver! dedi. Bana hiçbir şey yapamazlar. Arabamdaki hasarı ödemeye razıysan onlara bir numara yapacağım.

Bond hemen cebinden bir bin dolarlık çıkardı, adamın ön cebine sıkı tırdı.

—Onları atlatırsan bir binlik daha var. Yap bakalım numaranı.

—Öyleyse sıkı tutun ahbab. Bunlara hadlerini bildirelim.

Ernie birden frene bastı. Hemen arkalarındaki Jaguar, taksinin tamponlarına bindirirken müthiş bir maden ve cam angırtısı işitildi.

Ernie Cureo gaza basıp fırladı. Sonra memnun:

—İşlerini gördük, dedi. Ama öndekileri böyle kolay atlatamayız. Dikkat edin, arabaya yatın. Chevrolet'yi yolun kenarına çekmişler. Ateş edebilirler.

Bond tabancasını kılıfından sıyrıldı, eline aldı. Günlerdir beklediği an gelmişti sonunda.

Araba birden ileri fırladı.

Cureo bir eliyle arabayı, yönetiyor bir yandan

da yolu gözlüyordu.

Chevrolet'nin yanından geçerken iki madeni ses duyuldu. Bir avuç cam Bond'un başına yadı. Ernie bir küfür savurdu.

—Ate etme, dedi. Biraz sonra keskin bir virajı alacağım ve gizleneceğim. Orada edersin.

Lastikler gıcırdayarak virajı aldıktan sonra araba durdu, Bond da arı fırlayıp yol kenarında siper aldı. Chevrolet'nin ışıkları birden yolu aydınlattı. Bond kararını vermişti. Araba kendini toparlamadan ate edecekti. Hemen.

Bir el, ardından üç el daha... Yirmi metreden attı dört kurun da hedefini bulmuştu. Chevrolet birden yoldan çıktı, bir aca çarptı, havaya fırladı, elektrik direnetosladı ve takla attı. Araba alev almıyordu imdi. Bond tam o tarafa gidecekti ki, taksiden bir inilti duydu. Ernie Cureo arabanın içinde yılmıştı. Hemen kopuşu kaldırdı. Soluk alıyordu. Dilleri arasından:

—Oh, Tanrım! dedi. Beni çabuk doktora götürün. Neredeyse Jaguar peşimizden gelir.

Bond onu itip direksiyona geçti.

—Hiç merak etme, seni kurtaracağım, dedi. Arabayı çalıtırdı ve rüzgâr gibi sürmeye başladı. Ernie:

—Daha hızlı, daha hızlı, diyordu durmadan.

Bond:

—Arkamızda bir araba belirdi. Jaguar olabilir, dedi.

—Öyleyse bir yer bulup gizlenmeliyiz hemen. Aklıma bir şey geldi. Buralarda bir yazlık sinema olacak, ona girelim. Farları söndür, yavaşla...

Bond büyük bir sinema perdesinin önünde dizilmi arabaların arasına girdi, durdu. Sürekli kapıyı gözlüyordu. Birden arabanın yan tarafın dabilir gölge belirdi. Bond'un yüzüne bir tabanca çevrildi.

— n bakalım, delikanlı!

Cureo bir hareket yapacak oldu, ba ına bir tabanca kabzası indi.

Bond di lerini gıcırdattı.Ceketinin altındaki tüm adaleleri gerildi. im ek hızıyla tabancasına el atsa, bir eyler yapabilir miydi?

Önce kendisine çevrilmi tabancalardan birine, sonra ötekine göz attı. Herifler teti e asılmak için en küçük bir hareketini bekliyorlardı hırsla. Bond durumun lehine olmadığını anlamı tı. Kanı damarlarında durulmaya ba ladı. Sonra a ır a ır arabadan indi.

Asık suratlı gangster:

—Sinemanın ıkı kapısına do ru yürü, dedi.

Üç adamçabuk adımlarla kapıya yürüdüler. Da ların üstünden yükselen ay, uzun gölgelerini beyaz kumların üstüne dü ürüyordu.

*

Beyaz Jaguar kapının dı ında bekliyordu. Bond iki gangsterin üstünü arayıp tabancasını almalarına hiç ses çıkarmadı. Sonra oförün yanına bindi. Asık suratlı:

—Kellenin omuzlarının üstünde kalmasını istiyorsan, numara yapmaya kalkma! dedi.

Bond:

—Bir zamanlar güzel arabaymı bu, dedi. Bu hurdayla nereye gidiyoruz?

Yüzü kemikli, favorili olan oför:

—Bekle göreceksin, dedi.

Sonra hızla arabayı yola çıkardı, gaza basıp ehrin yolunu tuttular. Las Vegas'ı geçip çölü bölen yoldan da lara do ru yıldırım gibi yol almaya başladılar. Bond durumu anlamı tı. Spangle Çetesi'nin karargâhı olan Spectreville'e gidiyorlardı.

iki saatlik sürekli yolculuktan sonra Bond arabanın hızının azaldı ını hissetti. Spangle ile neler konu aca ını dü ünmü tü yol boyunca. Bir dikenli telin çevirdi i kapıya do ru yakla tılar. oför arabadan inmeden sarktı, tabeladaki bir zile bastı. Hoparlörden gelen bir ses:

—N e var? diye sordu.

oför yüksek sesle:

—Biz geldik, dedi. Frasso ile Gonigle.

Ses:

—Peki, dedi ve kapı açıldı.

çeri girdiler, beton yolda bir süre ilerleyip toprak bir yola daldılar. Epey ilerde, bir demiryolu gözüküyordu. Yanında ı ıklarıyla parılda-yan küçük bir kasaba vardı. Kur uni ah ap evlerden birinin önünde durdular. Burası eski kovboy filmlerindeki kasabaları anımsatıyordu.

oför:

— n a a ı bakalım, hanım evladı! diye homurdandı.

Üç adam bo caddeye çıktılar. Kapısı açık bara do ru Bond'u itelediler. Bond birden dik le ti. imdi sırasıydı i te! Gonigle tam önündeydi. Elleri uzandı ı gibi Gonigle'ı dirseklerinden yakaladı, adamı havaya kaldırıp döndü, kapıdan girmeye çalı an Frasso'nun

üzerine fırlattı. kisi birbiriyle çarpı ıp kapıdan fırlarken sala bar sarsıldı.

Gonigle fi ek gibi içeri daldı. Ardından Frasso. Uç adam kıyasıya dövü meye ba lamı - lardı imdi.

—Kesin kavgayı!

Bir kız sesiydi ve barın tarafından geliyordu.

Bondba ınısallayarak yava yava barado ru döndü. Bara dört ki i girmi ve tezgâha yaslan- mı lardı. Bond onların ne zamandan beri orada durduklarını bilmiyordu.

Bay Spangle gümü mahmuzlu pırıl pırıl çiz- meleriyle tam bir kovboy kıyafeti giymi ti. ri ba ını hafifçe ileri uzatmı tı ve gözleri buz gibi so uk, vah i bir çizgi halindeydi.

Bay Spangle'in sa ında Tiffany Case duru- yordu. Ellerini kalçalarına dayamı tı. Altın rengindeki elbisesiyle tıpkı kovboy filmlerindeki artistlere benziyordu. Ayakta kımıldama- dan duruyor, Bond'u gözetliyordu. Gözleri ı ıl ısıldı. Dolgun kırmızı dudakları hafifçe aralan- mı , bir dakika önce öpülmü gibi soluk solu aydı.

Bond a ır a ır cebinden bir mendil çıkardı, yüzünü sildi. Kavgada yedi i yumruklardan hafif sarho gibiydi. Sessizli i Bay Spangle bozdu.

—Getirin onu buraya!

Bay Spangle salondan çıkarken ah ap zemin üstünde mahmuz ıngırtısı duyuldu. Kız da Bond'u uyarır gibi baktı ve Spangle'in arkasın- dan çıktı. ki goril Bond'un yanına ilerlediler. riyarı olanı:

—Patronun dedi ini i ittin, dedi.

Bond a ır a ır kızın arkasından yürüdü. ki adam da pe inden geldiler. Barın arkasındaki kapıdan çıkınca, Bond kendini bir tren istasyonunda buldu. Ve gördü ü ey kar ısında donup kaldı.

Önünde duran tren belki de dünyanın en güzel treniydi. Eski fenerleri yanıyor, madeni gövdesini pırıl pırıl parlatıyordu. Hemen ardında, ahane bir yataklı vagon ba lıydı. Gangsterlerden biri:

—Herhalde ömründe böyle bir ey görmedin, hanım evladı, dedi. Yürü bakalım!

Bond a ır a ır yürüdü. Vagonun platformuna çıktı. Hayatında ilk kez milyarder olmanın ne demek oldu unu anlıyordu. Bu Spangle denilen adam da zevk sahibiydi do rusu.

Salon çok lükstü. En uçta Bay Spangle duruyordu. Altın yaldızlı ömineye sırtını vermi ti. Hemen yanındaki yazı masasının ba ında da Tiffany Case kırmızı bir deri koltukta dimdik oturuyordu. Sinirli görünüyordu.

Bond birkaç adım atarak rahat bir koltu a yürüdü. Koltu a kurulup sigara tabakasından bir sigara çıkardı. Yakıp dumanını havaya savurdu.

Bay Spangle'in a zının tam ortasında yakılmamı bir puro duruyordu. Purosunu dudakları arasından çıkardı.

—Sen burada kal, Wint. Kidd, sen de git demin söylediklerimi yap.

Bond'a döndü.

—Sana gelince, kimsin, nesin ve ne haltlar karı tırıyorsun?

Bond:

—Sohbet edeceksek önce içkiyle ba lamak isterim, dedi.

Spangle ona buz gibi baktı.

— una bir içki getir, Wint.

Bond ba ını yarım çevirdi:

—Viski olsun, ama suyla, dedi. Yarı yarıya.

Wint öfkeyle homurdandı ve içki dolabına yürüdü.

çkisi geldi. Bir yudum aldı. çki sert ve nefisti. Bir yudum daha aldı. Sonra barda ı masaya koydu. Tekrar ba ını kaldırıp Spangle'in sert yüzüne baktı. Rahatça:

— telenip kakılmaktan hiç ho lanmam, dedi.

Bay Spangle:

— i kavramıyorsun ahbap, dedi. Sana durumu açıklasam iyi olacak galiba. Dün Londra'dan ifreli bir telgraf aldım.

Elini siyah kovboy gömle inin gö üs cebine attı, gözlerini Bond'dan ayırmadan a ır a ır bir kâ it parçası çıkardı. Bond onun kötü, hem de çok kötü bir haber oldu unu hissetmi ti. Bay Spangle:

—Bu Londra'daki çok iyi bir dosttan geliyor, dedi. (Gözlerini kâ ıda e di ve sert bir sesle ekledi.) Telgrafı okuyorum. 'KURYEM Z PETER FRANKS'IN B L NMEYEN B R NEDENLE POL S TARAFINDAN TUTUKLANDI INI GÜVEN L R B R KAYNAKTAN Ö REND K. NE OLURSA OLSUN YER NE GELEN KURYEY TUTUN. DURUMU ARA TIRIN. TEHL KEL D R. GEREK RSE TEM ZLEY N."

Vagona derin bir sessizlik çöktü. Spangle

gözlerini kaldırıp kinle Bond'a baktı.

— imdi öt bakalım, Bay Neyinnesi! anslı yılında de ilmi sin. Seni Tanrı gelse, artık elimden kurtaramaz...

Bond pusuya dü tü ünü anlamı tı. Ama kendisine verilen i i de o anda tamamlamı tı. Kafasında dü ümlenen tüm soruların yanıtları açıklanmı tı, içki barda ını almak için uzandı. Uzun uzun son yudumunu içerken buzlar barda-ın içinde tıkırdadı. Bond barda ı bıraktı. Ba ını kaldırıp Bay Spangle'e baktı.

—Ben bu i i Peter Franks'tan devraldım, dedi. onu korkutuyordu, benim de paraya ihtiyacım vardı. Anla tık.

Spangle cansız bir sesle:

—Bu numaraları yutmam, dedi. Sen ya polissin ya da özel dedektif. Kim oldu unu ortaya çıkaraca ım. Kimin hesabına çalı tı ını, Acme Ilıcaları'nda o herifin yanında ne aradı-ını, Pinkerton Bürosu ile ili kinin mahiyetini ö renece im...

Birden öfkeyle Tiffany Case'e döndü:

—Sen de sokak ıfrıntısı, nasıl .oldu da bu herife kandın anlamıyorum?

Tiffany Case:

—Yok canım! diye parladı. Bana bu adamı ABC verdi ve ben de ku kulu bir ey görmedim. Bu adam bana do ruyu söylüyormu gibi geliyor.

—Biraz sonra.anlayaca ız, dedi adam.

Bond'un ba ında bekleyen kukuletalı muhafıza:

—G it Wint ile Kidd'e söyle, buraya gelsinler. Pabuçlarını da unutmasınlar.

Pabuçlar mı?

Bond oturdu u yerde tüm cesaretini toplamaya çalı ıyordu. Çok daha ümitsiz tuzaklardan kurtulmuştu. Ba ını kaldırıp Tiffany Case'e baktı. Kız ba ını önüne e mi , dikkatle tırnaklarına bakıyordu.

Bond arkadan iki ki inin yakla tı ını duydu. Bay Spangle:

—Onu perona çıkarın, dedi. Brooklyn usulü çi neyin. Ölür diye endi elenmeyin. Pestili çıkana kadar dayanır...

—Peki patron!

Bu ses Wint'in sesiydi.

ki kukuletalı adam gelip Bond'un kar ısına oturdular. Sonra ellerindeki a ır kramponlu futbol ayakkabılarını yere bırakıp pabuçlarının ba larını çözmeye ba ladılar.

XV. BOLUM

ALEVLERLE AYDINLANAN GECE

—James! Ne olur aç gözlerini James!

Tiffany Case dudaklarını Bond'un kulağında çekti, kan içindeki kolunu çimdikledi. Nihayet, Bond'un i mi gözkapakları aralandı. Genç adam üstünde yatmakta oldu u tahta perondan ba ını kaldırdı, insanın kemiklerini sızlatan bir iç çekti.

Genç kız yine bayılmaması için deh et içinde hızla kolunu çekti. Bond onun ne yapmak istediğini anlamı tı. Yüzüstü döndü. Do rulmaya çalı tı. Ba ı yaralı bir hayvanınki gibi yere sarkıyordu.

—Yürüeyebilir misin?

—Bekle biraz.

Çatlak ve yaralı dudaklarından bo uk bir fısıltı gibi çıkan sesi Bond'un kendisine bile çok yabancı gelmi ti. Sesi tanınmayacak haldeydi. Belki de Tiffany ne dedi ini anlamamı tı.

—Bekle biraz, diye tekrarlayarak bedeninin geri kalan parçalarını dü ünmeye ba ladı.

Salam kalanlar elleriyle ayaklarıydı. Ba ını

oynatabiliyor, gözleri de görebiliyordu. Bu kadarı yeterdi. Ya ıyordu, ama parmağını bile kıpırdatamıyordu. iradesi sifira inmişti. Tek istediği barmını oraya koyup uyumaktan ibaretti. Ölse de umurunda değildi. Her yanını kaplamacıları hafifletmek, kendisini peronda çinen dört ayağın ve durmadan küfreden kukuletalı iki adamın görüntüsünü hafızasından yok etmek için her şeyi razıydı.

İlk adamla Spangle'i hatırlayınca, birden Bond'a müthiş bir şey ama iradesi hakim oldu.

—Pekâlâ, dedi.

Sonra Tiffany Case söylediğini anlayabilsin diye bir kez daha "Pekâlâ" dedi.

Kız:

— stasyonun bekleme odasındayız, diye fısıldadı. Kapıdan çıkıp sola yürümemiz gerekiyor. Beni itiyor musun, James?

Uzandı, eliyle Bond'un alnına yapılmış terli saçlarını geriye itti. Bond:

—Sürünerek gidebilirim ancak, dedi. Seni izlerim.

Tiffany doğruldu, kapıyı iterek açtı. Bond dizlerini sıkarak sürüne sürüne salondan çıktı. Orada, futbol ayakkabısıyla çinen neyenlerin kendisinden akıttıkları kanları görünce hırs ve intikam isteği ona büyük bir güç verdi ve sallanarak ayağa kalktı. Sonra Tiffany Case'in beline dolanmasıyla sendeleyerek peronun sonuna doğru yürüdü. Eimli bir yoldan rayların üstüne indiler.

Tren yolu kenarındaki yan hat üstünde duran otorayı görünce Bond heyecanla sordu:

— unun deposunda benzin var mı?

Tiffany:

—Az önce doldurdum. Bunu ben çalı tırabilirim. Çabuk bin.

Bond:

—Yaman kızmı sın! Ama motoru çok gürültü yapar. Bekle aklıma bir ey geldi. Kibri I tin var mı?dedi.

Bond sevincinden bütün bedenini paralayan acısını bile unutmuştu. Kız pantolonunun cebinden bir çakmak çıkardı ve uzattı:

—Ne yapacaksın?

Bond cevap vermedi. Kenarda duran benzin bidonlarına yürüdü. A ızlarını açıp ah ap perona döktü ve Tiffany'nin yanına döndü.

—Çalı tır imdi! dedi.

Müthi bir acıyla raylara e ilip yerden buru mu bir gazete kâ ıdı aldı. O sırada motorun gürültüsü duyuldu.

Bond çakma ı çaktı, kâ it parçası alev aldı. Var gücüyle ileriye fırlattı. Birden cayırtıyla tutu an benzin neredeyse onu da yutuyordu. Tiffany el frenini bıraktı. Sonra raylar üstünde uçar gibi gitmeye başladılar.

Rayların ek yerlerinde otorayın her sarsılında Bond'un bedeni kemiklerine kadar acıyla sızlıyordu. Ah, u alevler o Wint ile Kidd'i yataklarında yakalasa da yanıp kül olsalar! Ay ufka çok yakla mı tı. Acaba saat kaçtı. Dört falan mıydı? Bond hafifçe do ruldu, Tiffany'nin yanına oturma oturdu. Sonra kolunu genç kızın omuzlarına doladı. Tiffany ba mını çevirip onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi. Motor gürültüsünü bastırarak:

—Müthi bir ayrılı oldu, dedi. Nasılsın?

(Onun yaralı bereli yüzünü inceledi.) Çok kötü görünüyorsun.

—Hiç bir yerimde kırık yok, dedi Bond acıyla sırtarak. Tekme yemek, kur un yemekten daha iyi ne de olsa.

Kızın yüzü buru tu.

—Ne yazık ki, hiçbir ey" yapamadım. Spangle yaniba imdaydı ve gözlerini bir an bile üstümden ayırmıyordu. Sonra Wint ile Kidd seni ba layıp bekleme salonuna koydular. Herkes yattı. Ben de bir saat bekledim ve i e koyuldum,

Bond onun omzuna doladı ı kolunu sıktı.

— u acılarım geçsin, sana daha iyi te ekür edece im. yi ama sen ne olacaksın imdi? Bizi yakalarlarsa ba ın belaya girer. Sonra o iki adam, Wint ile Kidd kim?

Genç kız yan yan onun alayla kıvrılmı i dudaklarına baktı.

—O ikisini kukuletasız hiç görmedim. Söylendi ine göre Detroit ten gelmi ler. Mor Çete' nin adamlarıymı lar. kisi de azılı birer katil.

imdi hepsi pe imize dü erler. Hem, sen benim için üzülme...

Ba ını çevirip yine Bond'a baktı. Gözleri ı lı lı lı, bakı ları mutlu ydu.

—Hemen ilk istasyonda bir araba buluruz, sınırı geçip California'ya gideriz. Yanımda bol para var. Seni bir doktora götürelim. Bir banyo yapıp temiz eyler giyersin. Tabancan bende.

Tiffany Case bluzunun dü mesini çözüp pantolonunun beline soktu u tabancayı çıkardı, Bond'a verdi.

Bond Beretta'yı aldı. Ceketinin sırtında olmadı ını ilk kez o zaman farketti. Pantolonunun cebine baktı. Pasaportu ile cüzdanı duruyordu. Sigara tabakasının ise yerinde yeller esiyordu.

Yola çıkalı bir saat olmu tu ki, Bond bir vınlama sesiyle kaskatı kesildi. Omzu üstünden geri baktı. Buldukları yerle cayır cayır yanan eski istasyonun arasında küçük bir ık gördü.

Bond'un saçları dimdik oldu.

—Arkamızda bir ey görüyor musun?

Tiffany ba ını çevirdi. Sonra cevap vermeden otorayı yava lattı. İmdi sessizce yol alıyorlardı. kisi de kulak kabartmı lardı. Evet. Duydukları vınlama sesi raydan geliyordu. Tiffany tok bir sesle:

—Spangle'in treni geliyor.

Makineyi yeniden hızlandırdı.

Bond:

—Lokomotif ne kadar hızla gider? diye sordu.

—Saatte doksan kilometreye yakın.

—İk istasyona ne kadar var?

—Kırk be kilometre kadar.

Bond birkaç dakika dü üdü.

—Lokomotif bize yeti meden kasabaya varamayız herhalde. Otorayı biraz daha hızlı süremez misin?

Tiffany di lerini gıcırdatarak:

—mkânsız, dedi.

—Neyse merak etme. Sen devam et.

On be dakika hiç konu madan yol aldılar. Genlerindeki tren gittikçe yakla ıyordu. Aralarında sekiz kilometre kadar bir uzaklık kalmı tı. Bond birdenbire Tiffany'ye döndü.

—Benzinimiz yeter mi dersin?

—Yeter, depoyu doldurmu tum çünkü.

Fakat daha sözünü bitirir bitirmez küçük motor teklemeye ba ladı.

Bond hiçbir ey söylemedi. Tiffany kaskatı kesilmi ti. Bond'un sıkıntıdan avuçlarının içi sıırıslıklam olmu tu. Tiffany motoru hafifletti. Sonra yine aza bastı. Yalvarırcasına:

—Oh Tanrım! Motorcu um, ne olursun durma, diye mırıldandı. Güzel motorum, cici motorum ne olur durma. Yürü. •

Pıt...pıt... pıt... Tıss. Pıt. Hıssssss!.

Birdenbire motor durdu. Son hızlarıyla biraz daha rayların üstünde kaymaya devam ettiler.

Bond kilometre kadranına baktı. Hızları kırka dü mü tü.Otuz...yirmi be ...on... Otoray durdu.

Bond okkalı bir küfür savurarak indi, demiryolunun öteki tarafına geçti. Benzin deposuna baktı, bir damla benzin kalmamı tı.

—Bu i burada biter, dedi. imdi kafayı çalı tırıp buradan kurtulmanın bir yolunu bulalım.

Çevresine bir göz gezdirdi. Sol taraf dümdüdü. Sa da ise, yarım kilometre ilerde da lar ba -lyordu. Da lara kaçıp gizlenebilirlerdi. En iyi kurtulu çaresi bu gibiydi. Ayaklarının altındaki zemin yakla an trenin etkisiyle titremeye ba lamı tı. Bond, üstündeki feneriyle tek gözlü canavara benzeyen trene do ru baktı. Ne kadar uzaklıktaydı? En fazla üç kilometre... Acaba Spangle raylar üstündeki otorayı zamanında görüp treni durdurabilir miydi?

—Çabuk ol Tiffany, tepelere kaçmalıyız,

diye seslendi Bond.

Fakat yanıt alamadı. Tiffany otorayda yoktu. Sendeleyerek otorayı dolandı. Tiffany ilerde demiryolu boyunca ko arak geliyordu. Soluk solu a Bond'un yanında durdu.

—Az ilerde demiryolundan bir hat ayrılıyor, diye soludu. Otorayı oraya kadar itebilirsek belki Spangle bizi görmeden geçip gider.

Bond yava ça:

—Bu çok iyi, dedi. Aklıma bir fikir daha geldi. Bana yardım et.

Sonra e ildi, acıyla di lerini gıcırdata- rak otorayı itmeye koyuldu.

Otoray kaymaya ba ladı. Demiryolunun ikiye ayrıldı ı makası geçtiler. Tiffany:

— imdi ne olacak? dedi.

—Gel benimle, dedi Bond.

Paslı makasa kadar ko tular.

—Treni ana hattan ayırıp yan hatta sokaca- ız.

Tiffany hayranlıkla:

—Öh, Tanrım, harika bir ey bu! dedi.

kisi birden makasa asıldılar. Raylar elli yıldan beri yapı ık oldu u yerde a ır a ır birbirinden ayrılmaya ba ladılar. Milim milim aralandılar. Bond bütün gücüyle makasa asılırken bedeni sancılar içinde kıvranıyordu.

Nihayet makas, hattı öteki raya ba ladı. Bond ba ını öne e erek yere çömeldi. Ba ı dönü- yor, gözleri kararıyordu. Bayılmak üzereydi.

Sonra birden yere yı ıldı. Tiffany koluna yapı ıp onu var gücüyle çekmeye ba ladı. Bond sendeleyerek yine aya a kalktı, tökezlenerek otorayın yanına geldi, tabancasını çekti ve baca

sından volkan gibi duman ve alev püsküren dev trenin yakla an ı ıklarına bakıp gözlerini kıs-
tı.

Tanrım, ne korkunç bir canavara benzi-
yordu bu lokomotif! Acaba gerçekten virajı alıp
öteki hatta sapacak mıydı? Yoksa o hızla yine
aynı hattı izleyip kendilerini çi neyerek geçecek
miydi?

Tren hızla yakla ıyordu.

Bond'un yanība ında yere bir ey saplandı.
Aynı anda trenin arkasındaki vagonun pencere-
sinde bir ey yanıp söndü.

Sonra yine bir kur un vınlayarak Bond'un
yanından geçti. Bond hâlâ ate etmiyordu. Yal-
nız dört kur unu vardı. Onları da ne zaman
kullanaca ını çok iyi biliyordu.

Rüzgâr gibi gelen dev lokomotif yirmi metre
ilerdeki makasta gök gürültüsüne benzeyen bir
sesle yan hatta saptı. Bir seksen boyundaki
tekerlekler vınlayarak virajı alırken korkunç bir
madeni ses duyuldu. Dev makine ileri fırladı.
Bond lokomotifin içinde Spangle'i gördü. Den-
gesini kaybetmi kollarını açarak tutunmaya
çalı ıyordu. Bir eliyle de treni durduracak kolu
itmeye çalı ıyordu.

Bond'un tabancası dört kez patladı.
Spangle'in bembeyaz yüzü birden sarsılarak geri
ye gitti. Lokomotif bütün hızıyla gecenin
karanlı ı içinde da lara do ru ilerlemeye ba -
ladı.

Bond Beretta'yı a ır a ır pantolonunun
kemerine soktu, sonra Spangle'e mezar olacak
trene bakmaya ba ladı.

Tiffany de ko arak yanına geldi. Tren birden

dönerek bir kayanın ardında kaybolurken Tiffany sıkı sıkıya Bond'un koluna yapıştı. Tren büyük bir granit duvara doğru son hızla ilerliyordu.

Birdenbire korkunç bir gürültüyle birlikte göğüsleri alevler yükseldi. Sonra ayaklarının altındaki toprak sarsılmaya başladı. Müthiş bir uultuyla kulakları sağır gibi oldu. Lokomotif olanca hızıyla dağa çarpmış ve patlamıştı.

Sonra gürültü dindi, derin bir sessizlik çöktü çevreye.

Bond uykudan uyanıyormuş gibi derin bir göğüs geçirdi. Spangle'lerden biri öteki dünyayı boylamıştı. Tiffany telaşla:

—Hemen buradan uzaklaşmalıyız, dedi.

Bond, içinde bir ferahlama hissederken tüm bedeninin yeniden ağırlıkmaya başladığını farketti.

Kısaca:

—Evet, dedi.

Sarho gibiydi, kendine hakim olabileceğini kuşkuyla düşünüyordu.

—Yola kadar yürümemiz gerekiyor. Çok zor olacak, ama bir deneyelim.

Üç kilometrelik düzlüğü geçmek için bir saatlerini aldı. Bond asfaltın kenarındaki hendeyi ildiğinde kendinden geçmi sayıyordu.

Tiffany oturmuş, onun başını kucağına almıştı. Tatlı tatlı bir sesler söylüyor, gömleğinin ucuyla terini siliyordu.

*

* *

Bir saat sonra Tiffany ayağa fırladı. Karayoluna çıkarak tam yolun ortasında durdu. Çok uzaklardaki Las Vegas vadisini gizleyen sabah

sisi içinde siyah bir araba belirmi ti.

Araba geldi, geldi, sonra yava layarak genç kızın önünde durdu. Saman renkli da ınık saçların altında kartal bakı lı bir yüz spor arabanın penceresinden uzandı. Kur uni keskin bakı lı gözler genç kızı tepeden a a ı süzdü. Sonra yabancı yolun kenarında tozlar içinde kımıldamadan yatan adama baktı, bakı larını tekrar genç kıza çevirdi.

Sonunda oför Teksaslı ivesiyle dostça konu maya ba ladı:

—Adım Max Ronald, bayan. Emrinizdeyim. Böyle güzel bir sabahta size nasıl bir yardımda bulunabilirim?

XVI. BÖLÜM

AKRABALIK BA KA EYD R...

— ehre gelince dostum Ernie Cureo'ya telefon ettim. Karısı hastanede oldu unu söyleyince hemen gidip ondan olanları ö rendim. Kasabaya vardı ımda gök bir yangının kızılı ıyla aydınlanmı tı. Herhalde Bay Spangle kuzu falan çeviriyor dedim. Ama kasabada tek bir ki i yoktu. Yalnız bir tek adam gördüm. Aya ı kırılmı tı. Sürünerek oradan uzakla maya çalı yordu. Gangster Frasso'yu hemen tanıdım. Biraz sıkı tırınca bana olanları anlattı. Hemen yola koyuldum. Tam çölün ortasında yoluma fi ek gibi bir kız çıktı. Durdum. te imdi hep birlikteyiz. imdi siz anlatın bakalım.

Demek Bond dü görmüyordu. Gerçekten Ronald'ın arabasında yatıyordu. Ba ı da Tiffany'nin dizindeydi. Direksiyondaki Max Ronald'ın tâ kendisiydi.

Bond kımıldadı. Saçlarının arasında Tiffany'nin parmaklarını hissetti i zaman da ya adı ını anladı. Tekrar uzandı. Hiç konu madı, imdi her saniyenin de erini bilerek nefes alıyor, ikisi

nin konu malarını ve lastiklerin vınlamasını dinliyordu.

Tiffany ba larından geçenleri anlattı ında Max Ronald bir ıılık ıaldı.

—Bravo, küçük bayan! dedi. kiniz Spangle Çetesini hallaç pamu u gibi da ıtmı sınıız. imdi ne olacak? Ötekiler mutlaka harekete geçerler.

Tiffany:

—Tabii, dedi. Spangle Amerika'nın her yerine kol atmı tır, pe imizi bırakmak istemezler. imdi eyalet sınırını ne kadar ıabuk geçersek o kadar iyi. Sonra ne yapaca ız?

— u ana dek i ler iyi gitti, dedi Ronald. imdi California'da James'i bir doktora gösteririz. Sizi ilk uçakla New York'a, oradan da ngiltere'ye göndermemiz gerekiyor. ngiltere'ye varınca, James orada i leri halleder.

Kız:

—Bence de öyle, dedi. Ama bu Bond kimdir? Ne i yapıyor? Dedektif falan mı?

Bond Ronald'ın dikkatle: *

—Bu sorularınızı en iyisi kendisine sorun, o yanıtlasın küçük hanım, dedi ini duydu. Yalnız, sizin yerinizde olsam böyle eylerle kafamı fazla yormazdım. James sizinle gerekti i biçimde ilgilendir.

Bond bu sözleri duyunca yattı ı yerde gülümsedi. Bunu izleyen sessizlik içinde derin, ama huzursuz bir uykuya daldı. Yeniden uyanı ında California'ya gitmi ve kapısında "Otis Fairplay, Doktor" yazılı levha bulunan beyaz bir bahçe kapısının önünde durmu lardı.

Sonra Bond vücuduna bir sürü bant yapı tı rıldı ını duydu, tentürdiyot kokuları genzini

yaktı. Sonra yıkandı, tıra oldu ve bir fili bile doyurabilecek kahvaltısını yedi. Tekrar otomobile, dünyaya ve Tiffany Case'e döndü. Tiffany yine o eski davranışlarına bürünmüş, kendi dünyasının derinliklerine çekilmişti.

Uzun bir yolculuktan sonra Hollywood'a girdiler. Kendilerini ortalık kararınca Beverly Hills Oteli'nin serin barında buldular. Martini kadehlerinin bulunduğu masadaki telefonla Ronald New York ile tam dört kez konuştu. Sonunda alıcısı yerine koyup:

—Bu işi tamamdır, arkadaşlar, dedi. Size Queen Elizabeth Transatlantiğinde yer ayırdılar. Gemi yarın akşam sekizde kalkıyor. Bizimkiler, yarın sizi New York'un La Guardia Havaalanı'nda biletlerinizle karşılayacak. Belgelerinizi de oradan alacaksınız. Yangın Las Vegas'da büyük gürültü koparmış. Bütün gazeteler birinci sayfada manet haber yapmışlar. Kinizin ismi yok. Kimsenin hakkınızda polise ikâyeti olmadığını da bildirildi. Fakat gangsterler harıl harıl sizi arıyorlarmış. Bulana on bin dolar ödül vereceklermiş. Vapura ayrı ayrı çıkın. Hemen kamaralarınıza kapanın, hiç dı arı çıkmayın.

Bond hayran hayran:

—Sizin de Pinkerton Bürosu'na da hayran oldum doğrusu, dedi. Ama tek islediğim bu ülkeyi bir an önce terketmek. Amerikan gangsterleri hakkındaki eski düüncelerimi de geri alıyorum. Adamlar muazzammı ...

Tiffany Case sinirli sinirli güldü. Sonra donuk bir sesle:

—Sen o kafanı muayene ettirsen iyi olur. Babama bir hal gelmeden Queen Elizabeth'e

binersek mucize sayarım. Hızır gibi yeti en Bay Ronald sa olsun.Hayatımızı ona borçluyuz,dedi.

Max Ronald kıkır kıkır güldü. Saatine baktı. Sonra:

—Haydi bakalım, toparlanın muhabbet kuları! dedi. Yola çıkmamız gerekiyor. Aranızdaki kavgaya yedi bin metre yukarda uçakta da devam edersiniz. Hatta orada belki barı abilirsiniz de.

Ronald, onları otomobiliyle havaalanına götürdü. Case'in candan kucaklayıp te ekkür etti i uzun boylu Teksaslı otomobiline do ru yürürken Bond onun arkasından baktı ve bo azında bir eyler dü ümlenir gibi oldu.

Sonra Ronald arabasını çalı tırıp uzakla ırken elini sallayarak son kez veda etti ve toz bulutları arasında kayboldu.

Arkalarını döndüklerinde hoparlörden gelen sesi duydular: "Transworld Hava-yolları ile New York'a gidecek yolcuların bir an önce bilet ve bagaj kontrollerini yaptırıp uça a binmeleri rica olunur"

* *

Bond uçakta efi M.ye yazaca ı raporu aklından geçirdi. Ondan sonrası artık Scotland Yard'ın i iydi. Kendisi de hizmetçisi May'e bir tel çekip Tiffany için evinin misafir odasını hazırlamasını istemeliydi. Ona çiçekler ısmarlamalı, banyo esansları almalı, yataklar ve çar af lar hazırlanmalıydı.

Los Angeles'dan ayrıldıktan tam on saat sonra New York'a vardılar. Günlerden pazardı

ve sabahın sekiziydi. Havaalanının kapısında kendilerini iki genç adam bekliyordu. Biri Pinkerton Dedektif Bürosu'ndan öteki de Dı i leri Bakanlı ı'ndandı. Onları alan Pontiac marka pırıl pırıl bir arabayla bo bir daireye götürüldüler. Orada birkaç saat beklediler. Ö leden sonra dört oldu unda, Bond ile Tiffany onbe er dakika arayla ayrı ayrı ve olabildi i kadar dik-kati çekmeden Queen Elizabeth'e çıktılar. M güvertesindeki kamaralarına girdiler, kapılarını kilitlediler.

Fakat gerçekte bütün bu önlemler bo u naydı. Çünkü gemiye binerlerken rıhtımda bekleyen bir çete mensubu onları görüp hemen telefon kulübesine girmi ti bile.

Ü ç saat sonra siyah bir araba rıhtımdaki gemiye iki Amerikalı i adamını getirdi. kisi de geminin hareketine bir saniye kala gümrükten geçtiler ve iskeleden gemiye çıktılar. adamlarından biri genç ve güzel yüzlüydü. Kocaman kovboy apkasının altındaki saçları zamansız a armı tı.

kincisi ise iriyarı, i manca biriydi.Müthi terliyor ve mendille sürekli terini siliyordu.

Aslında bu iki i adamı Spangle Çetesi'nin azılı kiralık katilleri Wint ile Kidd'den ba kası de ildi.

XVII. BOLUM

A K VE SPAGETT SOSU

Tam sekizde Queen Elizabeth Transatlanti i'nin dd  tiz bir u ultuyla tt. Rmorklar büyük gemiyi a ır a ır çekerek limandan çıkar-dılar, burnunu açık denize çevirdiler ve gemi a ır a ır yol almaya ba ladı.

Bond kamarasında bir koltu a kurulmu oturuyordu. Sonra telefon alıcısını kaldırdı. Bayan Tiffany Case ile görü mek istedi ini san trala bildirdi. Öteki uçta Tiffany'nin sesi duyuldu:

—Senin denizci denizden nefret ediyor. im-diden fena olmaya ba ladım. Halbuki daha okyanusa bile çıkmadık.

—Daha iyi, dedi Bond. Kamaranda kal, hiçbir yere çıkma, bol bol ampanya i. ki, gün sana hayrım dokunmaz. Geminin doktorunu kamarama a ırıp tedavi olaca ım.

Tiffany:

—Dedi ini yaparım, ama bir artla, dedi. Her gün telefonla ararsan. Sonra biraz siyah havyar yiyebilecek duruma gelir gelmez beni

Veranda Restoranı'na götürece ine söz ver bakalım. Kabul mü?

Bond güldü.

—Çok ısrar ediyorsan, kabul! dedi. imdi beni dinle, Londra'daki elmas i i ve ABC ile ilgili bildi in ne varsa hepsini hatırlamaya çalı ve bana anlat. Sonra sana bu i le neden ilgiledim hakkında bilgi veririm. Ama önce bana tam olarak güvenip ne biliyorsan söylemelisin tamam mı?

Tiffany kayıtsız:

—Kabul, dedi.

On dakika süreyle Bond onu dikkatle sorduguya çekti. Ama ABC hakkında fazla bir ey öğrenemedi.

Alıcıyı yerine koydu, zile basarak kamarotu ça ırdı. Ondan sonra da oturup bir güzel raporunu yazdı. imdi o raporu ifreleyecek ve gece telsizle gönderecekti.

Büyük transatlantik gece yol alırken telsizci elindeki mesajları dünyanın çe itli kentlerine yollamaya ba lamı tı bile. O gece saat tam onda nöbetçi telsizci, ABC ELMAS EV LONDRA adresine u teli çekiyordu: ARADI IMIZ K LER BULDUK STOP HEMEN HALLED LMES STEN YORSA KAR ILI INDA NE ÖDENECE N HEMEN DOLAR OLARAK B LD R N STOP Telgrafın altındaki imza Winter idi.

Bir saat sonra transatlanti in nöbetçi telsizcisi önüne uzun bir ifreli telgraf gelince sıkıntıyla gö üs geçirdi. Telsizci tam o mesajı vermeye hazırlanırken Londra'dan ba ka bir mesaj aldı:

WINTER B R NC MEVK YOLCUSU
QUEEN EL ZABETH adresine gelen tel öy-
leydi: ÇABUK B T R N Y NEL YORUM
ÇABUK B T R N STOP YRM B N
DOLAR ÖDEYECE M STOP ÖTEK
K YLE LONDRAYA GELD NDE BEN
KEND M LG LENECE M STOP ABC.

Telsiz operatörü mesajı Bond ile genç kızın kaldıkları güvertenin tam altındaki bir kamara-
raya yolladı. Wint ile Kidd masada poker oynu-
yordu. Kamarot çıkarken beyaz saçlı olanın:

—Vay canına, yirmi bin dolar ödüyorlar.
ler çok kıymetlendi, dedi ini duydu.

Bond ile Tiffany üç günlük ayrılıktan sonra
birbirlerini çok özlemi lerd. Ak am yeme e çık-
maya karar verdiklerinde Tiffany Bond'un en
kö edeki masayı seçmi oldu unu görünce isyan
etti. Alayla:

—Ne biçim bir masa bu? diye sordu. Yoksa
yanında görünmemden utanıyor musun? Ben en
güzel elbisemi giyeyim, sen de beni en kö eye
sakla.

—Amacım da bu zaten.

Tiffany sırtına krem rengi ipek bir bluz,
altına da kömür siyahı bir eteklik giymi ti.
Yanık tenine bu sade renkler çok yakı yordu.
Üzerindeki tek mücevher bile indeki siyah
kayı lı dört kö e Cartier i lemeli saatiydi. Kısa
kesilmi tırnakları da boyasızdı. Tiffany:

—Beni dinle Bond efendi, çok mutluyum ve
ne dedi imi bilmiyorum. Aptalca akalarım da
kızma lütfen olur mu? dedi.

Bond:

—Hayır, dedi. akalarına kızmam, Tiffany.

Senin her eyine hayranım.

Tiffany onun içten olup olmadığını anlamak için gözlerinin ta derinliklerine baktı. Orada gördü ü bakı onu tatmin etmi ti. çkileri geldi. Tiffany elini onun avucunun içinden çekti, sonra dikkatle Bond'u süzdü.

— imdi senden bazı eyler ö renmek istiyorum, dedi. Önce ne i yapıyorsun? Kimin hesabına çalı ıyorsun? Haydi James, anlatsana.

—Hükümet hesabına çalı ıyorum. Hükümet elmas kaçakçılı ına son vermek istiyor, ben de bununla görevliyim.

—Peki Londra'ya varınca bana ne yapacaksın? çeri mi atacaksın?

—Evet. Dairemde bir misafir odası var. Oraya kilitleyece im.

—Bu fena de il. Ben de senin gibi Kraliçe'nin halkından biri mi olaca ım artık? Bunu çok isterim.

—Onun da çaresine bakarım.

—Evlü misin?

Tiffany bu soruyu sorduktan sonra duraladı.

—...Veya ni anlı falan?

—Ne evliyim, ne de ni anlı. Yalnız arada bir maceralarım olur.

—Demek sen de yalnız kadınlarla maceraya amak isteyen u eski tip erkeklerdensin. Nasıl oldu da hiç evlenmedin?

—Yalnız ba ıma ya antımı daha iyi idare edebiliyorum da ondan. Birçok evlilik iki ki iyi bir araya getirmek için yapılır, ama aslında bu onları birbirinden uzakla tırır.

Tiffany Case bu yanıtın üzerine biraz dü ündü.

—Belki de haklısın, dedi. Ne var ki, evlilik bir insanın o evliliğe getireceği eylemlere bağlıdır. Bazıları insanca eylemler getirir, kimileri de insanca olmayan eylemler.

—Peki ya sen?

Tiffany bu sorudan hiç hoşlanmamıştı.
Kısaca:

—Ben yarım insan olarak yaşıyorum, dedi. Hem sonra sen kim oluyorsun da bana evlenmemi söylüyorsun? Kiminle evlenecektim? Belalı Tray ile mi?

—Herhalde karına ondan daha başka kişiler çıkmıştır.

Tiffany öfkeyle:

—Hayır çıkmadı, dedi. Belki o gangsterlerin arasına karı mamam gerektiğini düşünüyorsun. Ne yapalım insan bir kere yanlış adım attı mı sonu da geliyor.

Öfkesi geçti. İmdi savunma yapar gibiydi.

—İnsanların başına böyle eylemler gelir, James. Geliyor. Bazen bu onların eseri de olmuyor.

James Bond elini uzatıp sıkıca ellerini tuttu.

—Biliyorum Tiffany, dedi. Ronald bana bazı eylemler anlattı. Onun için sana soru sormadım. Bırakalım bu konuyu. Artık her şey geride kaldı. Bugünü yaşıyalım. Dünü de il.

Bond konuyu deşirdi.

—İmdi de soru sorma sırası bende. Örneğin, neden sana Tiffany diyorlar? Krupiyelik nasıl bir iş? Nasıl oluyor da böyle uysal bir insan olabiliyorsun? Öyle iskambil daşmayı nereden öğrendin? Las Vegas'da bana kâşık daşırken harikaydın.

Tiffany alayla:

—Tamam dostum! dedi. Ba ka ne i yapabilirim ki? smimin Tiffany olması garip bir tesadüfün eseridir. Ben do du umda erkek çocuk isteyen babam o kadar üzölmü ki, anneme bir dolar para ile hediye olarak da Tiffany Ma azasından alınmı bir pudriyer verip, evden çıkıp gitmi , bir daha da dönmemi . Donanmaya yazılmı ve bir harekât sırasında vurulup ölmü . O nedenle annem bana Tiffany adını ve babamın adı olan Case soyadını vermi . Sonra geçinmek için çalı maya ba lamı . Önce sekiz, on kiralık kız çalı tırmı . Daha sonra i lerini büyötmü . Belki de anlattıklarımın pek ho lanmıyor sun...

Bond:

—Ben böyle eylere önem vermem, dedi. Herhalde annen seni o kızlarla birlikte çalı tırmadı, de il mi?

Tiffany omuzlarını silkti.

—Bir gün evimizi gangsterler bastı.

Durakladı ve kadehindeki martininin geri kalanını bir diki te içti.

—O günden sonra annemden ayrıldım, ba ımsız olarak ya amaya ba ladım. Bir gün yolunu bulup Rano'ya gittim. Orada krupiyelik kurslarına katıldım. Birincilikle mezun oldum. Las Vegas'da krupiyelik iyi para getiren bir i tir. Haftada iki yüz dolar veriyorlar. Ama i in zevkli oldu unu falan zannetme. Göründü ünden daha zordur.

Tiffany sözünü burada kesip durakladı, sonra Bond'a gülömsedi.

— imdi anlatma sırası sende, dedi. Bana bir

içki ısmarlayıp hayatına nasıl bir kadının girmesini istedi ini anlat.

Bond garsonu ça ırıp içkileri ısmarladı. Bir sigara yakıp Tiffany'ye döndü.

—Sevi mesini bildi i kadar hardallı spagetti sosu yapmasını da bilen kadınları severim.

—Vay canına! Yani salça yapmasını ve sırtüstü yere yatıvermesini bilen her kadını ha?

—Yok canım! Ayrıca çok güzel olmalı.

Bond kar ısındaki genç kızı inceledi.

—Saçları altın rengi olmalı. Gözleri kur uni. Dudakları günah dolu olmalı, vücudu da ideal ölçülerde. Tabii konu urken de birçok tuhaf akalar yapmalı, giyinmeyi, kâ it oynamayı filan bilmeli. Bilinen eyler.

—Sözünü' etti in tipte birini bulursan, onunla evlenir miydin?

—Kesin bir ey söyleyemem. Do rusu ben evli sayılırım. Hem de bir erkekle. Adı M. ile ba lıyor. efimdir benim M. Bir kadınla evlenmeden önce ondan bo anmam gerekiyor. Ama bunu isteyece imi de hiç sanmıyorum, çünkü bir kadınla evlenirsem o bana kabul günlerinde hanım arkada larına sandviç ikram ettirir. Sonra o korkunç "Yaptın, yapmadın" tartı - ması ba lar.

—Peki, çocuk da istemez misin?

Bond kısaca:

— stemez olur muyum? dedi. Ama ancak emekliye ayrıldıktan sonra. Çünkü benim i im tehlikelidir.

Gözlerini kadehine e di, bir diki te içti içkisini.

—Peki sen ne yapmak istiyorsun, Tiffany?

Bunu yalnızca konuyu de i tirmek için sor-
mu tu. Tiffany dertli bir tavırla cevap verdi.

—Belki ben kendime hayalimdeki gibi bir
erkek aramadım, ama kimbilir, belki de onu
bulaca ım yerlere bakmadım. nşan kendini
günlük ya amın akı ına kaptırınca yıllar geçip
gidiyor. Ben de kendimi bıraktım. Spangle Çete
si'nin arasında günler geçip gidiyordu. Sonra
biraz para biriktirdim. Ama o çete içinde insan
kendine bir erkek arkada bulamaz. Yine de
yalnız ya amaktan bıktım.

Bond:

—Neyse, artık yalnız de ilsin, dedi. O sıkıcı
ya amdan ayrıldın.

Sonra kıza soru soran bakı larla baktı:

—Yalnızım diyorsun, ama Bay 'Seraffimo
Spangle'i unutuyor musun? Spangle'in trenin-
deki iki yatak odasına ve beni soktukları salonda
iki ki ilik hazırlanmı ampanyalı ak am yeme-
ine ne demeli?

Bond sözlerini bitirmeden genç kızın gözle-
rinde bir kıvılcım yanıp söndü. Sonra masadan
kalktı, hızla yürüyüp barı terketti.

Bond yalnız kalınca kendine lanetler ya -
dırdı. Hesap pusulasına para bırakıp genç kızın
pe inden fırladı. Güvertede ona yeti ti.

—Lütfen beni dinle, Tiffany, diye ba ladı.

Genç kız hırsla geri dönüp onun gözlerinin
içine baktı.

—Ne kadar da kaba olabiliyorsun? dedi.
Neden öyle yersiz ve kaba sözlerle her eyi bir
anda bozuyorsun?

Dünyada yapayalnız kalmı bir insanın
haliyle çantasından bir mendil alarak pencere

den tarafa döndü. Sonra mendilinin ucuyla yava ça gözlerini kuruladı.

—Ah, James! Hiç anlamıyorum.

Bond bir kolunu onun bedenine doladı, genç kıızı kendine çekti.

—Sevgilim. Seni kırmayı aklımın ucundan bile geçirmedim. Yalnız, her eyden emin olmak istedim. Trende o iki ki ilik sofrayı gördü üm zaman ne kadar acı çektim bilemezsin. O yüzden kendini tutamayıp o soruyu sana sordum.

Tiffany ku kuyla ba ını kaldırıp ona baktı.

—Sahi mi söylüyorsun? dedi. Gerçekten daha o zaman beni seviyor muydun?

Bond sabırsızlandı.

—Aptalca konu ma, dedi. Hiçbir ey anlamamı mıydın?

Genç kız ba ını çevirdi, pencereden uçsuz bucaksız mavi denize ve ahane yolcu gemisine e lik eden martılara baktı. Sonra:

—Ben bo azıma kadar çamura saplanmı ım zaten, dedi. Bana bu bataktan bir kurtulu yolu gösterece ini sanmı tım. Ama tersine sen beni o bata a daha çok ittin. Onun için a ırdım, ne yapaca ımı bilemedim.

Ba ını kaldırıp genç adama baktı.

—Ama beni incitmek için böyle davranmadı ını sanırım.

Bond çabucak onun dudaklarına baktı, sonra bütün gücüyle dudaklarından öptü. Tiffany kar ılık vermedi. Gözlerinin içi gülerek ondan ayrıldı, sonra Bond'un koluna girdi, onu asansöre do ru çekti.

—Gidip makyajımı tazeleyeyim.

Durdu, sonra dudaklarını Bond'un kula ına

yakla tırdı. Yava ça:

—Belki ilgilenirsin James, dedi. Hayatımda bir kez bile bir erkekle yatmadım.

Onu kolundan çekti. Kabaca:

—Hem sonra, senin de bir du alma saatin geldi, diye fısıldadı.

Bond onu kamarasına götürdü. Sonra kendi kamarasına gidip sıcak bir banyo yaptı, arkasından so uk bir du aldı. Kurulanıp yata a uzandı. Tiffany'nin bazı sözlerini dü ünerek gülümsedi.

Kamarasının kapısı vuruldu. Kamarot ufak bir tepsiyle içeri girdi. Tepsiyi masaya koydu.

—Bu da nesi böyle? dedi Bond.

Kamarot:

— ef yolladı efendim, dedi ve kapıyı kapayıp çıktı.

Bond do ruldu, gidiptepsinin içindekilere bir baktı, sonra kendi kendine gülümsedi. Tepside küçük bir i e arap, bir tabak dolusu spagetti ve yanında bir çanak dolusu sos duruyordu. Bir de not vardı: "Bu çanaktaki hardallı sos, bizzat Bayan Tiffany Case tarafından yardımım olmadan huzurunda hazırlanmı tır."

Notun altındaki imza, "A çıba ı" idi.

Bond bir barda ı ampanya ile doldurdu, spagettinin üstüne sosu döküp bir ka ık aldı ve dikkatle çi nedi, sonra do ru telefona gitti.

—Tiffany?

Genç kiz öteki uçtan hafif, ama tatlı bir kahkaha attı.

—Sahi gerçekten hardallı sos yapmasını biliyor musun?

Ahizeyi yerine koydu.

XVIII. BÖLÜM

ÖNCE E LENCE, SONRA

A ık bir delikanlı bir yerde elini uzatıp da sevgilisinin baca ına koyar, genç kız da elini o elin üstüne koyup bastırırsa, o an insanı gerçekten sarho eden bir andır. Bu iki hareket iki sevgili arasında söylenmesi gereken ne varsa hepsini anlatır. Her konuda anla mı lardır ve bu arada öyle uzun bir sessizlik anı olur ki, insanın kanı kaynar.

Saat on bir olmu tu ve Veranda Restoranı'nın kö elerinde dört,be ki i kalmı tı. Pembe ı ıklanın gerisinde birbirine sokulmu iki genç de a ır a ır yalpalanangemiyle birlikte sallanıyorlardı.

Garson hesap pusulasıyla geldi.Bond ile Tiffany ellerini birbirlerinden çektiler. Artık ya amları boyunca konu mak için vakitleri olacaktı. Kapıya do ru yürürken genç kız Bond'un yüzüne bakarak mutlu bir ekilde güldü.

Asansöre bindiler. Tiffany:

— imdi ne yapıyoruz James? diye sordu. Ben bir fincan daha kahve içmek isterim. Yanında da nane likörü fena olmaz. Kahveleri

mizi içerken mzayedeyi izleriz. Belki oyuna katılırsak para da kazanırız.

Bond:

—Pekâlâ, dedi. Ne dersen tamam.

Bond koluna girerek o sıcacık vücudu kendine çekti. Sonra büyük dans salonundan geçtiler.

—Ama James, lütfen ansımızı denemek için bir numara falan almaya kalkma. Bu düpedüz kumarmı . Ve büyük oynuyorlarmı . Fakat iyi bir artırma olursa, oyun çok heyecanlı olurmu ...

Sigara salonu hemen hemen bo tu. Müzayedede kürsüsünden oldukça uzak bir masa seçtiler. Yerlerine oturlurlarken Tiffany:

—Salon bombo , dedi.

Fakat Bond garsona kahveleri ısmarladı ı anda, sinemaya ba lanan kapı açıldı ve bir dakika içinde sigara salonuna yüzlerce ki i doldu.

Mzayedeci i man,sempatik bir ingiliz i adamıydı. Yerine geçince gürültüyü kesmek için çekiçle masaya vurdu. Sonra gemi kaptanının tahminlerine göre Queen Elizabethen ertesini gün 720 ile 739 mil arasında yol yapacağını bildirdi. Sonra geminin 720 milden az yol yapmasını d k ve 739 milden fazla yapmasını da yüksek ihtimal olarak sınıflandırılacağını belirtti.

Bir garson içinde katlanmı kâ ıtlar bulunan kutuyu ya lca bir hanıma uzattı. Sonra onun kutudan çekti i kâ ıdı alarak müzayedede memuruna verdi.

—Bayanlar, baylar! Elimizde müzayedede tahminlerine ba lamak üzere oldukça yüksek bir sayı var. 738: Tam yüksek tahmine yakın bir

yerde... Bu gece burada pek çok yeni yüzler gördü üme göre denizin son derecede sakin oldu una ihtimal verebiliriz sanırım. (Kahkahalar) imdi ba langıç rakamı olarak ne koyayım? 2000 mi? Bu sayıyı veren var mı? 800 mü dediniz, bayım? Pekâlâ artıran yok mu? 1000 mi? te ekür ederim, bayan. 1600 mü? Dostum Rott 1800 diyor. Te ekür ederim, Charlie. Ba ka artıracak kimse var mı? 2000? Neyse, ba langıç noktasına gelmi bulunuyoruz. (Kahkahalar) 2000'i artıran yok mu? Kimsecikler yok mu? Yüksek tahmin. Deniz sakin. 2000 lira. Kapanıyor.

Havaya kalkan çekiç hızla masaya indi.
Bond:

— yi bir tahmindir. Bu hava böyle giderse ve güverteden denize kimse dü mezse gemi o yolu yapar.

O sırada kutudan çekilen ikinci kâ ittan okunan numara 1800 sterlinle güzel ve heyecanlı bir genç kızda kaldı. Tiffany:

—Haydi, dedi. Sen de bana bir numara al. Yoksa bunun yerine nane likörü ısmarlamayı mı ye lersin?

Bond bir ba i aretiyle garsonu ça ırdı. Garsona istedi ini söyledi. Sonra e ilip dudaklarını genç kızın kula ına de ecek kadar yakla tırdı.

— çki içmek istemiyorum, dedi. Bu gece ayık olmak istiyorum.

Tiffany birden dimdik do ruldu. Sabırsızlıkla:

— yi, ama burada biraz daha kalmayacak mıyız?

—Tabii, imdi hareketleniyor burası da

zaten.

Müzayede memuru sesini yükseltti. Salonda bir sessizlik oldu.

—Ve imdi bayanlar, baylar, gecenin en önemli sorusuna geldik. Yarınki tahminin dü ük mü, yüksek mi olaca ı konusuna. 4000 liraya bana kar ı kim artırmaya girecek? Bu seferki artırmayı yüksek, ya da dü ük üstüne 4000 liradan ba latıyorum. Var mı artıran?

—Te ekkürler! 4400...4800... 5200... Te ekür ederim, madam...

Masalardan pek uzak olmayan bir masadan bir erkek sesi:

—6000, diye ba ırdı.

Bir kadın sesi:

—6400, dedi.

Az önceki erke in sesi sakinlikle, 6800'e yükseltti.

Biri:

—7800, dedi.

—8000.

Bond garip bir hisle ba ını çevirip konu an adama baktı.

Deminden beri dü ük tahmin üstünde iddia ederek artırmaya giden adam iri yapılı biriydi. Yüzü ya lı, pırıl pırıldı, bir kasabın suratını andırıyordu.

Adamın boncu u andıran ufak kara gözleri hiç kımıldamadan kalın gözlüklerinin ardından müzayedeciye bakıyordu. Kalın bir boynu vardı.

—8400!

Bu adamda Bond'un hafızasına takılan bir ey vardı. Ama ne? Dev yapılı adamın yüzünü incelerken bir yandan da belle ini kurcalıyor, o

adamı nerede gördü ünü anımsamaya çalışıyordu. Bu yüzü mü tanıyordu, yoksa sesi mi? İngiltere'de mi karılaştı, yoksa Amerika'da mı?

Bond nihayet belleğini kurcalamaktan vazgeçti, bakışlarını adamın yanında oturana çevirdi. Ona bakınca yine o garip duyguyu hissetti. Bu adamda da kendisine yabancı gelmeyen bir şey vardı. O zarif delikanlı çizgileri, geriye doğru taranmış beyaz saçlar. Uzun kirpiklerin altında tatlı elma gözler. Bu genç bayağı yakışıklıydı. Dudakları soğuk, donuk bir gülümsemeyle aralandı.

Arayışının gerdanı sarsıldı, sımsıkı dudakları aralandı. Donuk bir Amerikan aksanıyla:

— 10.000 dedi.

Bond Tiffany'ye döndü.

— U iki adamı daha önce hiç görmü müydün?

Tiffany Bond'a baktığında onun endişeli bakışlarını çatmış olduğunu gördü.

Sonra adamlara baktı. Keskin bir ifadeyle:

— Hayır, dedi. Hiç görmedim. Bana kalırsa Brooklynli olmalılar. Ya da New York'taki esnaflardandırlar. Neden sordun? Onları bir yerden gözün mü ısırdı?

Bond iki adama bir kez daha baktı. Sonra konuştu:

— Hayır, dedi. Hayır, yanılıyorum herhalde.

Salonda bir alkış yükseldi. Mezat memuru:

— Bayanlar, baylar! Bu gerçekten muhteşem. U zarif pembe tuvaletli bayan bana karıştı tam dokuz bin koydu.

Mezatçı irikiyim adama döndü.

—9500 diyen var mı?

i man adam:

—14.000! dedi.

Pembe elbiseli kadın:

—16.000, dedi.

—20.000.

i man adamın sesi donuktu.

Pembe elbiseli kadının yanındaki kavalyesi onunla hararetli bir ekilde tartı tı ve sonunda mezatçıya "Daha fazla artırmayacağım" der gibi baını salladı.

Mezat memuru:

—Yirmi bini artıran var mı? diye baırdı. Kapıyorum. Kapatıyorum! Tamam... Güm!.. uradaki beye sattım. Ve kendisinin gerçekten alkı lanmaya layık oldu una eminim.

Salondaki birkaç ki i nezaketen alkı ladılar. i man adam sandalyesinden bir, iki santim do - ruldu, tekrar oturdu. Terden sıırıslıklam olmu yüzünde en küçük bir ifade bile yoktu ve gözünü mezat memurundan ayırmıyordu.

— imdi bu beye dü ük mü, yüksek mi ihtimalini seçti ini soralım... Beyefendi, artırmanın son sorusunu soruyorum: Yirmi bin doları dü ük mü, yüksek mi ihtimali üstüne oynuyorsunuz?

—Dü ük üzerine.

Tıklım tıklım dolu salonda bir anda bir sessizlik oldu. Sonra salon aniden fısıltılarla doldu. Kimse bunu beklemiyordu. Hava çok güzeldi. Gemi çok iyi yol yapıyordu. Yoksa adamın bir bildi i mi vardı? Ya da bir fırtına mı geliyordu?

Mezatçı salonda sessizli i sa lamak için

çekiçle masaya vurdu.

—Bu durumda bayanlar, baylar, artırmanın bundan sonraki bölümünü yüksek ıkkı üzerine yapaca ız. Madam. (Pembe tuvaletli kadına bir reverans yaptı.) Artırmayı açmak lütfunda bulunur musunuz?

Bond Tiffany'ye döndü:

—Çok garip bir i bu, dedi. nanılır gibi de il. Deniz çar af gibi. (Omuzlarını silkti.) Tek olasılık, bu adamların kimsenin bilmedikleri bir eyi bildikleridir.

Yine de sorun onun dı ındaydı. Dönüp o iki adama kayıtsızca baktı. Sonra bakı ları öteye, uzaklara kaydı.

—Ve o iki adam bizimle çok fazla ilgileniyor gibiler.

Tiffany onun omzunun üstünden baktı.

—Ama imdi bize bakmıyorlar. Aptallık yüzlerinden akıyor. Ak saçlı olanı pek aptal kılıklı. i man olanı da durmadan ba parma ını emiyor. kisi de manyak bunların. a kın mıdırlar nedir?

Bond:

— i man olanı ba parma ını mı emiyor dedin? diye sorarak belle ini kurcalayan dü ün-ceyle bir kez daha parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

Tiffany onun bu konu üstünde dü ünmesine izin verseydi belki hatırlardı, ama aksine elini Bond'un elinin üstüne koydu. Ona do ru e ildi. Saçları genç adamın yüzüne de di.

—Bırak bunları, James, dedi. ki budala için bu kadar kafa yormaya de mez.

Tiffany'nin gözlerinde birden ate li ve arzu

dolu bakı lar belirmi ti.

—Beni ba ka bir yere götür.

Tek kelime konu madan kalktılar, masayı terkedip gürültülü salondan çıktılar. Merdivenden alt güverteye indikleri sırada Bond'un kolu genç kızın beline dolandı. Tiffany ba ını ona dayadı.

Biraz sonra Tiffany'nin kamarasına geldiler. Fakat genç kız onu kolundan çekerek oradan uzakla tırdı.

—Bu gece senin evinde olmak istiyorum, James, dedi.

Bond hiçbir ey söylemedi. Kamarasının kapısını iterek açtı. çeri girince kapıyı kapadı. Birbirlerine do ru döndüler. Sessiz ve küçük kamaranın ortasında çılgınca birbirlerine sarıldılar. Sonra Bond hafifçe onun kula ına:

—Sevgilim, diye fısıldadı.

Saçlarını tutup dudaklarından öptü. Genç kızın elbisesinin arkasındaki fermuarı a a ıya kadar indirdi. Genç kız kendini Bond'dan çekmeden elbiseyi yere bıraktı. Soluk solu aydı.

—Bu gece bana ne verebilirsen her eyi vermelisin, James, dedi fısıltıyla. Seni istiyorum. Bir genç kıza ne verebilirsen bana vermelisin. Hemen. Vakit geçirmeden...

SonraBond e ildi,kolunu genç kızın kalçalarına doladı, onu zarif bir hareketle kaldırarak nazlı nazlı yata a yatırdı.

XIX. BÖLÜM

ÖLÜM ÖYLE SONSUZ K !

Telefon çalmadan önce Bond'un hatırladı ı son ey, Tiffany'nin yatakta üzerine e ilmi kendisini öperek "Kalbinin üstüne yatmamalısın sevgilim. Zararlıdır. Bakarsın duruverir. Öteki tarafa dön" sözleriydi.

Sonra öfkeli bir zil sesi kamarayı doldurdu. Bond bir küfür savurarak telefona uzandı. Bir ses:

—Sizi rahatsız etti im için özür dilerim efendim, dedi. Gemi telsizcisiyim. Sizin için ifreli bir telgraf var. Üstünde de "Çok acele" yazıyor. Telgrafı size telefonda okuyayım mı, yoksa odanıza mı göndermemi istersiniz?

—Yollayın, te ekkür ederim!

Bu da ne demek oluyordu? Gecenin ihtiraslı bir a kla geçen saatlerinin bütün güzelli i ve heyecanı bir anda telefonun ziliyle da ılmı , yok olmu tu. Bond yata ında döndü, a a ıya kaydı, kendine gelmek için ba ını salladı, sonra du a girdi.

Bir dakika kadar du un altında kaldı, sonra

vücudunu havluyla kuruladı. Yerden panto lonuyla gömle ini alıp giydi.

Kapı vuruldu. Bond kamarotun getirdi i telgrafı alıp bir sigara yaktı, masanın ba ina geçip ifreyi çözmeye koyuldu. Telgraf Gizli Servis'in Kurmay Ba kanı'ndan geliyordu:

RUFUS SAY' N BÜROSUNU G ZL CE
ARA TIRDİK STOP QUEEN EL ZABETH'
TEN ABC'YE W NT MZASIYLA ÇEK L-
M B R TELGRAF BULDUK STOP
TELGRAF SEN NLE T FFANY'N N
GEM DE OLDU UNUZUB LD R YOR VE
GEREKEN TAL MATI ST YOR STOP ABC
N N YANITI TEM ZE HA VALE ED LME-
N Z VE KAR ILI INDA YRM B N
DOLAR ÖDEYECE EKL NDE STOP
RUFUS SAY' N ABC OLDU UNU KANIT-
LADIK STOP ELMASLAR S ERRA LEONE
MADENLER 'NDEN ÇALINIYORFRANSIZ
G NES 'NE KAÇIRILIP BATI'YA GÖNDE-
R L YOR STOP RKET N D Ç S N DEN
KU KULUYUZ STOP KRAL YET HAVA
YOLLARI'NIN B R U Ç A I SEN
BOSCOMBE'DA BEKL YOR GELD N
ANDA SEN HEMEN S ERRA LEONE'YE
GÖNDERECE Z STOP KB

Bond bir an iskemlede donup kaldı. Demek Spangle Çetesi'nden vapurda biri vardı ve onlarla birlikte yolculuk ediyordu. Kimdi bu adam? Nerede kalıyordu?

Bond telefona sarıldı.

—Lütfen Bayan Tiffany Case'i ba lar mısınız?

Sonra Tiffany'nin ba ucundaki telefonun çalmaya başladığını duydu. Zil yine çaldı. İkinci kez. Üçüncü kez, sonra bir kez daha. Bond kulaklı kırırcasına yerine koydu, kamarasından fırladı gibi koridordan üst güverteye, Tiffany'nin odasına ko tu. Ama kamaraya girdi inde kimsecikler yoktu, bombotu kamara, yatak da bozulmamı tı. Iıklar yanıyordu. Fakat Tiffany'nin gece çantası kapının yanında yere saçılmı tı. Demek Tiffany kamarasına girmişti. Adam da onu kapının arkasında beklemişti. Peki sonra?..

Lombozlar kapalıydı. Bond hemen banyoya baktı. Orası da bo tu.

Bond kamaranın tam ortasında durdu. Beyni donmuş gibiydi. Durmadan düşünüyordu. Kendisi o katillerin yerinde olsaydı ne yapardı? Tiffany'yi öldürmeden önce sorguya çekerdi. Tiffany'yi alıp kendi kamarasına götürür, orada rahatlıkla ince yapabiliirdi. Onları yolda bir gören olursa da göz kırparak: " ampanyayı biraz fazla kaçırmı da..."diyerek hallerdi. Ama Tiffany'yi imdi hangi kamaraya götürmüşlerdi? Ne kadar zaman olmuştu?

Bond ıssız koridordan kedi gibi çevik adımlarla ko arken satine baktı: Üçtü. Tiffany yanından ayrıldı inda ikiyi geçiyordu. Acaba kaptan köküne telefon mu etseydi? Yoksa alarm mı vermeliydi? Ama o zaman herkese laf anlatması gerekecek, vakit kaybedecekti. Hatta bu arada düük ihtimali üstüne para koyanlar da kazanırdı gemi yava layınca.

DÜ ÜK HT MAL .Geminin ancak denize dü en biri oldu u zaman hız kesmesi gereki

yordu. Açık artırma. Geminin gecikmesi...

Bond birden bütün dü ümü çözdü. Kamarasının kapısını hızla kapatıp masanın üstündeki yolcu listesine baktı. Tamam yanılmamı tı. Wint i te oradaydı. A 49'da kalıyordu. Tam altındaki güvertede. Bond'un beyni imdi saat gibi çalı maya ba lamı tı. Wint. Wint ve Kidd: Kukuletalı katiller. Yine yolcu listesini alıp baktı. te oradaydı. Kidd. O da A 49'da kalıyordu. imdi her eyi anlıyordu. Ronald'ın sözlerini hatırladı: "Bir gün o Wint keratasının ba parma ındaki ben onu ele verecek." demi ti Ronald. Sonra Tiffanynin "Bu adamların ikisi de manyak. Biri sürekli ba parma ını emiyor" dey i... Demekki, ikisi dedü ük ihtimali üstüne oynamı lardı. Çünkü güverteden denize bir kadın dü ecekti. Görmeyen olur diye de kaptana telefonla bir ihbar yeterliydi, i te bu kadar... Gemi duracak, dönecek ve denize dü eni arayacaktı. Katiller böylece girişikleri oyunu da kazanacaklar, yirmi bin de oradan vuracaklardı.

Bond hemen ufak dosya çantasını açıp içinden silahını ve susturucusunu çıkardı. Çekmeye gizledi i Beretta'yı alırken kontrol etti ve susturucuyu yerle tirdi. Bu arada ne yapması gerekti ini dü ünüyordu.

Kendisine verilen gemi planını ara tırdı. Çoraplarını hızla aya ına geçirirken haritayı yere sermi inceliyordu. A 49: ki azılı katilin kamarası tam altındaydı. Kapıyı mutlaka kilitle mi lerdir diye dü ündü. Ba ka bir yol bulmalıydı. Kapıya birkaç polisle gitse Tiffany'yi lombozdan atıverirler ve sonra da gayet masum bir tavırla ellerine birer kitap alır oturlardı.

Bond tabancayı pantolon kemerine soktu. Kamarasının iki lombozundan birini açtı. Bir iskemleye çıkarak ba ıyla kollarını dı arı çıkardı. A a ıya baktı. A a ıdaki iki lomboz da lo bir ı ıkla aydınlanmı tı. Aradaki uzaklı ı tahmine çalı tı. ki buçuk metre kadardı. Etrafta bir ölüm sessizli i hüküm sürüyordu. Hafif bir rüzgâr bile esmiyordu. Acaba bakan olursa a a ıya sarktı ını görürler miydi?

Bond ba ını içeri çekip yine kamarasına döndü, yata ının üstündeki çar afı çekip kalın eritler halinde yırtmaya ba ladı. Kan dü ümü. Bu eritleri kan dü ümüyle ba layacaktı. En dayanıklısı oydu.

Bond dü ümün iki yanını kuvvetlice çekti. Bu dü üm artık kendini tutardı. Çar af halatın ucunu penceresinin mente esine ba larken saatine baktı. Telgrafı okudu u andan itibaren on iki dakika geçmi ti. Acaba çok mu geç kalmı tı? Di lerini sıkarak çar afın ucunu lombozdan dı arı çıkardı, a a ıya saldı, çar afa tutunarak ba a a ı lombozdan dı arı çıktı.

Dü ünme imdi o lum Bond! A a ı bakma! Gözlerin kararmasın. Dü ümleri de hiç dü ünme! Yava yava elleriyle çar afipten a a ıya inmeye ba ladı.

Geminin hızıyla olu an hafif rüzgâr bedene çarpıyor, onu hafifçe sallıyor, çok a a ılardan geminin denizi yararken çıkardı ı dalgaların gürültüsü geliyordu.

u körolası çar afhalat acaba kendisini tutabilecek miydi? Yoksa ba ı dönüp gözleri karacak, a a ıya dalgaların içine uçacak ve i i bitecek miydi? Kolları bedeninin a ırlı ını ta ı

yabilecek miydi? imdi bunları dü ünmenin sırası de ildi. Dev gemiyi, ayaklarının altında-ki okyanusu, denize dü tü ü zaman kendisini iki dakikada paramparça edecek dört uskuru dü ünmenin zamanı de ildi. Kendini elma a acından inen bir çocuk say, o lum Bond! Burası o kadar rahat ve emin ki, dü sen bile diz boyu çimenlere gömülürsün.

Bond tüm bu dü ünceleri zihninden attı. Elleri gözlemeye ba ladı. A a ıdaki kamaranın lombozlarıyla ilk teması sa lamaya çalı an ayakları birer anten gibiydi.

Tamam! Sa aya ının ba parma ı lombozun çerçevesine dokunmu tu. Durması gerekiyordu artık. Sabırlı olmalı, aya ıyla lombozu biraz daha yoklamalıydı. Çoraplı ayaklarına bir kuma de di. Lomboz açıldı, ama perde örtüldü. Yolun sonuna gelmi ti artık.

Biraz daha indi. Yüzü tam lombozla aynı hizaya gelince bir koluyla lombozun piriç çerçevesine tutunup öteki kolunu dinlendirmek istedi. Gerilen adalelerini biraz yumu atıp kendini çekerek lombozdan içeri daldı ı gibi tabancasını çekecekti.

Bond bir süre perdeye bakarak içersini dinledi. Küçük odadan mırıltılar geliyordu. Bir erkek sesi birkaç kelime söyledi. Sonra bir kız: —Yapmayın! diye bir ç ılık attı.

Bir anlık bir sessizlik oldu, sonra sert bir tokat sesi duyuldu. Ve Bond hemen kendini yukarı çekti, sonra balıklama lombozdan kamaranın içine daldı.

Çapı bir metreyi bulan geni lombozdan içeri ok gibi daldı ı sırada nereye dü ece ini bilmi

yordu. Havada uçarken sa eli tabancasını kavradı, sol elini de ba nını korumak için havaya kaldırdı. Hemen a a ıda duran bir valizin üstüne dü tü. Bir takla atıp kamaranın ortasına geldi. Bir saniyede aya a fırladı, çömelerek lombozlara do ru geri çekildi.

Buz gibi gri gözleri kısılmı , çakmak çakmak bakıyordu. Elindeki tabanca iki azılı kiralık katilin tam ortalarına yönelmi ti. Beretta'nın namlusu bir milim bile kıpırdamıyordu.

Bond a ır a ır do ruldu ve:

—Eh, sonunda kar ıla tık! dedi.

i man adam:

—Kim gönderdi seni? dedi. Senin bu oyunda rolün yok.

Adamın sesinde gizli birendi e vardı. Pani e kapılmamı , hatta fazla a ırmamı tı bile.

—Yoksa pokerde dördüncü olmaya mı geldin?

i man olanı ceketini çıkarıp tuvalet masasına yanlamasına oturmu tu. Terli yüzünde boncuk gibi duran çipil gözleri kıvılcımlanı yordu. Tiffany Case tam onun önünde, sırtı Bond'a dönük, taburede oturuyordu. Çıplaktı. Üstünde ten rengi bir külottan ba ka hiçbir ey yoktu ve adam onu bacaklarının arasına alıp iyice sıkı tırmı tı. Soluk yüzünde tokattan kalan kırmızı çizgiler vardı. Korkuyla dönerek Bond'a baktı. Gözleri tuza a dü mü bir vah i hayvanınki gibi çılgınca bakıyordu. Bond'u görünce, gözleri sanki inanamıyormu gibi iyice açıldı. Di er gangster ise yata a uzanmı yatıyordu. Bond'u görünce dirse inin üstünde do ruldu. Öteki elini gömle inin içine atmı , tabancasına

yapı mak üzereydi. Bond'a öyle bir baktı. A zı açılmı tı ve yüzünde anlamsız bir tebessüm vardı.

Bond'un tabancası hâlâ iki adamın ortasında bo lu a çevriliydi. Konu maya ba ladı ında sesi hafif gergindi. A ır a ır net bir ekilde:

—Tiffany, dedi, beni dikkatle dinle! Oturdu-
un yerden hemen kalk, yere diz çök. Yava
yava duvarın dibinden o adamdan uzakla .
Ba ını sürekli a a ıda tut. Kamaranın tam orta-
sına gel.

Konu urken bir kere bile Tiffany'den yana bakmamı tı. Gözleri imdi i man adamla yata-
ın üstünde do rulmu olan arasında mekik dokuyordu.

Tiffany onun sözlerini yerine getirdi. imdi ikisinden de uzaktaydı.

—Söyledi in yere geldim, James.

Sesi ümitle, heyecanla titriyordu.

—Aya a kalk, do ruca banyoya gir. Kapıyı
içerden kapa, sonra küvete uzan.

Verdi i emirleri yapıp yapmadı ını anlamak için gözleri Tiffany'den tarafa kaydı. Tiffany do rulmu , yüzü Bond'dan yana dönmü tü. Sonra banyoya girip kapıyı arkasından hafif bir çıtırtıyla kapadı.

ki adam arasında be metrelik bir uzaklık vardı. Bond ikisinin silahlarına aynı anda hızla davrandıklarında kendisini temizleyeceklerini anlamı tı. Böyleleri silah kullanmayı bilirlerdi. Namluyu birine çevirip teti e asılsa bile, o saniye de öteki tabancasına davrandı ı gibi ate ederdi. Kendi silahı sustu u sürece durumu daha iyiydi.

—Kırk sekiz... altmı be ... Seksen altı.

Bu kelimeler i man adamın a zından hızla çıkmı tı. Bu, Amerikan futbolunda hamle i aretiydi. Adam bu kelimeleri söyler söylemez kendini balıklama yere attı, aynı anda da kemerinin altındaki silahına daldı.

Yata ın üstündeki adam da im ek gibi dönerek ayaklarını yere indirdi, Bond'dan uzakla tı. Öylesine kıvrılmı tı ki, Bond için imdi çok küçük bir hedef olu turuyordu. Gömle inin içine attı ı el de kıpırdamı tı.

—"Pluf!"

Bond'un silahı bir kez ve bo uk bir sesle kükredi. Beyaz saçlı gangsterin saçlarının tam altında bir delik açılıverdi.

—"Pluf!"

Kur unu yedi i anda ölen adamın silahı son can çeki me anındaki parmaklarının kıvrılı ıyla ate lenmi ti. Kur un cesedin altındaki ilteye gömüldü.

Yerdeki i man adam bir nara attı. Gözleri ölü yatan kader arkada ının alnındaki kocaman deli e takılmı tı.

Bu sırada i man tabancasını çekip namluyu ancak Bond'un dizlerine kadar kaldırılabilmı ti.

—At o silahı elinden!

Tabanca yere dü erken hafif bir ses çıkardı.

—Kalk aya a!

i man adam tökezlenerek kalktı. Sonra ayakta Bond'un gözlerinin içine bakarak durdu. Gözlerinde, öksürdü ü mendilin içine korkuyla bakan bir veremlinin ürkek bakı ları vardı.

—Otur uraya!

Adamın gözlerinde bir anlık bir ferahlama ı ıltısı belirdi. Bond bunu bir tehlike i areti saya

rak avını kovalayan bir kedi gibi gerildi.

i man adam a ır a ır döndü. Bond kendisine hiçbir ey söylemedi i halde ellerini ba ının üstüne kaldırdı, iskemlesine do ru geri geri iki adım attı. Sonra sanki oturacakm ı gibi arkasına baktı.

imdi Bond'a do ru dönmü , kollarını da do al bir ekilde iki yanına salm ı tı. ki eli kendili inden geri gitti. Yalnız, sa el sol elden daha geriye gitmi ti. Sonra, birdenbire sa el im ek gibi kıvrıldı, gerildi, öne do ru fırladı ve parmaklarının arasında beyaz bir alev gibi bir hançerin ucu parladı.

—"Pluf!"

Bond'un tabancasından fırlayan sessiz kurunla Wint'in elinden fırlayan bıçak havada birbirlerinin yanlarından geçtiler, hedeflerini bulduklarında iki adam da ürperdi.

Fakat i man adam sırtüstü devrildi, bir eliyle kalbini kavradı. Bond ise gözlerini gömleinin üstünde hızla yayılan kırmızı kan lekesine ve kıvrık sapıyla gö süne gömülmü bıça a çevirmi , inanamayan gözlerle bakıyordu.

i man adamın üstüne devrildi i iskemle çatırtıyla da ıldı, kiralık katil bir kere hırıltıyla soludu ve sonra tok bir sesle yere yuvarlandı.

Bond yerdeki cesede öyle bir baktı, sonra açık lombozdan yana döndü. Bir süre sırtını odaya vererek ayakta durdu. Hafifçe sallanan perdelere garip bir bak ı la bakıyordu. Lombozdan içeri dolan havayı derin derin soludu ve hâlâ kendisiyle Tiffany'ye ait olan güzel dünyanın, denizin harikulade seslerini dinliyordu. Ama öteki iki adamın bu dünyayla ili kisi kalmam ı tı.

Yava yava bedenindeki ve sinirlerindeki gerginlik hafifledi.

Bir süre sonra gömle inin üstünden sarkan bıça ı çekti. Uzanıp lomboz perdesini yana çekti, bıça ı denizin karanlı ına fırlattı. Sonra, hâlâ o sakin geceyi seyrederek Beretta'nın emniyet mandalını kapattı, birdenbire bir kur un gibi a ırla mı olan tabancasını pantolonunun kemerine soktu.

Sonra isteksizce dönüp kamaranın peri an durumuna bir kez daha baktı. Bir süre dalgın bakı larla çevreyi gözden geçirdi, sonra farkında olmadan avuçlarının içini pantolonuna sildi. Ve hiçbir eye dokunmamak için dikkatli adımlarla banyoya geldi. Kapının önünde durdu.

—Benim Tiffany, kapıyı aç, dedi.

Sesi yorgun ve donuktu. Sonra kapıyı kendisi açtı.

Tiffany onun sesini duymamı tı. Bombo küvetin içine yüzükoyun yatmı , silah seslerini duymamak için elleriyle kulaklarını kapamı tı. Bond e ildi, kızı küvetin içinden kaldırdı. Onu kolları arasına aldı ı zaman bile genç kız gözlerine inanamıyor gibiydi. Buna ra men ona sımsıkı sarılmı tı. Sonra yava yava ba ını kaldırıp genç adamın yüzüne soran bakı larla baktı, dü görmedi inden emin olmak için eliyle gö süne dokundu.

Tiffany'nin eli Wint'in attı ı bıçakla açılan yaraya dokundu unda Bond irkildi. Tiffany her eyi anlamı tı. Bir anda onun kollarından sıyrıldı, önce yüzüne sonra parmaklarına bula an kana ve sonunda kırmızı kanla lekelenmi göm

le ine korkuyla baktı.

Donuk bir sesle:

—Aman Tanrım! yaralısın James! dedi.

Sonra Bond'un gömle ini sırtından çıkardı. Yarasını sabun ve suyla yıkadı, katillerden birinin usturasıyla erit erit kesti i havluyla sardı.

Bond elbiselerini yerden toplayıp kendisine verdi i zaman bile Tiffany soru sormadı. Sonra Bond kamarada yapacak i leri oldu unu, onları bitirip her eyi temizleyene ve parmak izlerini ortadan kaldırıra kadar hiçbir eye dokunmamasını genç kıza bildirdi.

Tiffany bu talimatı dinlerken ayakta durmuştu. İl il gözlerle ona bakıyordu. Bond dudaklarına bir öpücük kondurdu u zaman bile Tiffany hiçbir ey söylemedi.

Sonra ona yatı tırıcı bir gülü le yanıt verdi. Banyodan kamaraya çıkıp kızın arkasından kapıyı kapadı. Sonra hızla harekete geçti. Her hareketi son derece büyük bir özenle yapıyordu. Gemi ngiltere'de karaya yana tı ında dedektifler mutlaka gelip ara tırma yapacaklardı. Bond onların kendisine ve Tiffany'ye ait hiçbir iz bulmamaları için tüm e yaları ve parmak izlerini silmeye ba ladı.

Kanlı gömle ini a ır bir kül tablasına ba layıp denize fırlattı. ki katilin asılı olan smokinlerinin ceplerinden mendilleri çıkarıp ellerine ba ladı, sonra beyaz saçlısının gömleklerinden birini bulup kalbinin hizasından ate leyip ona giydirdi. Polis dikkatle bakarsa intihar etti ine karar verecekti. Beretta'yı itinaaylasilerek bütün parmak izlerini yok etti ve ölünün sa elinin

parmaklarını tabancanın üstüne bastırdı. Sonunda tabancayı Wint'in sa avucuna yerle - tirdi, i aretparma ını da teti e doladı.

Kamaranın tam ortasında durup bir kez daha dü ündükten sonra Kidd'in smokinini askıdan alıp ona giydirdi ve cesedi sürükleyerek lombozun önüne getirdi. Sıkıntıdan ter içinde kalarak cesedi yerden kaldırdı, lomboza soktu ve bir vuru ta iterek okyanusa yuvarladı.

Bir an durup dinlendi ve sonra lombozun çevresindeki parmak izlerini de sildi. Sonra yine kamarayı kolaçan etti. Küçük oyun masasındaki oyun kâ ıtlarını görünce o masayı bir vuru ta yere devirdi. Kâ ıtlar yere saçıldı.

Bu tertibi herkes yutacaktı. Wint'in önce Kidd'i öldürdü ü sonra da yaptıklarına pi man olup intihar etti i dü ünülecekti.

Bond derin bir gö üs geçirdi, omuz silkti. Sıra kimseye görünmeden Tiffany'yi odasına götürmeye gelmi ti. Oraya varınca ilk i i oda- daki delilleri kaldırmak ve nihayet Tiffany'nin vücuduna sarılmı olarak günlerdir aradı ı uykunun derinliklerine dalmak olacaktı.

Acaba kolları Tiffany'nin boynuna gerçek- ten sonsuza dek mi dolanacaktı?

Kamarayı a ır a ır geçerek banyo kapısına yürürken Bond'un gözleri yerde yatan cesedin donuk bakı larıyla kar ıla tı. Sonra o can almaktan ba ka i i olmayan adamın bakı ları Bond'a öyle dedi:

—"Bayım, dünya yüzünde hiçbir ey kalıcı de ildir. Ebedi olan tek ey ölümdür. Hiçbir ey ebedi de ildir. Bu bana yaptı ını dı ında."

YOLUN SONU

Üç Afrika devletinin sınırlarının kesi ti i yerden az ilerdeki çalılı ın dibinde akrepten eser yoktu artık. En son kaçak elmas paketiyle bulma yerine gelen kaçakçının imdi dü ün- dü ü ba ka eyler vardı.

Hava sıcak ve nemliydi. Çalılar içine saklan- mı bekleyen adam sabırsızlanıyordu ve huzur- suzdu. Bu bulma, helikopterle son bulma olacaktı. Buna kesinlikle karar vermi ti. ebeke artık ba ka birini bulmalıydı. Onlara neden i i bıraktı ını da açıklayacaktı. Çünkü artık ku ku- lanıyordu. Di klini inde kendisine yardımcı olarak verilen adamdan üpheleniyordu. Sürekli kendisini izliyordu adam. Ajan oldu u kesindi.

Elmas kaçakçısı oturdu u yerde kımıldadı. Bu helikopter de nerede kalmı tı? Yerden bir avuç toprak aldı, onu ilerde gördü ü karıncala- rın tam ortasına attı. Oh! hele ükür! Kuzeyden helikopterin sesi duyulmu tu. Adam cep fenerini alarak çalılı ın çevresini dolanıp sakladı ı paketi aldı.

Ondan tam bir buçuk kilometre uzakta, alçak bir çalılı ın içine gizlenmi ses alma cihazı ise sürekli çalı ıyordu. O da kuzeyden gelen gürültüyü duymu tu. Aracı çalı tıran teknisyen helikopterin yönünü, uzaklı ını ve yüksekli ini az ilerde askeri bir kamyonun yanında duran uç adama bildirdi.

—Helikopter dört, be kilometre ötede... Sürati iki yüz kilometre. Üç yüz metre yükseklikte uçuyor.

Bond dinleme cihazını çalı tıran teknisyenin sesini duyunca saatine bir göz attı.

—Anla ılan ayın on dördünde, tam gece yarısı bulu mak üzere kararla tırmı lar, dedi. Pilot randevuya on dakika geç geliyor.

Hemen yanıba ında duran Freetown Garnizonu'na mensup subay:

—Öyle görünüyor efendim, diye yanıtlayarak üçüncü adama döndü:

—Onba 1, git kontrol et! Gizlenenlerden hiçbir madeni parıltı gözükmesin. Bu ay ı ında yukardan her ey ayna gibi görünür.

Askeri kamyon Fransız Ginesi'nde alçak bir çalılı ın kenarına gizlenmi ti. Helikopterin sesi imdi daha güçlü geliyordu.

Bond bir kahkaha attı.

—Helikopter! Bir helikopter geliyor. Bu kadar gürültüyü ancak bir helikopter çıkarabilir. Yere kondu u anda gizleme a larını kaldırmaya hazır olun. Öna bir uyarı mermisi atmamız gerekecek. Hoparlörleri çalı tırmaya ba ladınız mı?

Ses dinleme cihazının ba ındaki onba 1:

—Evet, efendim! dedi. Uçak hızla yakla ıyor. Bir dakikaya kadar onu gökte görebilecek

siniz. u az önce yerde yakılan cep fenerlerini gördünüz mü, efendim? Helikopter herhalde o alana inecek.

Bond ilerde gö e do ru yükselen dört ince ık huzmesine baktı. Sonra ba ını kaldırıp yine uçsuz bucaksız Afrika semalarını taramaya ba ladı.

te sonuncusu, ebekenin sonuncu adamı geliyordu. Gerçekte sonuncu de il de, bir numaralı adamıydı o gelen. Londra'da Elmas Evi'ne gitti i zaman gördü ü adamdı bu. Washington' da adından kaygıyla söz edilen o ünlü Spangle Çetesi'nin bir numaralı adamı. ebekenin en tehlikeli adamı. Kendisi ve Tiffany'nin öldürülmesi için emir veren adamdı bu gelen. efi M. kaçak elmas trafi ini bu adamın hazırladı ını, bütün örgütü onun kurmu oldu unu bildirmi ti kendisine.

Queen Elizabeth'ten iner inmez efi M.ile telefonla konu mu tu. M. telefonda çok kısa konu mu tu. Sesinde de sinirli bir ton vardı. En gözde ajanı onu, Afrika'da Freetown'a götürecek olan uça a binmeden birkaç dakika önce yakalamı tı.

—Sa salim geri dönmene çok sevindim.

—Sa olun, efendim!

—Gazetelerde QueenElizabethTıansatlanti i'ndeilenmi olan çifte cinayetin haberi var. Nedir bu haberin aslı?

M.nin sesinde üpheden çok daha güçlü bir ifade vardı.

— kisi de ebekenin kiralık katilleriydi, efendim. Ben de cinayetleri merak ettim. Kamarot iskambil oynarlarken kavga ettiklerini ve bu

yüzden birbirlerini vurduklarını söyledi.

—Acaba kamarotun tahmini do ru mu?

—Olabilir efendim?

Öteki uçta bir duraklama oldu.

—Acaba polis de kamarot gibi mi dü ünüyor?

—Sanırım. Burada polis falan görmedim, efendim.

—Ben Scotland Yard'dan Vallance ile konu-
urum.

Bond:

—Peki efendim, dedi.

Bond bu sözlerle M.nin ne demek istedi ini anlamı tı. M. "O adamları temizlediysen ben Vallance ile konu urum, soru turma sırasında senin ve Gizli Servis'in adı geçmez", demek iste-
mi ti.

M:

—Yine de, dedi, küçük adamlarmı bunlar. Yani u Jack Spangle veya kendine Rufus Say ya da ABC diyen adam demek istiyorum. Onu mutlaka yakalamalısın. Bana kalırsa bu adam elmas kaçakçılı ının ba langıç noktasına gidi-
yor. Elmas trafi ini imdilik durdurmaya kararlı oldu undan hiç ku kum yok. i imdilik tatil edecek. Ve bu i te olan ne kadar adam varsa hepsini birer birer temizleyecek. ebekenin son adamı madendeki di çidir. Spangle de o di çiyi haklamaya çalıacak... 2804 numaralı ajanımızı iki haftadır asistan olarak di çinin yanında çalı -
tırıyorum. Artık kaçakçılı ın nasıl yapıldı ını biliyoruz. Fakat ben bir an önce soru turmanı yapıp i inin ba ına dönmeni istiyorum. Ba ın-
dan beri çok karı ık ve pis bir i ti bu. İlk günden

beri hiç sevmedim bu i i. u ana kadar soru turmayı zekâmızdan çok ansımızın yardımıyla yürüttük.

Bond:

—Evet efendim, dedi.

M:

—Peki, u Tiffany denilen kız neyin nesi? dedi. Vallance ile konu tum, sen istemezsen onun hakkında soru turma açılmayacak.

Bond M.nin sesinde bir duraklama sezmi ti. Yoksa ona mı öyle geliyordu?

Bond yanıtının fazla hafif olmamasına dikkat ederek konu tu:

—Tiffany Case'in bana bu soru turmada epey yardımı dokundu efendim, dedi. Mümkünse onun hakkındaki kararımızı son raporumu hazırladıktan sonra verelim.

—Kız nerede imdi?

Bond sıkıntıdan o kadar terlemi ti ki, siyah telefon terden ıslak avuçlarının içinde kaymaya başlamı tı.

—Bir arabayla Londra'ya do ru yolda efendim, dedi. Onu kendi daireme yerle tirece im. Yani benim kattaki misafir odasına. Birinci sınıf ev hanımı. Ben dönene kadar her eye o bakacak. Size bir sorun yaratmayaca ndan eminim, efendim.

Bond mendilini çıkarıp yüzünün terini sildi.

M:

—Orası kesin, dedi. (Sesinde hiç alay yoktu.) Pekâlâ öyleyse, ansın açık olsun! (Durakladı.) Kendine iyi bak ve...

Sesi birden bo ukla tı:

—...soru turmanın u ana kadar olan gidi in

den memnun kalmadı ımı sanma. Verdi im talimatın sınırını a tın, ama adamlara kar ı da iyi i çıkardın. Neyse ho ça kal, James!

—G üle güle efendim.

Bond daldı ı dü üncelerden sıyrıldı bir an, ba ını kaldırıp yıldızlı gö e baktı, M.yi ve Tiffany'yi dü ündü. n allah bu gece bu serüvenin son gecesı olur, i çabuk biter de çok geçmeden evine dönmü olurdu.

Madenden gelen elmas kaçakçısı kalkmı , ayakta bekliyordu. Helikopter dört cep fenerinin aydınlattı ı alana hızla iniyordu. imdi adamın ba ından yedi metre yukarda, havada hareketsiz duruyordu. Pilot mahallinden bir el uzandı, cep feneriyle A i areti verdi. Yerdeki adam ona yine feneriyle B ve C i areti yaptı. Sonra helikopterin pervaneleri yava ladı ve demirden böcek yere indi.

Helikopterin konarken kaldırdı ı toz yatı - mı tı. Elmas kaçakçısı gözlerini siper etmek için ba ına götürdü ü elini indirdi. Sonra pilotun küçük merdivenden ini ini seyretti. Pilotun ba ında bir uçu kaskı, gözlerinde de kocaman gözlükler vardı. Bir gariplik vardı bu kıyafette. Sonra, bu seferki pilot her zaman gelenden daha uzun boyluydu. Elmas kaçakçısının belkemi i boyunca bir ürperti gezindi. Kimdi bu adam? Korkusunu yenmeye çalı arak a ır a ır pilota do ru yürüdü.

—Malı getirdin mi?

Bu soruyu soran pilotun düz kalın ka larının altındaki bir çift göz buz gibi bakı larla kendi

sine bakıyordu. Adamın parlayan camlardan gözlerini görmek imkânsızdı. Madenden gelen adam sinirli sinirli:

—Evet, dedi. Getirdim. Ama Alman nerede?

—O bir daha gelmeyecek.

ki beyaz gözlük halkası kaçakçıya kör bakı larla baktı.

—Ben ABC'yim. Bu kaçakçılık ebekesinin faaliyetine son veriyorum.

Bu ses bir Amerikalının sesiydi. Sert, donuk ve tartı madan ho lanmayan bir ses.

—Öyle mi?

Kaçakçının eli kendili inden gömle inin içine gitti. Terden ıslanmı paketi çıkardı, sonra onu barı mak için adama bir hediye veriyormu gibi ABC'ye uzattı. Tıpkı bir ay önceki bulu - mada önüne çıkan akrep gibi, o da ba ının üstünde kendisini ezmeye hazırlanan bir elin varlı nı hissetmi ti.

—Yardım et de depoyu dolduralım!

Bu, köleye emreden bir efendinin sesiydi, fakat kaçakçı yine de emrine uymak için hızla yürümeye ba ladı.

ki adam hiç konu madan çalı ıyorlardı. Sonra depoyu doldurma i i bitti. Uçaktan yine yere indiler. Kaçakçı kafasında ümitsiz dü ünçelerle ne yapaca nı bilmez bir durumdaydı. ini bilen ve duruma hakim oldu unu anlatan bir insanın sesiyle konu maya çalı arak pilotun merdivende durdu u yere do ru baktı:

—Bu i in üstünde uzun uzadıya dü ündüm. Korkarım ki..

Sonra sesi birdenbire kesildi. A zı alabildi- ine açılırken dudakları iki yana gerildi, açık

a zından bir hayvanın hırlayı ma benzeyen bir ses çıktı.

Pilotun elindeki tabanca üç kere kükredi.

Kaçakçı donuk bir sesle:

—Ah! dedi ve kütük gibi tozların içine yuvarlandı.

Bir kere kımıldadı ve bedeni hareketsiz kaldı.

—Kımıldama!

Hoparlörden yükselen madeni ses, tüm ovayı bir anda doldurmuştu. Devam etti:

—Her taraftan sarıldın. Kaçmaya çalışma!

Pilot durmadı bile. Bir kedi gibi helikopterin merdivenine sıçradı. Uça ın kapısı hızla kapandı, motor gürültüyle çalıştı ve tepedeki pervane dönmeye başladı. Pervaneler giderek hızlanıyordu. Helikopter hafifçe sarsıldı, sonra gö ün derinliklerine doğru yükselmeye başladı.

A a ıda yerde harekete geçen kamyon basık çalılar arasında sarsılarak durdu.

Bond hemen kamyonun arkasına takılmış olan kırk milimetrelik uçaksavar topunun demir merdivenine atladı. Askere:

—Yukarı kaldır onba ı, diye sert bir emir verdi.

Sonra namlu uça a do ru yükselirken Bond'un gözleri dikkatle ni angâhtan baktı. "Emniyet" yazılı yerdeki kolu "Ate " yazısının hizasına getirdi. Sonra, yeni bir emir daha verdi:

—Sola on derece!

—Size izli mermi veriyorum.

Bond ayaklarını ate leme pedallarının "yuvalarına geçirdi. imdi helikopteri ni angâhın tam ortasına getirmişti. Sakin bir sesle:

—Ate ! dedi.

—Buumm!

zli mermi hemen hemen ses hızının altında bir süratle yükseldi.

Mermi helikopterin alt solunda patlamı tı.

Onba ı bir mermi daha sürdü.

—Buumm!

zli mermi bu kez hızla yükselmeye devam eden uça ı a tı. Bond öne do ru uzandı. ste-meye istemeye "Otomatik Ate "e getirdi kolu. Bu hareketi helikopterin içindeki adam için mut-lak bir ölüm emri demekti.

—Buumm!.. Buumm!..

zli mermiler sanki gö ü tutu turmu gibiydi. Buna ra men helikopter hâlâ yüksel-meye devam ediyordu. imdi kuzeye do ru dön-mü tü.

—Buumm!..Buumm!..

Uça ın kuyruk pervanesinin yakınında bir yerde sarı bir ık belirdi. Sonra uzaktan bir patlama sesi duyuldu.

Subay:

—Hakladık onu! dedi.

Sonra bir gece dürbünü aldı. Dürbünle gökte helikopteri inceledi.

—Kuyruk pervanesi koptu, dedi.

Arkasından heyecanla ekledi:

—Vay canına! Helikopter ana pervane çev-resinde fırıl fırıl dönüyor, pilot kimbilir ne durumda.

Bond:

—Ate e devam edelim mi? diye sordu.

Subay:

—Hayır efendim, dedi. Artık gerekmiyor. Mümkünse onu sa olarak ele geçirmeliyiz.

Fakat bana öyle geliyor ki...evet...artık helikopteri kontrol edemiyor. Dü üyor.

Bond ni angâhtan ba ını kaldırdı. Ayın parlak ı ıklarına kar ı gözlerini siper ederek baktı.

Evet. Helikopter dü üyordu.

Jack Spangle. Bond'un ölüm emrini vermiş olan adam. Tiffany'nin öldürülmesi için emreden adam. Dünyanın bir numaralı kaçakçılık ebe-kesinin ba ındaki Jack Spangle.

Bond imdi gökten hızla yere do ru dönerek dü en uça ın daracık pilot yerindeki adamın halini dü ünebiliyordu. Dev yapılı Jack Spangle mutlaka bir eliyle bir kenara tutunmuş , öteki eliyle de kontrol koluna asılmış olmalıydı.

Onba ı gökteki gürültüyü bastıran bir sesle:

—Tam çalılı ın üstüne dü üyor! diye ba ırdı.

Yüzba ı kendi kendine "Hapı yuttu" diye mırıldandı.

Uçak yere do ru son bir kez döndükten sonra hızlı bir pikeyle çalılı a gömüldü.

Ardından bo uk bir gümlenme duyuldu. Onu, çalılıktan yükselen turuncu bir ık izledi.

lk konu an yüzba ı oldu. Ürpererek:

—Vay canına! dedi.

Sonra Bond'a döndü:

—Eh, efendim! Bu i burada biter. Ne yazık ki, uça ın dü tü ü yere ancak sabah yakla abiliriz.

Subay birden büyük bir yorgunluk hissetmişti.

—Bir kö eye çekilip biraz kestirsem acaba bir sakıncası olur mu, efendim?

Bond:

—Elbette, gidin yatın! dedi.

Sonra kol saatine baktı.

—Kamyonun altına girip uyuyun daha iyi. Zaten dört saat sonra güne do acak. Ben kendimi fazla yorgun hissetmiyorum. Onun için uyumaya niyetim yok. Uyanık kalıp bekleyeceğim. Ne olur ne olmaz, belki yangın büyür ve yayılır. Temkinli olalım.

Subay:

—Te ekkür ederim, efendim! dedi.

Sonra kamyonun altına girerek yere uzandı. Bond kamyonun üstünde yalnız kalınca ayaklarını a ır a ır atı pedallarından çekti, arkasına yaslandı. Gözleri hâlâ gö e do ru uzanan alevlerdeydi. Elini cebine atıp bir sigara çıkardı ve çakma ıyla yaktı.

Elmas kaçakçılı ının son perdesi de kapanmı tı. Sigarasından derin bir nefes çekti, sonra dumanı a ır a ır di lerinin arasından bıraktı. Bu soru turmada altı adam öldürmü tü. Oyunu bildi i usullerle oynamı ve kazanmı tı.

Bond bir elini kaldırdı, terli alnını sildi. Kızıl alevler sert ve zayıf yüzünü aydınlatmı , uykusuzluktan kızarmı yorgun gözlerinde yansımalar yapıyordu.

Spangle Çetesi'nin akıllara durgunluk verecek elmas kaçakçılı ı i i, kar ısındaki yangının alevleri içinde son bulmu tu. Fakat bu yangın alevlerin ortasında kalmı olan o elmasları eritebilecek kadar güçlü de ildi. Elmaslar bu yangına dayanırlardı. Sonra, renklerini biraz kaybetmi olsalar da yine sa lam bir durumda ve yine dünyanın kimbilir hangi kö esine do ru satılmak üzere yola çıkarılacaklardı?

Bond birdenbire kiralık katil Wint'in cesedinin gözlerindeki bakı ı anımsadı. O bakı ta gördüklerinin yanlı oldu unu imdi anlıyordu. O bakı lar kendisine dünya yüzünde yalnızca ölümün ebedi oldu unu söylemi ti. Oysa, ölüm kadar elmaslar da ebediydi... Evet, elmaslar da ölümsüzdü.

Bond kamyondan yere atladı, yava yava ilerdeki kızılı a do ru yürümeye ba ladı. Di lerini sıkı , buz gibi bir tebessümle gülümsüyordu. Ölüm ve elmaslar için dü ündükleri pek ciddi eylerdi aslında. Bond için bu yalnızca bir serüvenin sonuydu. Bu macerayı Tiffany Case'in bir sözyle kapatabilirdi. Onun arzuyla söyledi i u sözü unutamıyordu.

Tiffany dudakları alayla kıvrılarak: "Böyle serüvenleri kitaplardan okumak, onları ya amaktan daha ho tur." demi ti.

J a m e s

BOND

D Z S NDE ÇIKAN K TAPLAR:

- RUSYA'DAN SEVG LERLE
- SEN N GÖZLER N Ç N
- ALTIN TABANCALI ADAM
- AY HAREKATI
- ALTINPARMAK
- YILDIRIM HAREKATI
- DOKTOR NO
- BEN SEVEN CASUS
- KRAL ÇEN N H ZMET NDE
- NSAN K KERE YA AR
- ÖLDÜR VE YA A
- ROYALE KUMARHANES

Kitaplı ınızda bu diziye de
yer vermelisiniz!